Официален вестник L 251

на Европейския съюз

Издание
на български език

Законодателство

Година 59

16 септември 2016 г.

Съдържание

I *Законодателни актове*

РЕГЛАМЕНТИ

★ **Регламент (ЕС) 2016/1624 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 година за европейската гранична и брегова охрана, за изменение на Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 863/2007 на Европейския парламент и на Съвета, Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета и Решение 2005/267/ЕО на Съвета** 1

★ **Регламент (ЕС) 2016/1625 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1406/2002 за създаване на Европейска агенция за морска безопасност** [1] 77

★ **Регламент (ЕС) 2016/1626 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 година за изменение на Регламент (ЕО) № 768/2005 на Съвета за създаване на Агенция на Общността за контрол на рибарството** 80

[1] Текст от значение за ЕИП

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшестват от звездичка.

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/1624 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 14 септември 2016 година

за европейската гранична и брегова охрана, за изменение на Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 863/2007 на Европейския парламент и на Съвета, Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета и Решение 2005/267/ЕО на Съвета

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 77, параграф 2, букви б) и г) и член 79, параграф 2, буква в) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([2]),

като имат предвид, че:

(1) На заседанието си на 25 и 26 юни 2015 г. Европейският съвет призова за по-широки усилия в решаването на безпрецедентните миграционни потоци към територията на Съюза по всеобхватен начин, включително чрез укрепването на управлението на границите с цел по-добро управление на нарастващите смесени миграционни потоци. Освен това, на неофициалната си среща относно миграцията на 23 септември 2015 г. държавните и правителствените ръководители подчертаха необходимостта от справяне с драматичната ситуация на външните граници и от засилване на контрола по тези граници, по-специално чрез допълнителни ресурси за Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите членки на Европейския съюз, Европейската служба за подкрепа в областта на убежището (ЕСПОУ) и Европол, чрез човешки ресурси и технически принос от държавите членки.

(2) Целта на политиката на Съюза в областта на управлението на външните граници е да се разработи и прилага европейско интегрирано управление на границите на национално равнище и на равнището на Съюза, което представлява естествена последица от свободното движение на хора в Съюза и е основен елемент от пространството на свобода, сигурност и правосъдие. Европейското интегрирано управление на границите е от основно значение за подобряване на управлението на миграцията. Целта е да се управлява ефикасно преминаването на външните граници и да се преодолеят предизвикателствата, свързани с миграцията, и евентуалните бъдещи заплахи по тези граници, като по този начин се допринася за справянето с тежката престъпност с трансгранично измерение и за осигуряването на високо равнище на вътрешна сигурност в Съюза. В същото време е необходимо да се действа при пълно зачитане на основните права и по начин, гарантиращ свободното движение на хора в Съюза.

([1]) ОВ C 303, 19.8.2016 г., стр. 109.
([2]) Позиция на Европейския парламент от 6 юли 2016 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 14 септември 2016 г.

(3) Основано на модела за контрол на достъпа на четири нива, европейското интегрирано управление на границите обхваща мерки в трети държави, като например в рамките на обща визова политика, мерки със съседни трети държави, мерки за граничен контрол на външните граници, анализ на риска и мерки в Шенгенското пространство и връщане.

(4) При прилагането на европейско интегрирано управление на границите следва да се осигури съгласуваност с другите цели на политиката, включително правилното функциониране на трансграничния транспорт.

(5) С цел да се гарантира ефективното прилагане на европейското интегрирано управление на границите следва да бъде създадена европейска гранична и брегова охрана. Следва да ѝ се предоставят необходимите финансови и човешки ресурси и оборудване. Европейската гранична и брегова охрана следва да се състои от Европейската агенция за гранична и брегова охрана (наричана по-долу „Агенцията“) и националните органи, които отговарят за управлението на границите, включително бреговата охрана, доколкото изпълнява задачи по граничен контрол. Като такава, тя ще разчита на общото използване на информацията, способностите и системите на национално равнище и на отговора на Агенцията на равнището на Съюза.

(6) Европейското интегрирано управление на границите следва да се прилага като споделена отговорност на Агенцията и националните органи, които отговарят за управлението на границите, включително бреговата охрана, доколкото тя изпълнява операции по наблюдение на морските граници и всякакви други задачи по граничен контрол. Докато държавите членки запазват основната отговорност за управлението на своите външни граници в свой интерес и в интерес на всички държави членки, Агенцията следва да подпомага прилагането на мерките на Съюза, свързани с управлението на външните граници, чрез укрепване, оценяване и координиране на действията на държавите членки, които прилагат тези мерки.

(7) Европейското интегрирано управление на границите не променя съответните правомощия на Комисията и държавите членки в областта на митниците, по-специално по отношение на контрола, управлението на риска и обмена на информация.

(8) Развитието на политиката и законодателството в областта на контрола на външните граници и връщането, включително разработването на стратегия за европейско интегрирано управление на границите, остава отговорност на институциите на Съюза. Следва да се гарантира тясната координация между Агенцията и тези институции.

(9) Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите членки на Европейския съюз, наричана обикновено Frontex, беше създадена с Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета ([1]). От 1 май 2005 г., когато пое функциите си, тя успешно подпомага държавите членки при изпълнението на оперативните аспекти на управлението на външните граници чрез съвместни операции и бърза гранична намеса, както и чрез анализ на риска, обмен на информация, връзки с трети държави и връщане на подлежащи на връщане лица.

(10) Необходим е ефективен мониторинг на преминаването на външните граници, преодоляване на предизвикателствата, свързани с миграцията, и на евентуалните бъдещи заплахи по външните граници, осигуряване на високо равнище на вътрешна сигурност в рамките на Съюза, гарантиране функционирането на Шенгенското пространство и зачитане на всеобхватния принцип на солидарност. С оглед на това е необходимо да се засили управлението на външните граници чрез надграждане на работата на Frontex и превръщането ѝ в агенция със споделена отговорност за управлението на външните граници.

(11) Ето защо задачите на Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите членки на Европейския съюз, следва да бъдат разширени. За да бъдат отразени тези промени, тя следва да се преименува на Европейска агенция за гранична и брегова охрана, като ще продължи и занапред да бъде наричана Frontex. Тя следва да остане същият правен субект, като се осигури изцяло непрекъснатостта на всички нейни дейности и процедури. Ключовата роля на Агенцията следва да се състои в създаването на техническа и оперативна стратегия за прилагането на интегрирано управление на границите на равнището на Съюза, упражняването на надзор на ефективното функциониране на граничния контрол по външните граници, предоставянето на по-голяма техническа и оперативна помощ на държавите членки чрез съвместни операции и бърза гранична намеса, гарантирането на практическото изпълнение на мерки при ситуация, която изисква спешни действия по външните граници, оказването на техническа и оперативна помощ в подкрепа на операции по търсене и спасяване за бедстващи в морето лица, както и организирането, координирането и провеждането на операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането.

(12) Агенцията следва да изпълнява своите задачи, без да се засягат отговорностите на държавите членки във връзка с поддържането на закона и реда и гарантирането на вътрешната сигурност.

([1]) Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета от 26 октомври 2004 г. за създаване на Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите членки на Европейския съюз (ОВ L 349, 25.11.2004 г., стр. 1).

(13) Агенцията следва да изпълнява своите задачи, без да се засяга компетентността на държавите членки по отношение на отбраната.

(14) Разширените задачи и правомощия на Агенцията следва да бъдат балансирани със засилени гаранции за защита на основните права и повишена отговорност.

(15) Държавите членки следва да могат да продължат сътрудничеството на оперативно равнище с други държави членки и/или трети държави по външните граници, включително военни операции за целите на правоприлагането, доколкото това сътрудничество е съвместимо с действията на Агенцията.

(16) Агенцията разчита на сътрудничеството на държавите членки, за да бъде в състояние да изпълнява ефективно своите задачи. В това отношение е важно Агенцията и държавите членки да действат добросъвестно и да осъществяват навременен и точен обмен на информация. Нито една държава членка не следва да бъде задължавана да предоставя информация, чието разкриване тя счита за противоречащо на основните интереси на нейната сигурност.

(17) Държавите членки следва да въвеждат и данни в европейските бази данни както в свой интерес, така и в интерес на другите държави членки. Те следва също така да гарантират, че данните са точни, актуални и законно получени и въведени.

(18) Агенцията следва да изготвя обобщени и специализирани анализи на риска въз основа на общ модел за интегриран анализ на риска, който се прилага от самата Агенция и от държавите членки. Агенцията следва да предоставя, въз основа и на информация, осигурена от държавите членки, адекватна информация относно всички аспекти, свързани с европейското интегрирано управление на границите, по-специално относно граничния контрол, връщането, незаконните вторични движения на граждани на трети държави в рамките на Съюза, предотвратяването на трансграничната престъпност, включително улесняването на неразрешеното преминаване на границата, трафика на хора, тероризма и хибридните заплахи, както и относно ситуацията в съседни трети държави, така че да се осигури възможност за предприемане на подходящи мерки или за справяне с установените заплахи и рискове с оглед на подобряването на интегрираното управление на външните граници.

(19) Като се имат предвид дейностите ѝ по външните граници, Агенцията следва да допринася за предотвратяването и разкриването на тежки престъпления с трансгранично измерение като незаконното превеждане на мигранти през граница, трафик на хора и тероризъм, когато е целесъобразно тя да предприема действия и след като е получила съответна информация посредством своята дейност. Тя следва да координира своята дейност с Европол, в качеството му на агенция, отговаряща за подкрепата и засилването на действията на държавите членки и сътрудничеството им за предотвратяване и борба с тежката престъпност, засягаща две или повече държави членки. Трансграничните престъпления неизбежно имат трансгранично измерение. За това трансгранично измерение са характерни престъпления, пряко свързани с незаконно пресичане на външните граници, включително трафик на хора или незаконно превеждане на мигранти. При все това член 1, параграф 2 от Директива 2002/90/ЕО на Съвета ([1]) допуска държавите членки да не налагат санкции, когато целта на поведението е оказването на хуманитарна помощ на мигрантите.

(20) В духа на споделената отговорност ролята на Агенцията следва да включва извършването на редовен мониторинг на управлението на външните граници. Агенцията следва да осигури подходящ и ефективен мониторинг не само чрез анализ на риска, обмен на информация и Европейската система за наблюдение на границите (Eurosur), но и чрез присъствието на експерти от собствените ѝ служители в държавите членки. Агенцията следва да бъде може да разполага служители за връзка в държавите членки за определен период, през който служителят за връзка докладва на изпълнителния директор. Докладът на служителите за връзка следва да е част от оценката на уязвимостта.

(21) Агенцията следва да извършва оценка на уязвимостта въз основа на обективни критерии с цел оценяване на капацитета и готовността на държавите членки да се справят с предизвикателства по външните си граници. Това следва да включва оценяване на оборудването, инфраструктурата, персонала, бюджета и финансовите ресурси на държавите членки, както и плановете им за действие при извънредни ситуации за справяне с възможни кризи по външните граници. Държавите членки следва да предприемат мерки за отстраняване на евентуалните недостатъци, констатирани в тази оценка. Изпълнителният директор следва да набележи мерките, които да бъдат предприети, и да ги препоръча на съответната държава членка. Изпълнителният директор следва също така да определи срок, в рамките на който да бъдат предприети тези мерки. Когато необходимите мерки не са предприети в рамките на определения срок, въпросът следва да бъде отнесен до управителния съвет за допълнително решение.

(22) Ако на Агенцията не се предостави точна и навременна информация, необходима за извършването на оценка на уязвимостта, това следва да може да бъде отчетено при извършване на оценката на уязвимостта, освен ако не бъдат изтъкнати надлежно обосновани причини за задържане на данните.

([1]) Директива 2002/90/ЕС на Съвета от 28 ноември 2002 г. за определяне на подпомагане на незаконното влизане, преминаването и пребиваването (ОВ L 328, 5.12.2002 г., стр. 17).

(23) Агенцията следва да организира необходимата оперативна и техническа помощ за държавите членки, за да подсили капацитета им да изпълняват задълженията си по отношение на контрола на външните граници и да се справят с предизвикателства по външните граници, произтичащи от незаконна имиграция или трансгранична престъпност. Тази помощ не следва да засяга компетентността на съответните национални органи за започване на наказателно разследване. В това отношение Агенцията следва, по искане на държава членка или по своя собствена инициатива, да организира и координира съвместни операции за една или повече държави членки и да разположи европейски екипи за гранична и брегова охрана, както и необходимото техническо оборудване. Агенцията може да разположи и експерти от собствения си персонал.

(24) В случаите, когато са налице конкретни и прекомерни предизвикателства по външните граници, Агенцията следва да организира и координира, по искане на държава членка или по своя собствена инициатива, бърза гранична намеса и да разположи европейски екипи за гранична и брегова охрана от резерв за бързо реагиране, както и техническо оборудване. Бързата гранична намеса следва да осигури подкрепление през ограничен период от време в ситуации, в които се изискват неотложни действия и когато такава намеса ще осигури ефективна реакция. За да се гарантира ефективността на тази намеса, държавите членки следва да осигурят гранични служители и други компетентни служители за резерва за бързо реагиране и да предоставят необходимото техническо оборудване. Агенцията и съответните държави членки следва да постигнат съгласие по оперативен план.

(25) Когато държава членка е изправена пред конкретни и прекомерни предизвикателства, свързани с миграцията, в определени райони на външните си граници, характеризиращи се с голям приток на смесени миграционни потоци, държавите членки следва да могат да разчитат на техническо и оперативно подкрепление. То следва да се предоставя в зони на горещи точки от екипи за съдействие в управлението на миграцията. Тези екипи следва да се състоят от експерти, предоставени на разположение от държавите членки за разполагането им от Агенцията и ЕСПОУ, както и от експерти на Агенцията, Европол или други компетентни агенции. Агенцията следва да подпомага Комисията при координирането на различните агенции на място.

(26) Държавите членки следва да се уверят, че всички органи, в които е вероятно да постъпят молби за международна закрила, например полицията, граничните служители, имиграционните органи и служителите на местата за задържане, разполагат със съответната информация. Те следва също така да гарантират, че служителите на тези органи получават необходимото ниво на обучение, подходящо за техните задачи и отговорности, както и указания за информиране на кандидатите къде и как могат да подават молби за международна закрила.

(27) В зоните на горещи точки различните агенции и държавите членки следва да действат в рамките на съответните си мандати и правомощия. Комисията, в сътрудничество с други съответни агенции, следва да осигури съответствието на дейностите в зоните на горещи точки със съответните достижения на правото на Съюза, включително общата европейска система за убежище и основните права.

(28) Когато контролът на външната граница стане неефективен до степен, при която възниква риск да се изложи на опасност функционирането на Шенгенското пространство, тъй като дадена държава членка не предприема необходимите мерки в съответствие с оценката на уязвимостта или тъй като дадена държава членка, която е изправена пред конкретни и прекомерни предизвикателства по външните граници, не е поискала от Агенцията достатъчна подкрепа, или не използва тази подкрепа, на равнището на Съюза следва да бъде даден бърз, единен и ефективен отговор. С цел да се намалят тези рискове и да се осигури по-добра координация на равнището на Съюза, Комисията следва да предложи на Съвета решение, в което се определят мерките, които да бъдат изпълнени от Агенцията, и в което се изисква от въпросната държава членка да си сътрудничи с Агенцията при изпълнението на тези мерки. Изпълнителното правомощие за приемане на такова решение следва да бъде предоставено на Съвета поради потенциалната политическа чувствителност на мерките, за които трябва да се вземе решение и които е възможно да засегнат националните изпълнителни правомощия и правомощията по правоприлагане. След това Агенцията следва да определи действията, които да бъдат предприети за практическото изпълнение на мерките, посочени в решението на Съвета. След това тя следва да изготви оперативен план заедно със съответната държава членка. Ако дадена държава членка не изпълни в срок от 30 дни това решение на Съвета и не си сътрудничи с Агенцията при изпълнението на мерките, съдържащи се в решението, Комисията следва да може да започне специалната процедура, предвидена в член 29 от Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета ([1]), за справяне с извънредни обстоятелства, които излагат на риск цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници. Поради това Регламент (ЕС) 2016/399 следва да бъде съответно изменен.

(29) Агенцията следва да разполага с необходимото оборудване и персонал за разгръщане при съвместни операции или бърза гранична намеса. За тази цел, когато започва бърза гранична намеса по искане на държава членка или в контекста на ситуация, изискваща спешни действия, Агенцията следва да бъде в състояние да разполага в държавите членки европейски екипи за гранична и брегова охрана от резерв за бързо реагиране, който следва да

([1]) Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ L 77, 23.3.2016 г., стр. 1).

представлява постоянен корпус, съставен от гранични служители и други компетентни служители. Резервът следва да се състои от 1 500 гранични служители и други компетентни служители. Разполагането на европейски екипи за гранична и брегова охрана от резерва за бързо реагиране следва незабавно да се допълва от допълнителни европейски екипи за гранична и брегова охрана, когато е необходимо.

(30) В приложение I се определя участието на държавите членки в резерва за бързо реагиране въз основа на ангажименти, поети с оглед на обстоятелствата към момента на влизане в сила на настоящия регламент. Комисията следва да предложи подходящи изменения на посоченото приложение, ако в тези обстоятелства настъпи съществена и структурна промяна, включително когато е взето решение за премахване на контрола по вътрешните граници на държавите членки съгласно разпоредбите на съответните актове за присъединяване.

(31) Като се има предвид бързината, с която следва да се осъществи разполагането на оборудване и персонал, особено в районите на външните граници, изправени внезапно пред голям приток на миграционни потоци, Агенцията следва също така да може да разположи свое собствено техническо оборудване, което тя следва да придобие самостоятелно или в съсобственост с държава членка. Това техническо оборудване следва да бъде предоставено на Агенцията при поискване от страна на държавата членка, в която е регистрирано оборудването. Агенцията следва също така да управлява фонд от техническо оборудване, предоставен от държави членки, въз основа на нуждите, установени от Агенцията, който следва да бъде допълнен с транспортни средства и оперативно оборудване, закупени от държавите членки в рамките на специфичните действия по фонд „Вътрешна сигурност“.

(32) На 15 октомври 2015 г. Европейският съвет призова да се разшири мандатът на Frontex за връщане, така че да включва правото да организира по собствена инициатива съвместни операции за връщане, както и да се засили ролята ѝ във връзка с осигуряването на пътни документи за подлежащите на връщане лица.

(33) Агенцията следва да увеличи помощта си за държавите членки при връщането на граждани на трети държави, като се спазва политиката на Съюза в областта на връщането и в съответствие с Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]). По-специално тя следва да координира и организира операции по връщане от една или повече държави членки и да организира и провежда действия за намеса в областта на връщането, за да укрепи системата за връщане на държавите членки, които се нуждаят от засилена оперативна и техническа помощ за спазване на задължението си да връщат граждани на трети държави в съответствие с посочената директива.

(34) Агенцията следва, при пълно зачитане на основните права, да оказва необходимата помощ на държавите членки за организирането на съвместни операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането на подлежащи а връщане лица. Тя не следва да преценява обосновката на решенията за връщане, взети от държавите членки. В допълнение Агенцията следва да подпомага държавите членки при осигуряването на пътни документи за връщане в сътрудничество с органите на съответните трети държави.

(35) Помощта за държавите членки при провеждането на процедури за връщане следва да включва предоставянето на практическа информация относно третите държави на връщане от значение за прилагането на настоящия регламент, като например предоставянето на данните за контакт или друга логистична информация, необходима за нормалното протичане на операциите по връщане. За целите на вземането на решения за връщане Агенцията не следва да участва в предоставянето на информация на държавите членки относно третите държави на връщане.

(36) В случай че съществува договореност между държава членка и трета държава, тя не освобождава Агенцията или държавите членки от техните задължения съгласно правото на Съюза или международното право, по-специално от спазването на принципа на забрана за връщане (*non-refoulement*).

(37) Агенцията следва да създаде резерв от наблюдаващи лица при принудително връщане, ескортиращи лица при принудително връщане и специалисти в областта на връщането, предоставени на разположение от държавите членки, които следва да бъдат разположени по време на операции по връщане и да са част от специално създадени европейски екипи за намеса в областта на връщането, разполагани при действия за намеса в областта на връщането. Резервът следва да включва специалисти в областта на връщането, които имат конкретен опит в областта на закрилата на децата. Агенцията следва да им осигури необходимото обучение.

(38) В съответствие с международноправните актове, като Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето, всяко лице на възраст под 18 години се счита за дете съгласно настоящия регламент. Висшите интереси на детето следва да бъдат съображение от първостепенна важност за дейността на Агенцията.

([1]) Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 98).

(39) Следва да се предвидят специални разпоредби за служителите, които участват в дейности, свързани с връщане, за да се конкретизират техните задачи, правомощия и отговорности. Следва също така да бъдат дадени специални указания относно правомощията на командирите на самолети и разширяването на наказателната компетентност на държавата на регистрация на въздухоплавателното средство съгласно международното въздушно право, по-специално Конвенцията от Токио за престъпленията и някои други действия, извършвани на борда на въздухоплавателните средства.

(40) Агенцията следва да разработи специфични инструменти за обучение, включително специфично обучение относно защита на децата. Агенцията следва да осигурява обучение на равнището на Съюза за националните инструктори на граничните служители. Тя следва да предлага и допълнителни обучителни курсове и семинари, свързани със задачи в областта на интегрираното управление на границите, включително за служителите от компетентните национални органи. Това следва да включва обучение по приложимото право на Съюза и международно право, както и по основните права. Агенцията следва да бъде оправомощена да организира обучителни дейности в сътрудничество с държавите членки и трети държави на тяхна територия.

(41) Агенцията следва да извършва мониторинг и да допринася за развитието на научните изследвания в областта на европейското интегрирано управление на границите. Тя следва да разпространява информация за това развитие до Европейския парламент, държавите членки и Комисията.

(42) Ефективното прилагане на интегрирано управление на външните граници налага редовен, бърз и надежден обмен на информация между държавите членки. Агенцията следва да развива и управлява информационни системи, улесняващи такъв обмен, в съответствие със законодателството за защита на данните на Съюза. Важно е държавите членки да предоставят бързо на Агенцията пълната и точна информация, която ѝ е необходима за изпълнението на нейните задачи.

(43) За целите на изпълнението на своята мисия и доколкото е необходимо за изпълнението на задачите си, Агенцията може да си сътрудничи с институциите, органите, службите и агенциите на Съюза, както и с международни организации по въпросите, обхванати от настоящия регламент, в рамките на работни договорености, сключени в съответствие с правото и политиката на Съюза. Тези работни договорености подлежат на предварително одобрение от Комисията.

(44) Националните органи, които изпълняват функции за брегова охрана, са отговорни за широк спектър от задачи, които могат да включват морска безопасност, сигурност, търсене и спасяване, граничен контрол, контрол на рибарството, митнически контрол, общо правоприлагане и защита на околната среда. Поради това Агенцията, Европейската агенция за контрол на рибарството, създадена с Регламент (ЕО) № 768/2005 на Съвета ([1]), и Европейската агенция за морска безопасност, създадена с Регламент (ЕО) № 1406/2002 на Европейския парламент и на Съвета ([2]), следва да засилят сътрудничеството както помежду си, така и с националните органи, изпълняващи функции за брегова охрана, с оглед повишаване на морската ситуационна осведоменост, както и за подкрепа на съгласувани и икономически ефективни действия. Полезните взаимодействия между отделните участници в морска среда следва да бъдат в съответствие с европейските стратегии за интегрирано управление на границите и за морска сигурност.

(45) Прилагането на настоящия регламент не засяга разделението на компетентността между Съюза и държавите членки съгласно Договорите, нито задълженията на държавите членки съгласно международни конвенции като Конвенцията на ООН по морско право, Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море, Международната конвенция за търсене и спасяване по море, Международната конвенция за предотвратяване на замърсяването от кораби, Международната конвенция за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците и други приложими международни актове по морско право.

(46) Агенцията следва да улеснява и насърчава техническото и оперативното сътрудничество между държавите членки и трети държави в рамките на политиката на външните отношения на Съюза. В този контекст Агенцията следва да координира оперативното сътрудничество между държавите членки и трети държави в областта на управлението на външните граници, да разполага служители за връзка в трети държави и да си сътрудничи с органите на трети държави в областта на връщането, включително във връзка с получаването на пътни документи. При сътрудничеството си с трети държави Агенцията и държавите членки следва винаги да спазват правото на Съюза, включително по отношение на защитата на основните права и принципа на забрана за връщане. Те следва да действат по този начин и когато сътрудничеството с трети държави се осъществява на територията на тези държави. С цел повишаване на прозрачността и отчетността Агенцията следва да докладва относно сътрудничеството с трети държави в своя годишен доклад.

([1]) Регламент (ЕО) № 768/2005 на Съвета от 26 април 2005 г. за създаване на Агенция на Общността за контрол на рибарството и за изменение на Регламент (ЕИО) № 2847/93 за установяването на система за контрол, приложима към общата политика в областта на рибарството (ОВ L 128, 21.5.2005 г., стр. 1).

([2]) Регламент (ЕО) № 1406/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2002 г. за създаване на Европейска агенция за морска безопасност (ОВ L 208, 5.8.2002 г., стр. 1).

(47) Европейската гранична и брегова охрана, която включва Агенцията и националните органи на държавите членки, които отговарят за управлението на границите, включително бреговата охрана, доколкото са ѝ възложени задачи по граничен контрол, следва да изпълняват своите задачи при пълно спазване на основните права, и по-специално Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-долу „Хартата“), Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, приложимото международно право, включително Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето, Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените, Конвенцията за статута на бежанците и задълженията, свързани с достъпа до международна закрила, и по-специално принципа на забрана за връщане, Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право, Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море и Международната конвенция за търсене и спасяване по море. В съответствие с правото на Съюза и тези актове Агенцията следва да съдейства на държавите членки при провеждането на операции по търсене и спасяване с цел да се защитава и спасява човешкия живот винаги и навсякъде, където е необходимо.

(48) Предвид увеличения брой задачи на Агенцията тя следва допълнително да разработи и приложи стратегия за мониторинг и за осигуряване на защитата на основните права. За целта тя следва да осигури на своя служител по въпросите на основните права необходимите финансови средства и персонал, съответстващи на нейния мандат и размер. Служителят по въпросите на основните права следва да има достъп до цялата информация, необходима за изпълнението на неговите задачи. Агенцията следва да използва своята роля, за да насърчава активно прилагането на достиженията на правото на Съюза по отношение на управлението на външните граници, включително по отношение на зачитането на основните права и международната закрила.

(49) Настоящият регламент съблюдава основните права и зачита принципите, признати в членове 2 и 6 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) и залегнали в Хартата. По-специално настоящият регламент има за цел да гарантира пълното зачитане на човешкото достойнство, правото на живот, правото на свобода и сигурност, правото на защита на личните данни, правото на убежище, правото на ефективни правни средства за защита, правата на детето, забраната на изтезания и нечовешко или унизително отношение или наказание и забраната на трафика на хора. Настоящият регламент цели и насърчаване на прилагането на принципите на недискриминация и забрана за връщане.

(50) Настоящият регламент следва да установи механизъм за жалби за Агенцията в сътрудничество със служителя по въпросите на основните права с цел гарантиране на спазването на основните права във всички дейности на Агенцията. Това следва да бъде административен механизъм, чрез който служителят по въпросите на основните права следва да отговаря за обработването на получени от Агенцията жалби в съответствие с правото на добра администрация. Служителят по въпросите на основните права следва да разглежда допустимостта на жалбата, да регистрира допустимите жалби, да препраща всички регистрирани жалби до изпълнителния директор, да препраща жалбите, засягащи членове на екипите, до изпращащата държава членка и да регистрира последващите действия от страна на Агенцията или държавата членка. Механизмът следва да бъде ефективен, като гарантира правилната последваща обработка на жалбите. Механизмът за жалби не следва да засяга достъпа до административни и съдебни средства за защита, нито да представлява изискване за използването на подобни средства. Наказателните разследвания следва да се провеждат от държавите членки. С цел повишаване на прозрачността и отчетността Агенцията следва да докладва относно механизма за жалби в своя годишен доклад. В него следва да се посочват по-специално броят на получените от Агенцията жалби, свързаните с тях видове нарушения на основните права, съответните операции и, когато е възможно, последващите мерки, предприети от Агенцията и от държавите членки.

(51) Агенцията следва да бъде независима по отношение на техническите и оперативните въпроси и да разполага с юридическа, административна и финансова самостоятелност. За целта е необходимо и целесъобразно Агенцията да бъде орган на Съюза, който има правосубектност и упражнява изпълнителните правомощия, които му се предоставят с настоящия регламент.

(52) Комисията и държавите членки следва да бъдат представени в управителния съвет, за да упражняват надзор върху Агенцията. Когато е възможно, управителният съвет следва да е съставен от оперативните ръководители на националните служби, които отговарят за управление на граничните служители, или от техни представители. Представените в управителния съвет страни следва да полагат усилия да ограничат текучеството на своите представители, за да се осигури приемственост в работата на управителния съвет. Управителният съвет следва да разполага с необходимите правомощия да определя бюджета на Агенцията, да проверява изпълнението му, да приема съответните финансови правила, да установява прозрачни работни процедури за вземане на решения от Агенцията и да назначава изпълнителния директор и заместник-изпълнителния директор. Агенцията следва да се управлява и да действа, като се вземат предвид принципите на общия подход относно децентрализираните агенции на Съюза, приет на 19 юли 2012 г. от Европейския парламент, Съвета и Комисията.

(53) За гарантирането на автономията на Агенцията следва да ѝ бъде предоставен отделен бюджет, чиито приходи се формират главно от вноски от Съюза. Бюджетната процедура на Съюза следва да е приложима дотолкова, доколкото се засягат вноската на Съюза и всякакви други субсидии, платими от общия бюджет на Съюза. Одитът на сметките следва да се извършва от Сметната палата.

(54) Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета ([1]) следва да се прилага без ограничение спрямо Агенцията, която следва да се присъедини към Междуинституционалното споразумение от 25 май 1999 г. между Европейския парламент, Съвета на Европейския съюз и Комисията на Европейските общности относно вътрешните разследвания, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) ([2]).

(55) По отношение на Агенцията следва да се прилага Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета ([3]). Агенцията следва да бъде възможно най-прозрачна относно своите дейности, без да се застрашава постигането на целта на нейните операции. Тя следва да направи обществено достъпна информацията относно всички свои дейности. Агенцията следва също така да гарантира, че на обществеността и на всяко заинтересовано лице бързо се предоставя информация относно нейната работа.

(56) Агенцията следва също така възможно най-изчерпателно да докладва относно своите дейности на Европейския парламент и на Съвета.

(57) Всяко обработване на лични данни от Агенцията по настоящия регламент следва да се осъществява в съответствие с Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета ([4]).

(58) Всяко обработване на лични данни от държавите членки по настоящия регламент следва да се осъществява в съответствие с Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([5]). Когато обработването на данните е необходимо най-вече за осигуряването на високо равнище на вътрешна сигурност в рамките на Съюза, особено в контекста на действията, свързани с мониторинга на миграционните потоци и анализа на риска, при обработването на лични данни, събрани в хода на съвместни операции, пилотни проекти и бърза гранична намеса, както и от екипи за съдействие в управлението на миграцията, или в рамките на сътрудничеството с институциите, органите, службите и агенциите на Съюза, както и с международни организации, се прилага Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета ([6]). Всяко обработване на лични данни следва да се осъществява при зачитане на принципите на необходимост и пропорционалност.

(59) Тъй като целите на настоящия регламент, а именно разработването и прилагането на система за интегрирано управление на външните граници, за да се гарантира правилното функциониране на Шенгенското пространство, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, ако те действат несъгласувано, а поради отсъствието на контрол по вътрешните граници и с оглед на значителните свързани с миграцията предизвикателства по външните граници, както и поради необходимостта да се извършва ефективен мониторинг на преминаването на тези граници и да се допринася за високо равнище на вътрешната сигурност в рамките на Съюза, могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

(60) Външните граници, посочени в настоящия регламент, са границите, за които се прилагат разпоредбите на дял II от Регламент (ЕС) 2016/399, които включват външните граници на държавите членки от Шенгенското пространство в съответствие с Протокол № 19 относно достиженията на правото от Шенген, включени в рамките на Европейския съюз, приложен към ДЕС и към Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

([1]) Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета (ОВ L 248, 18.9.2013 г., стр. 1).

([2]) ОВ L 136, 31.5.1999 г., стр. 15.

([3]) Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43).

([4]) Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

([5]) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

([6]) Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси (ОВ L 350, 30.12.2008 г., стр. 60).

(61) По отношение на Исландия и Норвегия настоящият регламент представлява развитие на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз, от една страна, и Република Исландия и Кралство Норвегия, от друга страна, за асоцииране на последните в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген ([1]), които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО на Съвета ([2]). В Договорността между Европейската общност и Република Исландия и Кралство Норвегия относно реда и условията за участие на тези държави в Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите — членки на Европейския съюз ([3]), се предвиждат правила за участието на тези държави в работата на Агенцията, включително разпоредби относно финансовите вноски и персонала.

(62) По отношение на Швейцария настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоцииране на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ([4]), които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета ([5]).

(63) По отношение на Лихтенщайн настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоцииране на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ([6]), които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2011/350/ЕС на Съвета ([7]).

(64) В Договорността между Европейската общност, от една страна, и Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн, от друга страна, относно реда и условията на участие на тези държави в Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите — членки на Европейския съюз ([8]), се предвиждат правила за участието на тези държави в работата на Агенцията, включително разпоредби относно финансовите вноски и персонала.

(65) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане. Доколкото настоящият регламент представлява развитие на достиженията на правото от Шенген, в срок от шест месеца след вземането на решение от Съвета относно настоящия регламент Дания взема решение, в съответствие с член 4 от посочения протокол, дали да го въведе в националното си право.

(66) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Обединеното кралство не участва в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета ([9]); следователно Обединеното кралство не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързано от него, нито от неговото прилагане.

([1]) ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

([2]) Решение на Съвета от 17 май 1999 г. относно определени условия по прилагането на Споразумението между Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоцииране на тези две държави при изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31).

([3]) ОВ L 188, 20.7.2007 г., стр. 19.

([4]) ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.

([5]) Решение 2008/146/ЕО на Съвета от 28 януари 2008 г. за сключване от името на Европейската общност на Споразумение между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1).

([6]) ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 21.

([7]) Решение 2011/350/ЕС на Съвета от 7 март 2011 г. за сключване от името на Европейския съюз на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоцииране на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, по отношение на премахването на проверките по вътрешните граници и движението на хора (ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 19).

([8]) ОВ L 243, 16.9.2010 г., стр. 4.

([9]) Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43).

(67) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета ([1]); следователно Ирландия не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.

(68) Агенцията следва да улеснява организирането на специфични дейности, в които държавите членки могат да използват експертния опит и съоръженията, които Ирландия и Обединеното кралство биха могли да им предоставят, при условия, определени от управителния съвет за всеки отделен случай. За целта представителите на Ирландия и Обединеното кралство може да бъдат поканени да присъстват на заседания на управителния съвет, което им позволява да участват пълноценно в подготовката на такива специфични дейности.

(69) Съществува разногласие между Кралство Испания и Обединеното кралство по отношение на определянето на границите на Гибралтар.

(70) Спирането на прилагането на настоящия регламент спрямо границите на Гибралтар не предполага никаква промяна в съответните позиции на съответните държави.

(71) Беше проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните в съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001, като той представи становище на 18 март 2016 г. ([2]).

(72) Целта на настоящия регламент е да измени и разшири разпоредбите на Регламент (ЕО) № 2007/2004, Регламент (ЕО) № 863/2007 на Европейския парламент и на Съвета ([3]) и Решение 2005/267/ЕО на Съвета ([4]). Тъй като необходимите изменения са значителни по брой и естество, от съображения за яснота посочените актове следва да бъдат заменени и отменени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

Европейска гранична и брегова охрана

Член 1

Предмет

С настоящия регламент се създава европейска гранична и брегова охрана, за да се осигури европейско интегрирано управление на външните граници с оглед на ефективното управление на преминаването на външните граници. Това включва преодоляването на предизвикателствата, свързани с миграцията, и справянето с евентуални бъдещи заплахи по тези граници, като по този начин се допринася за справянето с тежката престъпност с трансгранично измерение, за да се гарантира осигуряването на високо равнище на вътрешна сигурност в рамките на Съюза, при пълно зачитане на основните права, като същевременно се защитава свободното движение на хора в него.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1) „външни граници“ означава външни граници съгласно определението в член 2, точка 2 от Регламент (ЕС) 2016/399, за които се прилага дял II от посочения регламент;

2) „граничен контрол“ означава граничен контрол съгласно определението в член 2, точка 10 от Регламент (ЕС) 2016/399;

([1]) Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20).
([2]) ОВ C 186, 25.5.2016 г., стр. 10.
([3]) Регламент (ЕО) № 863/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. за установяване на механизъм за създаване на екипи за бърза гранична намеса и за изменение на Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета по отношение на този механизъм, и за регулиране на задълженията и правомощията на гост-служителите (ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 30).
([4]) Решение 2005/267/ЕО на Съвета от 16 март 2005 г. за създаване на информационна и координационна мрежа с повишено ниво на сигурност, свързана към Интернет, на отделните служби на държавите членки, отговарящи за управление на миграционните потоци (ОВ L 83, 1.4.2005 г., стр. 48).

3) „граничен служител“ означава граничен служител съгласно определението в член 2, точка 14 от Регламент (ЕС) 2016/399;

4) „европейски екипи за гранична и брегова охрана“ означава екипи от гранични служители и други компетентни служители от участващите държави членки, включително гранични служители и други компетентни служители, които са командировани като национални експерти от държавите членки в Европейската агенция за гранична и брегова охрана, за да бъдат разполагани по време на съвместни операции, бърза гранична намеса, както и в рамките на екипи за съдействие в управлението на миграцията;

5) „приемаща държава членка“ означава държава членка, в която се осъществява или от която е започната съвместна операция или бърза гранична намеса, операция по връщане или действие за намеса в областта на връщането или в която се разполага екип за съдействие в управлението на миграцията;

6) „изпращаща държава членка“ означава държавата членка, от която член на европейски екипи за гранична и брегова охрана е граничен служител или член на друг съответен персонал;

7) „участваща държава членка“ означава държава членка, която участва в съвместна операция, бърза гранична намеса, операция по връщане, действие за намеса в областта на връщането или в разполагането на екип за съдействие в управлението на миграцията, като предоставя техническо оборудване, гранични служители и други компетентни служители, разположени като част от европейските екипи за гранична и брегова охрана, както и държави членки, които участват в операции по връщане или действия за намеса в областта на връщането чрез предоставяне на техническо оборудване или персонал, и която не е приемаща държава членка;

8) „член на екипите“ означава член на европейските екипи за гранична и брегова охрана или екипите от персонал, които изпълняват задачи в областта на връщането, участващи в операции по връщане или действия за намеса в областта на връщането;

9) „екип за съдействие в управлението на миграцията“ означава екип от експерти, който предоставя техническо и оперативно подкрепление на държавите членки в зони на горещи точки, и който се състои от експерти от държавите членки, разположени от Европейската агенция за гранична и брегова охрана и от Европейската служба за подкрепа в областта на убежището, както и от експерти от Европейската агенция за гранична и брегова охрана, Европол или други компетентни агенции на Съюза;

10) „зона на гореща точка“ означава зона, в която приемащата държава членка, Комисията, компетентните агенции на Съюза и участващите държави членки си сътрудничат с цел управление на съществуващо или потенциално прекомерно предизвикателство, свързано с миграцията, характеризиращо се със значително увеличаване на броя на мигрантите, пристигащи на външните граници;

11) „връщане“ означава връщане съгласно определението в член 3, точка 3 от Директива 2008/115/ЕО;

12) „решение за връщане“ означава административно или съдебно решение или друг акт, който определя или обявява за незаконен престоя на гражданин на трета държава и налага или постановява задължение за връщане при спазване на разпоредбите на Директива 2008/115/ЕО;

13) „подлежащо на връщане лице“ означава незаконно пребиваващ гражданин на трета държава, за който има постановено решение за връщане, издадено от държава членка;

14) „операция по връщане“ означава операция, която се координира от Европейската агенция за гранична и брегова охрана и включва оперативно и техническо подкрепление, предоставено от една или повече държави членки, и при която подлежащите на връщане от една или повече държави членки лица се връщат принудително или доброволно;

15) „действие за намеса в областта на връщането“ означава дейност, чрез която Европейската агенция за гранична и брегова охрана предоставя на държавите членки засилена техническа и оперативна помощ, която се състои в разполагане в държавите членки на европейски екипи за намеса в областта на връщането и в организиране на операции по връщане;

16) „трансгранична престъпност“ означава всяко тежко престъпление с трансгранично измерение, което е извършено на външните граници или по външните граници или което е свързано с външните граници.

Член 3

Европейска гранична и брегова охрана

1. Европейската агенция за гранична и брегова охрана (наричана по-долу „Агенцията“) и националните органи на държавите членки, които отговарят за управлението на границите, включително бреговата охрана, доколкото изпълнява задачи по граничен контрол, съставляват европейската гранична и брегова охрана.

2. С решение на управителния съвет, прието въз основа на предложение от изпълнителния директор, Агенцията утвърждава техническа и оперативна стратегия за европейско интегрирано управление на границите. Агенцията взема предвид, когато това е обосновано, особеното положение на държавите членки, по-специално географското им положение. Тази стратегия е в съответствие с член 4. Тя насърчава и подкрепя прилагането на европейското интегрирано управление на границите във всички държави членки.

3. Националните органи, които отговарят за управлението на границите, включително бреговата охрана, доколкото изпълнява задачи по граничен контрол, създават свои национални стратегии за интегрирано управление на границите. Тези национални стратегии са в съответствие с член 4 и със стратегията, посочена в параграф 2 от настоящия член.

Член 4

Европейско интегрирано управление на границите

Европейското интегрирано управление на границите се състои от следните компоненти:

а) граничен контрол, включително мерки за улесняване на законното преминаване на границите и когато е целесъобразно — мерки, свързани с предотвратяването и разкриването на трансграничната престъпност, като незаконното превеждане на мигранти през граница, трафика с хора и тероризма, и мерки, свързани с насочването на лица, които се нуждаят от международна закрила или желаят да кандидатстват за такава;

б) операции по търсене и спасяване за бедстващи в морето лица в съответствие с Регламент (ЕС) № 656/2014 на Европейския парламент и на Съвета ([1]) и с международното право, които се започват или провеждат при ситуации, които могат да произтичат от операции за наблюдение на морските граници;

в) анализ на рисковете за вътрешната сигурност и анализ на заплахите, които могат да повлияят на функционирането и сигурността на външните граници;

г) сътрудничество между държавите членки, което се подпомага и координира от Агенцията;

д) междуведомствено сътрудничество между националните органи във всяка държава членка, които отговарят за граничния контрол или за други задачи, извършвани по границите, и между съответните институции, органи, служби и агенции на Съюза; включително редовен обмен на информация чрез съществуващите инструменти за обмен на информация, като Европейската система за наблюдение на границите (Eurosur), създадена с Регламент (ЕС) № 1052/2013 на Европейския парламент и на Съвета ([2]);

е) сътрудничество с трети държави в областите, обхванати от настоящия регламент, съсредоточено по-специално върху съседните държави и тези трети държави, които са посочени чрез анализ на риска като държави на произход и/или транзит при незаконна имиграция;

ж) технически и оперативни мерки в рамките на Шенгенското пространство, които са свързани с граничния контрол и са предвидени за по-добро справяне с незаконната имиграция и противодействие на трансграничната престъпност;

з) връщане на граждани на трети държави, за които има постановени решения за връщане, приети от държава членка;

и) използване на най-съвременна технология, включително широкомащабни информационни системи;

й) механизъм за контрол на качеството, по-специално механизмът за оценка по Шенген и евентуално национални механизми, за да се гарантира прилагането на законодателството на Съюза в областта на управлението на границите;

к) механизми за солидарност, по-специално инструментите на Съюза за финансиране.

([1]) Регламент (ЕС) № 656/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за установяване на правила за наблюдението на външните морски граници в контекста на оперативното сътрудничество, координирано от Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите — членки на Европейския съюз (ОВ L 189, 27.6.2014 г., стр. 93).

([2]) Регламент (ЕС) № 1052/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. за създаване на Европейската система за наблюдение на границите (Eurosur) (ОВ L 295, 6.11.2013 г., стр. 11).

Член 5

Споделена отговорност

1. Европейската гранична и брегова охрана прилага европейското интегрирано управление на границите в условията на споделена отговорност на Агенцията и на националните органи, които отговорят за управлението на границите, включително бреговата охрана, доколкото тя изпълнява операции за наблюдение на морските граници и всякакви други задачи по граничен контрол. Държавите членки запазват основната отговорност за управлението на своите участъци от външните граници.

2. Държавите членки гарантират управлението на външните си граници, в свой интерес и в общия интерес на всички държави членки, при пълно спазване на правото на Съюза, в съответствие с техническата и оперативната стратегия, посочена в член 3, параграф 2, и в тясно сътрудничество с Агенцията.

3. Агенцията подпомага прилагането на мерките на Съюза, свързани с управлението на външните граници, чрез укрепване, оценяване и координиране на действията на държавите членки при прилагането на тези мерки и в областта на връщането.

ГЛАВА II

Европейска агенция за гранична и брегова охрана

Раздел 1

Задачи на Европейската агенция за гранична и брегова охрана

Член 6

Европейска агенция за гранична и брегова охрана

1. Европейска агенция за гранична и брегова охрана е новото наименование на Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите членки на Европейския съюз, създадена с Регламент (ЕО) № 2007/2004. Нейните дейности се основават на настоящия регламент.

2. За да се осигури съгласувано европейско интегрирано управление на границите, Агенцията улеснява и прави по-ефективно прилагането на съществуващите и бъдещите мерки на Съюза, свързани с управлението на външните граници, и по-специално Кодекса на шенгенските граници, утвърден с Регламент (ЕС) 2016/399.

3. Агенцията допринася за непрекъснато и еднообразно прилагане по всички външни граници на правото на Съюза, включително достиженията на правото на Съюза в областта на основните права. Този принос включа обмен на добри практики.

Член 7

Отчетност

Агенцията се отчита пред Европейския парламент и пред Съвета в съответствие с настоящия регламент.

Член 8

Задачи

1. С цел да допринася за ефективно, високо и еднакво ниво на граничен контрол и връщане Агенцията изпълнява следните задачи:

а) осъществява мониторинг на миграционните потоци и извършва анализ на риска по отношение на всички аспекти на интегрираното управление на границите;

б) извършва оценка на уязвимостта, включително оценка на капацитета и готовността на държавите членки да се справят със заплахите и предизвикателствата по външните граници;

в) осъществява мониторинг на управлението на външните граници чрез служителите за връзка на Агенцията в държавите членки;

г) подпомага държавите членки при обстоятелства, които изискват засилена техническа и оперативна помощ по външните граници, като координира и организира съвместни операции, като се отчита, че някои ситуации може да включват хуманитарни извънредни ситуации и морски спасителни операции в съответствие с правото на Съюза и международното право;

д) подпомага държавите членки при обстоятелства, които изискват засилена техническа и оперативна помощ по външните граници чрез започване на бърза гранична намеса по външните граници на тези държави членки, които са изправени пред конкретни и прекомерни предизвикателства, като се отчита, че някои ситуации може да включват хуманитарни извънредни ситуации и морски спасителни операции в съответствие с правото на Съюза и международното право;

е) оказва техническа и оперативна помощ на държавите членки и на трети държави в съответствие с Регламент (ЕС) № 656/2014 и международното право, в подкрепа на операции по търсене и спасяване за бедстващи в морето лица, които могат да произтичат от операции за наблюдение на морските граници;

ж) създава и разполага европейски екипи за гранична и брегова охрана, включително резерв за бързо реагиране, които следва да се разполагат както по време на съвместни операции и бърза гранична намеса, така и в рамките на екипите за съдействие в управлението на миграцията;

з) създава фонд от техническо оборудване, което се разполага при съвместни операции, бърза гранична намеса и в рамките на екипите за съдействие в управлението на миграцията, както и при операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането;

и) в рамките на екипите за съдействие в управлението на миграцията в зони на горещи точки:

i) разполага европейски екипи за гранична и брегова охрана и техническо оборудване за оказване на помощ при скрининг, събиране на информация, установяване на самоличност и снемане на дактилоскопични отпечатъци;

ii) установява процедура за предоставяне на първоначална информация и насочване на лица, които се нуждаят от международна закрила или желаят да кандидатстват за такава, в сътрудничество с Европейската служба за подкрепа в областта на убежището (ЕСПОУ) и националните органи;

й) оказва подкрепа за разработването на технически стандарти за оборудване, особено относно командването на тактическо равнище, контрола и комуникациите, както и техническия надзор, за да се осигури оперативна съвместимост на равнището на Съюза и на национално равнище;

к) разполага необходимото оборудване и гранични служители, както и други компетентни служители от резерва за бързо реагиране за практическото изпълнение на мерките, които трябва да се предприемат в ситуация, която изисква спешни действия по външните граници;

л) подпомага държавите членки при обстоятелства, които изискват засилена техническа и оперативна помощ за изпълнение на задължението за връщане на подлежащи на връщане лица, включително чрез координирането или организирането на операции по връщане;

м) в рамките на съответните мандати на съответните агенции си сътрудничи с Европол и Евроюст и подпомага държавите членки при обстоятелства, изискващи увеличаване на техническата и оперативната помощ по външните граници в борбата с трансграничната организирана престъпност и тероризма;

н) създава резерв от наблюдаващи лица при принудително връщане, ескортиращи лица при принудително връщане и специалисти в областта на връщането;

о) създава и разполага европейски екипи за гранична и брегова охрана по време на действия за намеса в областта на връщането;

п) подпомага държавите членки в обучението на национални гранични служители, други компетентни служители и експерти в областта на връщането, включително при установяването на общи стандарти за обучение;

р) участва в разработването и управлението на научноизследователски и иновационни дейности от значение за контрола и наблюдението на външните граници, включително използването на съвременни технологии за наблюдение и разработването на пилотни проекти в областите, обхванати от настоящия регламент;

с) разработва и обслужва, в съответствие с Регламент (ЕО) № 45/2001 и Рамково решение 2008/977/ПВР, информационни системи, които позволяват бърз и надежден обмен на информация относно възникващи рискове при управлението на външните граници, незаконната имиграция и връщането, в тясно сътрудничество с Комисията, органите, службите и агенциите на Съюза, както и с Европейската мрежа за миграцията, създадена с Решение 2008/381/ЕО на Съвета ([1]);

т) предоставя необходимата помощ за разработването и функционирането на Eurosur и ако е целесъобразно — за разработването на обща среда за споделяне на информация, включително за оперативната съвместимост на системите, по-специално чрез разработване, поддържане и координиране на рамката на Eurosur в съответствие с Регламент (ЕС) № 1052/2013;

у) сътрудничи с Европейската агенция за контрол на рибарството и Европейската агенция по морска безопасност, като всяка действа в рамките на своя мандат, с цел подпомагане на националните органи, изпълняващи функции за брегова охрана, както е посочено в член 53, като предоставя услуги, информация, оборудване и обучение и чрез координиране на многоцелеви операции;

ф) подпомага държавите членки и трети държави в контекста на техническото и оперативното сътрудничество между тях по въпросите, обхванати от настоящия регламент.

2. Държавите членки могат да продължат сътрудничеството на оперативно ниво с други държави членки и/или трети държави, когато такова сътрудничество е съвместимо със задачите на Агенцията. Държавите членки се въздържат от всякаква дейност, която би могла да застраши функционирането на Агенцията или постигането на нейните цели. Държавите членки докладват на Агенцията за посоченото оперативно сътрудничество с други държави членки и/или с трети държави по външните граници и в областта на връщането. Изпълнителният директор информира управителния съвет по тези въпроси редовно и най-малко веднъж годишно.

3. Агенцията по своя собствена инициатива участва в комуникационни дейности по въпросите, попадащи в рамките на своя мандат. Тя предоставя на обществеността точна и изчерпателна информация относно своите дейности.

Тези комуникационни дейности не трябва да препятстват изпълнението на задачите, посочени в параграф 1, по-специално като се разкрива оперативна информация, която, ако бъде направена обществено достояние, би застрашила постигането на целта на операциите. Комуникационните дейности се провеждат, без да се засягат разпоредбите на член 50 и в съответствие със съответните планове за комуникация и разпространение на информация, приети от управителния съвет.

Раздел 2

Мониторинг и предотвратяване на кризи

Член 9

Задължение за добросъвестно сътрудничество

Агенцията и националните органи, които отговарят за управлението на границите и връщането, включително бреговата охрана, доколкото тя изпълнява задачи по граничен контрол, имат задължение да осъществяват добросъвестно сътрудничество, както и задължение да обменят информация.

([1]) Решение 2008/381/ЕО на Съвета от 14 май 2008 г. за създаване на Европейска мрежа за миграцията (ОВ L 131, 21.5.2008 г., стр. 7).

Член 10

Задължение за обмен на информация

С оглед на изпълнението на задачите, които са им възложени чрез настоящия регламент, и по-специално задачата на Агенцията да осъществява мониторинг на миграционните потоци към и в рамките на Съюза и да извършва анализ на риска и оценка на уязвимостта, Агенцията и националните органи, които отговарят за управлението на границите и връщането, включително бреговата охрана, доколкото изпълнява задачи по граничен контрол, в съответствие с настоящия регламент и друго приложимо право на Съюза и национално право относно обмена на информация, споделят по навременен и точен начин цялата необходима информация.

Член 11

Мониторинг на миграционните потоци и анализ на риска

1. Агенцията осъществява мониторинг на миграционните потоци към и в рамките на Съюза, тенденциите и други възможни предизвикателства по външните граници на Съюза. За тази цел Агенцията, с решение на управителния съвет въз основа на предложение от изпълнителния директор, установява общ модел за интегриран анализ на риска, който се прилага от Агенцията и от държавите членки. Агенцията извършва и оценката на уязвимостта в съответствие с член 13.

2. Агенцията изготвя както обобщени, така и специализирани анализи на риска за оперативните дейности и ги предоставя на Европейския парламент, Съвета и Комисията в съответствие с член 50.

3. Анализът на риска, изготвен от Агенцията, обхваща всички аспекти от значение за европейското интегрирано управление на границите с оглед на разработването на механизъм за ранно предупреждение.

4. Държавите членки предоставят на Агенцията цялата необходима информация относно ситуацията, тенденциите и възможните заплахи по външните граници и в областта на връщането. Държавите членки редовно или по искане на Агенцията предоставят цялата необходима информация, като например статистически и оперативни данни, събрани във връзка с прилагането на достиженията на правото от Шенген, както и информация, получена от аналитичната категория в националната картина на състоянието, съставена в съответствие с Регламент (ЕС) № 1052/2013.

5. Резултатите от анализа на риска се предоставят на управителния съвет по навременен и точен начин.

6. Държавите членки вземат под внимание резултатите от анализа на риска при планирането на операциите и дейностите си по външните граници, както и дейностите си по отношение на връщането.

7. Агенцията отчита резултатите от даден общ модел за интегриран анализ на риска при изготвянето на общите основни учебни програми за обучение на граничните служители и персонала, който изпълнява задачи в областта на връщането.

Член 12

Служители за връзка в държавите членки

1. Агенцията осигурява редовен мониторинг на управлението на външните граници на всички държави членки чрез своите служители за връзка.

Агенцията може да вземе решение служител за връзка да отговаря за най-много четири държави членки, разположени в географска близост.

2. Изпълнителният директор назначава експерти от персонала на Агенцията, които се разполагат като служители за връзка. Изпълнителният директор представя, въз основа на анализ на риска и в консултация със съответните държави членки, предложение относно естеството и условията на разполагането, държавата членка или региона, в която/който може да бъде разположен служител за връзка, и евентуалните задачи, които не са обхванати от параграф 3. Предложението на изпълнителния директор се одобрява от управителния съвет. Изпълнителният директор уведомява съответната държава членка за назначаването и заедно с нея определя мястото на разполагане.

3. Служителите за връзка действат от името на Агенцията и тяхната роля е да поощряват сътрудничеството и диалога между Агенцията и националните органи, които отговарят за управлението на границите и връщането, включително бреговата охрана, доколкото тя изпълнява задачи по граничен контрол. По-специално, служителите за връзка:

а) действат като средство за връзка между Агенцията и националните органи, които отговарят за управлението на границите и връщането, включително бреговата охрана, доколкото тя изпълнява задачи по граничен контрол;

б) подпомагат събирането на информация, изисквана от Агенцията с оглед на мониторинга на незаконната имиграция и анализите на риска, посочени в член 11;

в) подпомагат събирането на информация, посочена в член 13 и изисквана от Агенцията за извършване на оценката на уязвимостта;

г) осъществяват мониторинг на мерките, предприети от държавата членка по граничните участъци, за които е определена висока степен на въздействие в съответствие с Регламент (ЕС) № 1052/2013;

д) допринасят за насърчаване на прилагането на достиженията на правото на Съюза по отношение на управлението на външните граници, включително по отношение на зачитането на основните права;

е) когато е възможно, подпомагат държавите членки в подготовката на плановете им за действие при извънредни ситуации във връзка с управлението на границите;

ж) улесняват комуникацията между държавата членка и Агенцията, споделят относима информация от Агенцията с държавата членка, включително информация относно текущи операции;

з) докладват редовно на изпълнителния директор относно положението по външните граници и капацитета на съответната държава членка да се справи ефективно с положението по външните граници; докладват и относно изпълнението на операции по връщане към съответните трети държави;

и) извършват мониторинг на мерките, предприети от държавата членка по отношение на ситуация, изискваща спешни действия по външните граници, посочена в член 19;

Ако докладите на служителя за връзка, посочени в буква з), пораждат опасения за един или повече от аспектите от значение за съответната държава членка, тя без забавяне бива информирана от изпълнителния директор.

4. За целите на параграф 3 служителят за връзка, в съответствие с националните правила и правилата на Съюза за сигурност и защита на данните:

а) получава информация от националния координационен център и националната картина на състоянието, съставена в съответствие с Регламент (ЕС) № 1052/2013;

б) поддържа редовни контакти с националните органи, които отговарят за управлението на границите, включително бреговата охрана, доколкото тя изпълнява задачи по граничен контрол, като същевременно информира звеното за контакт, посочено от съответната държава членка.

5. Докладът на служителя за връзка е част от оценката на уязвимостта съгласно член 13. Докладът се предоставя на съответната държава членка.

6. При изпълнението на задълженията си служителите за връзка приемат указания единствено от Агенцията.

Член 13

Оценка на уязвимостта

1. Агенцията, с решение на управителния съвет въз основа на предложение от изпълнителния директор, установява обща методология за оценка на уязвимостта. Това включва обективни критерии, съгласно които Агенцията извършва оценката на уязвимостта, честотата на оценките и начините на извършване на последователни оценки на уязвимостта.

2. Агенцията осъществява мониторинг и оценка на наличието на техническо оборудване, системи, способности, ресурси, инфраструктура, персонал с подходяща квалификация, преминал съответно обучение, на държавите членки, необходими за граничния контрол. Тя прави това като превантивна мярка въз основа на анализа на риска, изготвен в съответствие с член 11, параграф 3. Агенцията осъществява този мониторинг и оценка най-малко веднъж годишно, освен ако изпълнителният директор не реши друго въз основа на оценки на риска или предходна оценка на уязвимостта.

3. Държавите членки предоставят по искане на Агенцията информация относно техническото оборудване, персонала и доколкото е възможно финансовите ресурси, които са на разположение на национално равнище за осъществяване на граничен контрол. Държавите членки представят също така по искане на Агенцията информация относно плановете си за действие при извънредни ситуации във връзка с управлението на границите.

4. Целта на оценката на уязвимостта е Агенцията да оцени капацитета и готовността на държавите членки да се справят с възникващите предизвикателства, включително с настоящи и бъдещи заплахи и предизвикателства по външните граници, да идентифицира, особено по отношение на държавите членки, които са изправени пред конкретни и прекомерни предизвикателства, възможните непосредствени последици по външните граници и по-нататъшните последици за функционирането на Шенгенското пространство, както и да оцени възможностите им за участие в резерва за бързо реагиране, посочен в член 20, параграф 5. Тази оценка не засяга механизма за оценка по Шенген.

При извършването на оценката Агенцията взема предвид капацитета на държавите членки за изпълнение на всички задачи във връзка с управлението на границите, включително капацитетът за справяне с възможното пристигане на голям брой лица на тяхна територия.

5. Резултатите от оценката на уязвимостта се предоставят на съответните държави членки. Съответните държави членки могат да представят коментари по оценката.

6. Когато е необходимо, изпълнителният директор, след консултация със съответната държава членка, отправя препоръка, в която се определят необходимите мерки, които следва да бъдат предприети от тази държава членка, както и срокът за изпълнение на мерките. Изпълнителният директор приканва съответните държави членки да предприемат необходимите мерки.

7. Изпълнителният директор основава мерките, препоръчвани на съответните държави членки, на резултатите от оценката на уязвимостта, като взема предвид анализа на риска на Агенцията, коментарите на съответната държава членка и резултатите от механизма за оценка по Шенген.

Тези мерки следва да бъдат насочени към отстраняване на слабостите, установени при оценката, с цел да се повиши готовността на държавите членки да се справят с възникващите предизвикателства чрез укрепване или подобряване на техния капацитет, техническо оборудване, системи, ресурси и планове за действие при извънредни ситуации.

8. Когато дадена държава членка не изпълни необходимите мерки, определени в препоръката, в рамките на посочения в параграф 6 от настоящия член срок, изпълнителният директор отнася въпроса до управителния съвет и уведомява Комисията. По предложение на изпълнителния директор управителният съвет приема решение, в което се определят необходимите мерки, които да бъдат предприети от съответната държава членка, както и срокът за изпълнение на мерките. Решението на управителния съвет е задължително за държавите членки. Ако държавата членка не изпълни мерките в рамките на срока, определен в това решение, управителният съвет уведомява Съвета и Комисията, като могат да се предприемат допълнителни действия в съответствие с член 19.

9. Резултатите от оценката на уязвимостта се предават в съответствие с член 50 на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията редовно и най-малко веднъж годишно.

Раздел 3

Управление на външните граници

Член 14

Действия на Агенцията по външните граници

1. Държава членка може да поиска помощ от Агенцията при изпълнението на задълженията си за контрол на външните граници. Освен това Агенцията прилага мерки в съответствие с член 19.

2. Агенцията организира необходимата оперативна и техническа помощ за приемащата държава членка и може, като действа в съответствие с приложимото право на Съюза и приложимото международно право, включително принципа на забрана за връщане, да предприеме една или повече от следните мерки:

а) да координира съвместни операции за една или повече държави членки и да разположи европейски екипи за гранична и брегова охрана;

б) да организира бърза гранична намеса и да разположи европейски екипи за гранична и брегова охрана от резерва за бързо реагиране и — когато е целесъобразно — допълнителни европейски екипи за гранична и брегова охрана;

в) да координира дейностите за една или повече държави членки и трети държави по външните граници, включително съвместни операции със съседни трети държави;

г) да разположи европейски екипи за гранична и брегова охрана в рамките на екипите за съдействие в управлението на миграцията в зони на горещи точки;

д) в рамките на операциите, посочени в букви а), б) и в) от настоящия параграф, и в съответствие с Регламент (ЕС) № 656/2014 и международното право — да оказва техническа и оперативна помощ на държавите членки и на трети държави в подкрепа на операции по търсене и спасяване за бедстващи в морето лица, които могат да произтичат от операции за наблюдение на морските граници;

е) да разположи свои експерти, както и членове на екипите, които са били командировани от държавите членки в Агенцията, за подпомагане на компетентните национални органи на съответните държави членки за съответния срок;

ж) да разположи техническо оборудване.

3. Агенцията финансира или съфинансира дейностите, посочени в параграф 2, от своя бюджет в съответствие с финансовите правила, приложими за Агенцията.

4. При възникване на значителни допълнителни финансови потребности за Агенцията поради ситуация по външните граници тя своевременно информира Европейския парламент, Съвета и Комисията.

Член 15

Инициране на съвместни операции и бърза гранична намеса по външните граници

1. Държава членка може да поиска от Агенцията да започне съвместни операции за справяне с възникващите предизвикателства, включително с незаконна имиграция, настоящи и бъдещи заплахи по нейните външни граници или трансгранична престъпност, или да предостави увеличена оперативна и техническа помощ при изпълнението на задълженията ѝ по отношение на контрола на външните граници.

2. По искане на държава членка, изправена пред ситуация на конкретни и прекомерни предизвикателства, особено когато в точки на външните граници пристигат голям брой граждани на трети държави, които се опитват да влязат без разрешение на територията на посочената държава членка, Агенцията може да осъществи бърза гранична намеса за ограничен период от време на територията на приемащата държава членка.

3. Изпълнителният директор оценява, одобрява и координира предложенията за съвместни операции, направени от държавите членки. Съвместните операции и бързата гранична намеса се предшестват от задълбочен, надежден и актуален анализ на риска, който дава възможност на Агенцията да подреди по приоритет предложените съвместни операции и бърза гранична намеса, като взема предвид въздействието върху участъци от външните граници в съответствие с Регламент (ЕС) № 1052/2013 и наличието на ресурси.

4. Изпълнителният директор, въз основа на резултатите от оценката на уязвимостта и като взема предвид анализа на риска на Агенцията и аналитичната категория в европейската картина на състоянието, съставена в съответствие с Регламент (ЕС) № 1052/2013, препоръчва на съответната държава членка да предприеме и да проведе съвместни операции или бърза гранична намеса. Агенцията предоставя свое техническо оборудване на разположение на приемащите или участващите държави членки.

5. Целите на съвместна операция или бърза гранична намеса могат да бъдат постигнати като част от многоцелева операция. Тези операции може да включват функции за брегова охрана и предотвратяване на трансгранична престъпност, включително борбата срещу незаконното превеждане на мигранти или трафика на хора, и управление на миграцията, включително установяване на самоличност, регистрация, събиране на информация и връщане.

Член 16

Оперативен план за съвместни операции

1. При подготовката на съвместна операция изпълнителният директор, в сътрудничество с приемащата държава членка, изготвя списък на необходимото техническо оборудване и персонал, като взема предвид наличните ресурси на приемащата държава членка. Въз основа на тези елементи Агенцията определя пакет от мерки за техническо и оперативно подкрепление, както и дейности за изграждане на капацитет, които да бъдат включени в оперативния план.

2. Изпълнителният директор изготвя оперативен план за съвместни операции по външните граници. Изпълнителният директор и приемащата държава членка, като се консултират с участващите държави членки, постигат съгласие по оперативния план, в който подробно се описват организационните и процедурните аспекти на съвместната операция.

3. Оперативният план е задължителен за Агенцията, приемащата държава членка и участващите държави членки. Той обхваща всички аспекти, които се считат за необходими за провеждането на съвместната операция, включително:

а) описание на ситуацията заедно с начина на действие и целите на разполагането, включително оперативната цел;

б) предвижданата продължителност на съвместната операция;

в) географската област, в която ще се проведе съвместната операция;

г) описание на задачите, отговорностите, включително по отношение на зачитането на основните права, и специални инструкции за европейските екипи за гранична и брегова охрана, включително относно разрешените справки в бази данни и разрешените служебни оръжия, боеприпаси и оборудване в приемащата държава членка;

д) състава на европейските екипи за гранична и брегова охрана, както и разполагането на друг съответен персонал;

е) разпоредби, свързани с командването и упражняването на контрол, включително имената и чиновете на граничните служители от приемащата държава членка, отговарящи за сътрудничеството с членовете на екипите и Агенцията, по-специално имената и чиновете на тези гранични служители, които упражняват командването по време на разполагането, и мястото на членовете на екипите в командната верига;

ж) техническото оборудване, което трябва да бъде разположено по време на съвместната операция, включително специални изисквания като условия за употреба, необходим персонал, транспорт и друга логистични въпроси, както и финансови разпоредби;

з) подробни разпоредби за незабавно докладване на инциденти от страна на Агенцията пред управителния съвет и съответните национални органи;

и) схема за докладване и оценяване, която включва сравнителни показатели за доклада за оценка, включително относно защитата на основните права, и краен срок за предаване на окончателния доклад за оценка;

й) по отношение на морските операции — конкретна информация за приложимостта на съответната юрисдикция и законодателство в географската област, в която се провежда съвместна операция, включително препратки към националното право, международното право и на правото на Съюза относно залавянето, спасителните операции по море и свалянето на брега. В това отношение оперативният план се утвърждава в съответствие с Регламент (ЕС) № 656/2014;

к) условията на сътрудничество с трети държави, други органи, служби и агенции на Съюза, или международни организации;

л) процедури, чрез които лицата, нуждаещи се от международна закрила, жертвите на трафик на хора, непридружените непълнолетни лица и лицата в уязвимо положение се пренасочват към компетентните национални органи за подходящо съдействие;

м) процедури, установяващи механизъм за получаване и предаване на Агенцията на жалби срещу всички лица, участващи в съвместна операция или бърза гранична намеса, включително гранични служители или други компетентни служители на приемащата държава членка и членове на европейските екипи за гранична и брегова охрана, съдържащи твърдения за нарушения на основните права в контекста на участието на тези лица в съвместната операция или бързата гранична намеса;

н) логистичната организация, включително информация за условията на работа и средата в зоната, в която се предвижда провеждането на съвместни операции.

4. Всякакви изменения или адаптации на оперативния план изискват съгласието на изпълнителния директор и на приемащата държава членка, като се провежда консултация с участващите държави членки. Агенцията изпраща незабавно екземпляр от изменения или адаптирания оперативен план на участващите държави членки.

Член 17

Процедура за започване на бърза гранична намеса

1. Искането на държава членка за започване на бърза гранична намеса включва описание на ситуацията, възможните цели и предполагаемите нужди. Ако е необходимо, изпълнителният директор може незабавно да изпрати експерти от Агенцията, които да оценят ситуацията по външните граници на съответната държава членка.

2. Изпълнителният директор незабавно уведомява управителния съвет за постъпило искане от държава членка за започване на бърза гранична намеса.

3. Когато взема решение относно искането на държава членка, изпълнителният директор отчита констатациите от анализа на риска на Агенцията и аналитичната категория в европейската картина на състоянието, съставена в съответствие с Регламент (ЕС) № 1052/2013, резултатите на оценката на уязвимостта, посочена в член 13, както и всяка друга информация, предоставена от засегнатата държава членка или друга държава членка.

4. Изпълнителният директор взема решение относно искането за започване на бърза гранична намеса в рамките на два работни дни от датата на получаване на искането. Изпълнителният директор уведомява писмено едновременно въпросната държава членка и управителния съвет за взетото решение. В решението се посочват основните мотиви, на които то се основава.

5. Ако изпълнителният директор вземе решение за започване на бърза гранична намеса, той разполага европейски екипи за гранична и брегова охрана от бързо реагиране в съответствие с член 20, параграф 5 и фонд от техническо оборудване за бързо реагиране в съответствие с член 39, параграф 7, а когато е необходимо — взема решение за незабавно подкрепление с един или повече европейски екипи за гранична и брегова охрана в съответствие с член 20, параграф 8.

6. Незабавно и във всеки случай не по-късно от три работни дни, считано от датата на решението, изпълнителният директор изготвя съвместно с приемащата държава членка оперативен план, посочен в член 16, параграф 3.

7. След съгласуването на оперативния план и представянето му на държавите членки изпълнителният директор отправя писмено искане до държавите членки незабавно да разположат граничните служители или други компетентни служители, които формират част от резерва за бързо реагиране. Изпълнителният директор посочва профилите и броя на граничните служители или другите компетентни служители, изисквани от всяка държава членка, измежду определените в резерва за бързо реагиране лица.

8. Успоредно с разполагането на служители, посочено в параграф 7, и когато е необходимо, за да се гарантира незабавното подкрепление на европейските екипи за гранична и брегова охрана от резерва за бързо реагиране, изпълнителният директор уведомява държавите членки за поисканията брой и профилите на граничните служители или другите компетентни служители, които трябва да бъдат разположени допълнително. Тази информация се предоставя писмено на националните звена за контакт и включва датата, на която следва да се осъществи разполагането. Предоставя им се и екземпляр от оперативния план.

9. Държавите членки гарантират, че включените в резерва за бързо реагиране гранични служители или други компетентни служители незабавно се предоставят като бройка и профили на разположение на Агенцията, за да се осигури пълно разполагане в съответствие с член 20, параграфи 5 и 7. Освен това държавите членки предоставят на разположение допълнителни гранични служители и други компетентни служители от националния резерв в съответствие с член 20, параграф 8.

10. Разполагането на резерва за бързо реагиране се осъществява не по-късно от пет работни дни след датата, на която оперативният план е съгласуван между изпълнителния директор и приемащата държава членка. Когато е необходимо, допълнителни европейски екипи за гранична и брегова охрана се разполагат в рамките на седем работни дни от разполагането на резерва за бързо реагиране.

11. При разполагане на резерва за бързо реагиране изпълнителният директор, след консултация с управителния съвет, незабавно определя приоритетите от гледна точка на текущите и планираните съвместни операции на Агенцията на други външни граници, за да предвиди евентуално преразпределяне на ресурси към зони по външните граници, където има най-голяма нужда от засилено разполагане на ресурси.

Член 18

Екипи за съдействие в управлението на миграцията

1. Когато държава членка е изправена пред прекомерни миграционни предизвикателства в определени зони на горещи точки по външните си граници, характеризиращи се с голям приток на смесени миграционни потоци, тази държава членка може да поиска техническо и оперативно подкрепление от екипите за съдействие в управлението на миграцията. Посочената държава членка представя искане за подкрепление и оценка на нуждите си на Агенцията и други компетентни агенции на Съюза, и по-специално на ЕСПОУ и Европол.

2. Изпълнителният директор, съгласувано с други компетентни агенции на Съюза, извършва оценка на искането на държавата членка за подкрепление и на нуждите ѝ с цел определяне на цялостен пакет от мерки за подкрепление, състоящ се от различни дейности, координирани от компетентните агенции на Съюза, за които е необходимо съгласието на засегнатата държава членка.

3. Комисията, в сътрудничество с приемащата държава членка и компетентните агенции, определя условията за сътрудничеството в зоната на гореща точка и отговаря за координацията на дейностите на екипите за съдействие в управлението на миграцията.

4. Техническото и оперативното подкрепление, предоставяно от европейските екипи за гранична и брегова охрана, европейските екипи за намеса в областта на връщането и експертите от персонала на Агенцията в рамките на екипите за съдействие в управлението на миграцията, може да включва:

а) при пълно зачитане на основните права — оказване на помощ за скрининга на граждани на трети държави, които пристигат на външните граници, включително установяването на тяхната самоличност, тяхната регистрация, както и получаването на информация от тях, а също и когато е поискано от държавата членка — снемането на дактилоскопични отпечатъци от граждани на трети държави, като се предоставя информация относно целта на тези процедури;

б) предоставяне на първоначална информация на лица, които желаят да кандидатстват за международна закрила и насочването им към компетентните национални органи на съответната държава членка или ЕСПОУ;

в) оперативна и техническа помощ в областта на връщането, включително подготовка и организация на операции по връщане.

5. При необходимост екипите за съдействие в управлението на миграцията включват служители с експертен опит в областта на закрилата на децата, трафика на хора, защитата срещу основано на пола насилие и/или основите права.

Член 19

Ситуация по външните граници, която изисква спешни действия

1. Когато контролът на външните граници стане неефективен до степен, при която възниква риск да се изложи на опасност функционирането на Шенгенското пространство, тъй като:

а) дадена държава членка не предприема необходимите мерки в съответствие с решение на управителния съвет, посочено в член 13, параграф 8; или

б) дадена държава членка, изправена пред конкретни и прекомерни предизвикателства по външната граница, не е поискала от Агенцията достатъчна подкрепа по член 15, 17 или 18 или не е предприела необходимите стъпки за изпълнение на действията по посочените членове,

Съветът може, въз основа на предложение на Комисията, без забавяне чрез акт за изпълнение да приеме решение, набелязващо мерките за смекчаване на тези рискове, които трябва да бъдат изпълнени от Агенцията, като изисква от засегнатата държава членка да си сътрудничи с Агенцията при изпълнението на тези мерки. Преди да изготви предложението си, Комисията провежда консултация с Агенцията.

2. При възникване на ситуация, изискваща спешни действия, Европейският парламент следва да бъде информиран без забавяне за тази ситуация, както и за всички последващи мерки и решения, взети в отговор на тази ситуация.

3. За да се намали рискът от излагане на опасност на Шенгенското пространство, в решението на Съвета по параграф 1 се предвижда Агенцията да предприеме една или повече от следните мерки:

а) да организира и координира бърза гранична намеса и да разположи европейски екипи за гранична и брегова охрана от резерва за бързо реагиране, както и допълнителни европейски екипи за гранична и брегова охрана, когато е необходимо;

б) да разположи европейски екипи за гранична и брегова охрана в рамките на екипите за съдействие в управлението на миграцията в зони на горещи точки;

в) да координира дейностите за една или повече държави членки и трети държави по външните граници, включително съвместни операции със съседни трети държави;

г) да разположи техническо оборудване;

д) да организира действия за намеса в областта на връщането.

4. В рамките на два работни дни, считано от датата на приемане на решението на Съвета по параграф 1, изпълнителният директор:

а) определя действията, които трябва да се предприемат за практическото изпълнение на мерките, посочени в решението, включително техническото оборудване, както и броя и профилите на граничните служители и другия съответен персонал, необходим за изпълнение на целите на посоченото решение;

б) изготвя проект на оперативен план и го представя на съответните държави членки.

5. Изпълнителният директор и засегнатата държава членка постигат съгласие по оперативния план в рамките на три работни дни от датата на представянето му.

6. Агенцията разполага, без забавяне и във всеки случай в рамките на пет работни дни от утвърждаването на оперативния план, необходимия персонал от резерва за бързо реагиране, посочен в член 20, параграф 5, за практическото изпълнение на мерките, набелязани в решението на Съвета по параграф 1 от настоящия член. Допълнителни европейски екипи за гранична и брегова охрана се разполагат на втори етап, доколкото е необходимо, и във всеки случай в рамките на седем работни дни от разполагането на резерва за бързо реагиране.

7. Агенцията разполага необходимото техническо оборудване за практическото изпълнение на мерките, набелязани в решението на Съвета по параграф 1, без забавяне и във всеки случай в рамките на 10 работни дни от утвърждаването на оперативния план.

Допълнително оборудване се разполага на втори етап, доколкото е необходимо, съгласно член 39.

8. Засегнатата държава членка изпълнява с решението на Съвета по параграф 1. За тази цел тя незабавно оказва сътрудничество на Агенцията и предприема необходимите действия, за да улесни изпълнението на това решение и практическото изпълнение на мерките, определени в същото решение и в оперативния план, за който е постигнато съгласие с изпълнителния директор.

9. Държавите членки осигуряват граничните служители, другите компетентни служители или персонала, който изпълнява задачи в областта на връщането, определени от изпълнителния директор в съответствие с параграф 4 от настоящия член. Държавите членки не могат да се позовават на ситуацията, посочена в член 20, параграфи 3 и 8.

10. Ако в срок от 30 дни държавата членка не се съобрази с решението на Съвета по параграф 1 и не започне да оказва сътрудничество на Агенцията, както е предвидено в параграф 8 от настоящия член, Комисията може да започне процедурата по член 29 от Регламент (ЕС) 2016/399.

Член 20

Състав и разполагане на европейските екипи за гранична и брегова охрана

1. Агенцията разполага гранични служители и друг съответен персонал като членове на европейски екипи за гранична и брегова охрана за съвместни операции, бърза гранична намеса и в рамките на екипите за съдействие в управлението на миграцията. Агенцията може да разположи и експерти от собствения си персонал.

2. По предложение на изпълнителния директор управителният съвет взема решение с абсолютно мнозинство от членовете си, които имат право на глас, относно профилите и общия брой на граничните служители и другите компетентни служители, които да бъдат осигурени за участие в европейски екипи за гранична и брегова охрана. Същата процедура се прилага при последващи промени в профилите и общия брой. Държавите членки участват в европейските екипи за гранична и брегова охрана посредством национален резерв, съставен въз основа на различните определени профили, като назначават гранични служители и други компетентни служители, съответстващи на изискваните профили.

3. Участието на държавите членки под формата на техни гранични служители за конкретни съвместни операции за следващата година се планира въз основа на ежегодни двустранни преговори и споразумения между Агенцията и държавите членки. В съответствие с тези споразумения държавите членки осигуряват гранични служители за разполагането им по искане на Агенцията освен ако са изправени пред извънредна ситуация, която засяга в значителна степен изпълнението на националните задачи. Такова искане се прави най-малко 21 работни дни преди предвиденото разполагане. Ако дадена държава членка се позове на подобна извънредна ситуация, тя представя писмено на Агенцията подробна обосновка и информация относно ситуацията, чието съдържание се включва в доклада, посочен в параграф 12.

4. По отношение на бързата гранична намеса по предложение на изпълнителния директор управителният съвет взема с мнозинство от три четвърти решение относно профилите и минималния брой на граничните служители или другите компетентни служители, съответстващи на изискваните профили, които трябва да бъдат осигурени за резерв за бързо реагиране на европейските екипи за гранична и брегова охрана. Същата процедура се прилага при всяка последваща промяна в профилите и общия брой на граничните служители или другите компетентни служители от резерва за бързо реагиране. Държавите членки участват в резерва за бързо реагиране посредством национален резерв от експерти, съставен въз основа на различните установени профили, като определят гранични служители или други компетентни служители, съответстващи на изискваните профили.

5. Резервът за бързо реагиране представлява постоянен корпус, който е незабавно на разположение на Агенцията и който може да бъде разположен от всяка държава членка в рамките на пет работни дни от момента на постигане на съгласие по оперативния план от изпълнителния директор и приемащата държава членка. За тази цел всяка държава членка осигурява ежегодно на Агенцията определен брой гранични служители или други компетентни служители. Профилът на тези служители се определя с решение на управителния съвет. Общият брой на осигурените от държавите членки служители възлиза на минимум 1 500 гранични служители или други компетентни служители. Агенцията може да провери дали предложените от държавите членки гранични служители съответстват на определените профили. Агенцията може да поиска от държавата членка да изключи даден граничен служител от резерва в случай на неправомерно поведение или нарушение на приложимите правила.

6. Всяка държава членка отговаря за своето участие в посочения в параграф 5 брой гранични служители или други компетентни служители в съответствие с приложение I.

7. Държавите членки осигуряват граничните служители и/или другите компетентни служители от резерва за бързо реагиране за разполагането им по искане на Агенцията. Ако анализ на риска и евентуални налични оценки на уязвимостта показват, че държава членка се намира в ситуация, която би оказала засегнала в значителна степен изпълнението на националните задачи, нейното участие в случай на бърза гранична намеса е само половината служители от определения в приложение I брой. Приемаща държава членка, на чиято територия се предприема бърза гранична намеса, не разполага служители, представляващи част от определения ѝ брой в резерва за бързо реагиране. При недостиг на служители, които да бъдат разположени в рамките на бързата гранична намеса, управителният съвет по предложение на изпълнителния директор решава как да бъде преодолян този недостиг.

8. Когато е необходимо, разполагането на европейски екипи за гранична и брегова охрана от резерва за бързо реагиране се допълва незабавно от допълнителни европейски екипи за гранична и брегова охрана. За тази цел държавите членки, по искане на Агенцията, незабавно съобщават броя, имената и профилите на граничните служители и другите компетентни служители от своя национален резерв, които са в състояние да осигурят в рамките на седем работни дни от началото на бързата гранична намеса. Държавите членки осигуряват гранични служители или други компетентни служители за разполагането им по искане на Агенцията освен ако не са изправени пред извънредна ситуация, която засяга в значителна степен изпълнението на националните задачи. Ако дадена държава членка се позове на подобна извънредна ситуация, тя представя писмено на Агенцията подробна обосновка и информация относно ситуацията, чието съдържание се включва в доклада, посочен в параграф 12.

9. Ако възникне ситуация, при която има нужда от по-голям брой гранични служители от предвиденото в параграфи 5 и 8, изпълнителният директор незабавно информира за това Европейския парламент, Съвета и Комисията. Той също така призовава Съвета да поиска от държавите членки да поемат ангажимент за преодоляване на недостига.

10. Държавите членки гарантират, че граничните служители и другите компетентни служители, с които допринасят, съответстват на профилите и броя, определени в решението на управителния съвет. Продължителността на разполагането се определя от изпращащата държава членка, но в никакъв случай не е по-малко от 30 дни, освен ако операцията, от която разполагането е част, не е с продължителност по-кратка от 30 дни.

11. Агенцията участва в европейските екипи за гранична и брегова охрана с компетентни гранични служители или други компетентни служители, командировани от държавите членки като национални експерти в Агенцията. Участието на държавите членки посредством командироването на техни гранични служители или други компетентни служители в Агенцията за следващата година се планира въз основа на ежегодни двустранни преговори и споразумения между Агенцията и държавите членки. В съответствие с тези споразумения държавите членки имат готовност да командироват граничните служители или други компетентни служители освен ако това не засяга в значителна степен изпълнението на националните задачи. В подобни ситуации държавите членки могат да отзоват своите командировани гранични служители или други компетентни служители.

Тези командировки могат да са с продължителност от 12 месеца или повече, но в никакъв случай по-малко от три месеца. Командированите гранични служители и други компетентни служители се считат за членове на екипите и имат задачите и правомощията на членовете на техните екипи. Държавата членка, командировала граничните служители или други компетентни служители, се счита за тяхна изпращаща държава членка.

Друг персонал, който е временно нает от Агенцията и не притежава квалификацията за изпълняване на функции за граничен контрол, се разполага единствено по време на съвместни операции за задачи по координиране и други задачи, които не изискват пълно обучение за гранични служители. Този персонал не е част от европейските екипи за гранична и брегова охрана.

12. Агенцията ежегодно информира Европейския парламент за броя на граничните служители, които всяка държава членка е осигурила за европейските екипи за гранична и брегова охрана в съответствие с настоящия член, както и за броя на граничните служители, които в действителност са били разположени за тази цел. Този доклад съдържа списък на държавите членки, които са се позовали на извънредната ситуация по параграфи 3 и 8 през предходната година. В доклада се съдържат също така обосновката и информацията, представени от съответната държава членка.

Член 21

Инструкции за европейските екипи за гранична и брегова охрана

1. По време на разполагането на европейските екипи за гранична и брегова охрана приемащата държава членка дава инструкции на екипите в съответствие с оперативния план.

2. Агенцията, чрез своя координиращ служител, може да съобщи на приемащата държава членка своето мнение относно инструкциите, дадени на европейските екипи за гранична и брегова охрана. В този случай приемащата държава членка взема предвид това мнение и се съобразява с него, доколкото е възможно.

3. Когато инструкциите, дадени на европейските екипи за гранична и брегова охрана, не са в съответствие с оперативния план, координиращият служител незабавно докладва на изпълнителния директор, който може при необходимост да предприеме действия в съответствие с член 25, параграф 3.

4. Когато изпълняват своите задачи и упражняват правомощията си, членовете на европейските екипи за гранична охрана зачитат изцяло основните права, включително достъпа до процедури за предоставяне на убежище, и човешкото достойнство. Всички мерки, предприемани при изпълнението на техните задачи и упражняването на техните правомощия, трябва да са пропорционални на преследваните от мерките цели. Когато изпълняват своите задачи и упражняват правомощията си, членовете на европейските екипи за гранична охрана не дискриминират лицата въз основа на пол, расова или етническа принадлежност, религия или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация.

5. За членовете на екипите остават приложими дисциплинарните мерки на тяхната държава членка. Изпращащата държава членка предвижда подходящи дисциплинарни или други мерки в съответствие със своето национално право във връзка с случаи на нарушение на основните права или неизпълнение на задълженията за международна закрила, които са извършени в хода на съвместна операция или бърза гранична намеса.

Член 22

Координиращ служител

1. Агенцията осигурява оперативното изпълнение на всички организационни аспекти на съвместни операции, пилотни проекти или бърза гранична намеса, включително присъствието на членове на персонала на Агенцията.

2. Изпълнителният директор назначава един или повече експерти от персонала на Агенцията, които се разполагат като координиращи служители за всяка съвместна операция или бърза гранична намеса. Изпълнителният директор уведомява приемащата държава членка за назначението.

3. Координиращият служител действа от името на Агенцията във всички аспекти на разполагането на европейски екипи за гранична и брегова охрана. Ролята на координиращия служител е да поощрява сътрудничеството и координацията между приемащите и участващите държави членки. Координиращият служител по-специално:

а) действа като средство за връзка между Агенцията, приемащата държава членка и членовете на европейските екипи за гранична и брегова охрана, като предоставя помощ от името на Агенцията по всички въпроси, свързани с условията на разполагане в екипите;

б) осъществява мониторинг за правилното изпълнение на оперативния план, включително по отношение на защитата на основните права, и докладва на Агенцията по тези въпроси;

в) действа от името на Агенцията във всички аспекти на разполагането на европейските екипи за гранична и брегова охрана и докладва на Агенцията във връзка с тези аспекти;

г) докладва на изпълнителния директор, когато инструкциите, дадени на европейските екипи за гранична и брегова охрана от приемащите държави членки, не са в съответствие с оперативния план.

4. В контекста на съвместни операции или бърза гранична намеса изпълнителният директор може да упълномощи координиращия служител да окаже съдействие за уреждане на разногласия във връзка с изпълнението на оперативния план и разполагането на екипите.

Член 23

Национално звено за контакт

Държавите членки определят национално звено за контакт, което осъществява комуникация с Агенцията по всички въпроси, отнасящи се до дейностите на Агенцията. Националното звено за контакт е достъпно по всяко време.

Член 24

Разходи

1. Агенцията поема изцяло следните разходи, направени от държавите членки при осигуряване на техни гранични служители и други компетентни служители за целите на разполагането на европейски екипи за гранична и брегова охрана, включително резерва за бързо реагиране:

а) пътни разходи от изпращащата държава членка до приемащата държава членка и от приемащата държава членка до изпращащата държава;

б) разходи, свързани с ваксинации;

в) разходи, свързани с нуждите от специални застраховки;

г) разходи, свързани със здравни грижи;

д) дневни надбавки, включително разходи за настаняване;

е) разходи, свързани с техническото оборудване на Агенцията.

2. Подробни правила за изплащането на дневните надбавки на членовете на европейските екипи за гранична и брегова охрана се приемат и актуализират при необходимост от управителния съвет.

Член 25

Спиране или прекратяване на дейностите

1. Изпълнителният директор прекратява дейности на Агенцията, ако условията за провеждането на тези дейности вече не са изпълнени. Преди прекратяването на дейности изпълнителният директор уведомява съответната държава членка за това.

2. Държавите членки, които участват в съвместна операция, бърза гранична намеса или разполагането на екип за съдействие в управлението на миграцията, могат да поискат от изпълнителния директор да прекрати съответната съвместна операция, бърза гранична намеса или разполагането на екип за съдействие в управлението на миграцията.

3. Изпълнителният директор може, след като информира съответната държава членка, да оттегли финансирането на дейност, да я спре или прекрати, ако оперативният план не се спазва от приемащата държава членка.

4. След консултация със служителя по въпросите на основните права и след като бъде информирана съответната държава членка, изпълнителният директор оттегля финансирането на съвместна операция или бърза гранична намеса, пилотен проект, разполагане на екип за съдействие в управлението на миграцията, операция по връщане, действия за намеса в областта на връщането или работна договореност, или спира или прекратява, изцяло или частично, тези дейности, ако той счита, че са налице нарушения на основни права или задължения за международна закрила, които са със сериозен характер или има вероятност да продължат. Изпълнителният директор уведомява управителния съвет за това решение.

5. В случай че изпълнителният директор реши да спре или да прекрати разполагането от Агенцията на екип за съдействие в управлението на миграцията, той информира за решението си другите компетентни агенции, които осъществяват дейност в съответната зона на гореща точка.

Член 26

Оценка на дейностите

Изпълнителният директор оценява резултатите от съвместните операции, бързата гранична намеса, пилотните проекти, разполагането на екипи за съдействие в управлението на миграцията и оперативното сътрудничество с трети държави. Той предава на управителния съвет окончателните доклади за оценка в срок от 60 дни след приключването на тези дейности, като докладите са придружени от бележките на служителя по въпросите на основните права. Изпълнителният директор извършва цялостен сравнителен анализ на тези резултати с цел подобряване на качеството, съгласуваността и ефективността на бъдещите дейности и включва този анализ в годишния доклад за дейността на Агенцията.

Раздел 4

Връщане

Член 27

Връщане

1. Във връзка с връщането и при зачитане на основните права и общите принципи на правото на Съюза, както и на международното право, включително защитата на бежанците и правата на детето, Агенцията по-специално:

а) координира на техническо и оперативно равнище дейностите на държавите членки, свързани с връщането, включително случаите на доброволно напускане, с цел изграждане на интегрирана система за управление на връщането между компетентните органи на държавите членки с участието на компетентни органи на трети държави и други заинтересовани страни;

б) предоставя техническа и оперативна помощ на държавите членки, които са изправени пред особени предизвикателства, свързани със системите за връщане;

в) координира използването на съответните информационни системи и предоставя подкрепа на държавите членки по отношение на консулското сътрудничество за установяването на самоличността на граждани на трети държави и получаването на пътни документи, без да разкрива информация, свързана с факта на подаване на заявление за международна закрила; организира и координира операциите по връщане и предоставя подкрепа при доброволно напускане в сътрудничество с държавите членки;

г) организира, насърчава и координира дейности, които позволяват обмен на информация и установяване и обединяване на най-добри практики в областта на връщането между държавите членки;

д) финансира или съфинансира от своя бюджет операциите, действията за намеса и дейностите, посочени в настоящата глава, в съответствие с финансовите правила, приложими за Агенцията.

2. Техническата и оперативната помощ, посочена в параграф 1, буква б), включва дейности за подпомагане на държавите членки при провеждането на процедури по връщане чрез компетентните национални органи, като по-специално се предоставят:

а) услуги по устен превод;

б) практическа информация за трети държави на връщане, свързана с прилагането на настоящия регламент, когато е целесъобразно — в сътрудничество с други органи, служби и агенции на Съюза, включително ЕСПОУ;

в) консултации относно провеждането и управлението на процедури по връщане в съответствие с Директива 2008/115/ЕО;

г) консултации и съдействие в съответствие с Директива 2008/115/ЕО и международното право във връзка с мерките, които са необходими, за да се гарантира, че подлежащите на връщане лица са налице за целите на връщането и че се избягва укриването им.

3. Агенцията се стреми да изгради полезни взаимодействия и да свърже финансираните от Съюза мрежи и програми в областта на връщането в тясно сътрудничество с Комисията и с подкрепата на съответните заинтересовани страни, включително Европейската мрежа за миграцията.

4. Агенцията може да използва финансовите средства на Съюза, които са на разположение за дейности, свързани с връщането. Агенцията гарантира, че съгласно споразуменията ѝ с държавите членки за предоставяне на безвъзмездни средства предоставянето на финансова подкрепа е обусловено от пълното зачитане на Хартата.

Член 28

Операции по връщане

1. Без да преценява обосновката на решенията за връщане и в съответствие с Директива 2008/115/ЕО, Агенцията оказва необходимото съдействие и, по искане на една или няколко от участващите държави членки, осъществява координацията или организацията на операции по връщане, включително чрез наемане на самолети за целите на такива операции. Агенцията може по собствена инициатива да предложи на държавите членки да координира или организира операции по връщане.

2. Държавите членки информират ежемесечно Агенцията за своето предварително планиране както за броя на подлежащите на връщане лица, така и за третите държави на връщане с оглед на съответните национални операции по връщане, както и за своите нужди от съдействие или координация от страна на Агенцията. Агенцията изготвя текущ оперативен план за предоставяне на необходимото оперативно подкрепление на нуждаещите се държави членки, включително и чрез техническо оборудване. Агенцията може по собствена инициатива или по искане на държава членка да включи в текущия оперативен план датите и местоназначенията на операциите по връщане, които счита за необходими, въз основа на оценка на нуждите. Управителният съвет взема решение по предложение на изпълнителния директор относно начина на действие по текущия оперативен план.

3. Агенцията може да предостави необходимото съдействие и, по искане на участващите държави членки или по свое предложение, да осигури координацията или организацията на операции по връщане, при които транспортните средства и ескортът при принудително връщане са осигурени от трета държава на връщане (наричани по-долу „операции по връщане, осъществявани от държавата на произход“). Участващите държави членки и Агенцията гарантират зачитането на основните права и на принципа на забрана за връщане и пропорционалното използване на принудителни средства по време на цялата операция по връщане. Най-малко един представител на държавата членка и едно наблюдаващо лице при принудително връщане от резерва, създаден съгласно член 29, или от националната система за наблюдение на участващата държава членка присъстват по време на цялата операция по връщане до пристигането в третата държава на връщане.

4. Изпълнителният директор без забавяне изготвя план за връщане за операциите по връщане, осъществявани от държавата на произход. Изпълнителният директор и участващите държави членки постигат съгласие по плана, в който подробно се описват организационните и процедурните аспекти на операцията по връщане, осъществявана от държавата на произход, като се отчитат последиците за основните права и рисковете, свързани с такива операции. Всяко изменение или адаптиране на този план изисква съгласието на страните, посочени в параграф 3 и в настоящия параграф.

5. Планът за връщане за операциите по връщане, осъществявани от държавата на произход, е задължителен за Агенцията и участващите държави членки. Той обхваща всички необходими стъпки за провеждането на операцията по връщане, осъществявана от държавата на произход.

6. Всяка операция по връщане подлежи на наблюдение съгласно член 8, параграф 6 от Директива 2008/115/ЕО. Наблюдението на операциите по принудително връщане се извършва от наблюдаващото лице при принудително връщане въз основа на обективни и прозрачни критерии и обхваща цялата операция по връщане от фазата преди заминаването до предаването на подлежащите на връщане лица на третата държава на връщане. Наблюдаващото лице при принудително връщане представя доклад относно всяка операция по принудително връщане на изпълнителния директор, служителя по въпросите на основните права и компетентните национални органи на всички държави членки, които участват в съответната операция. При необходимост се осигуряват подходящи последващи действия съответно от изпълнителния директор и компетентните национални органи.

7. Ако Агенцията има опасения по отношение на основните права във връзка с операция по връщане, тя ги съобщава на участващите държави членки и на Комисията.

8. Изпълнителният директор оценява резултатите от операциите по връщане. На всеки шест месеца той предава на управителния съвет подробен доклад за оценка, обхващащ всички операции по връщане и придружен от бележките на служителя по въпросите на основните права. Изпълнителният директор извършва цялостен сравнителен анализ на тези резултати с цел подобряване на качеството, съгласуваността и ефективността на бъдещите операции по връщане. Изпълнителният директор включва този анализ в годишния доклад за дейността на Агенцията.

9. Агенцията финансира или съфинансира операциите по връщане от своя бюджет съгласно финансовите правила, които са приложими за Агенцията, като отдава приоритет на операциите, провеждани от повече от една държава членка или от зони на горещи точки.

Член 29

Резерв от наблюдаващи лица при принудително връщане

1. Агенцията, след като се консултира със служителя по въпросите на основните права, създава резерв от ескортиращи лица при принудително връщане от компетентните органи, които извършват операции по връщане в съответствие с изискванията, посочени в член 8, параграф 6 от Директива 2008/115/ЕО, и които са обучени в съответствие с член 36 от настоящия регламент.

2. Управителният съвет, по предложение на изпълнителния директор, определя профила и броя на наблюдаващите лица при принудително връщане, които да бъдат осигурени за този резерв. Същата процедура се прилага при последващи промени в профилите и общия брой. Държавите членки отговарят за своето участие в резерва посредством определяне на наблюдаващи лица при принудително връщане, които отговарят на определения профил. В резерва се включват наблюдаващи лица при принудително връщане, които имат конкретен опит в областта на закрилата на децата.

3. Участието на държавите членки с техни наблюдаващи лица при принудително връщане в операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането за следващата година се планира въз основа на ежегодни двустранни преговори и споразумения между Агенцията и държавите членки. В съответствие с тези споразумения държавите членки осигуряват наблюдаващи лица при принудително връщане за разполагането им по искане на Агенцията, освен ако не са изправени пред извънредна ситуация, която засяга в значителна степен изпълнението на националните задачи. Това искане се прави най-малко 21 работни дни преди предвиденото разполагане или пет работни дни в случай на бърза намеса в областта на връщането.

4. При поискване Агенцията осигурява на участващите държави членки наблюдаващите лица при принудително връщане за осъществяване от тяхно име наблюдение на правилното извършване на операцията по връщане и действията за намеса в областта на връщането през цялата им продължителност. Тя осигурява наблюдаващи лица при принудително връщане, които имат конкретен опит в областта на закрилата на децата, за всички операции по връщане, включващи деца.

5. По време на операции по връщане или на действия за намеса в областта на връщането за наблюдаващите лица при принудително връщане остават приложими дисциплинарните мерки на тяхната държава членка.

Член 30

Резерв от ескортиращи лица при принудително връщане

1. Агенцията създава резерв от ескортиращи лица при принудително връщане от компетентните национални органи, които извършват операции по връщане в съответствие с изискванията, посочени в член 8, параграфи 4 и 5 от Директива 2008/115/ЕО, и които са обучени в съответствие с член 36 от настоящия регламент.

2. Управителният съвет, по предложение на изпълнителния директор, определя профила и броя на ескортиращите лица при принудително връщане, които да бъдат осигурени за този резерв. Същата процедура се прилага при последващи промени в профилите и общия брой. Държавите членки участват в резерва, като определят ескортиращи лица при принудително връщане, които отговарят на определения профил. В резерва се включват ескортиращи лица при принудително връщане, които имат конкретен опит в областта на закрилата на децата.

3. Участието на държавите членки с техни ескортиращи лица при принудително връщане в операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането за следващата година се планира въз основа на ежегодни двустранни преговори и споразумения между Агенцията и държавите членки. В съответствие с тези споразумения държавите членки осигуряват ескортиращи лица при принудително връщане за разполагането им по искане на Агенцията, освен ако не са изправени пред извънредна ситуация, която засяга в значителна степен изпълнението на националните задачи. Това искане се прави най-малко 21 работни дни преди предвиденото разполагане или пет работни дни в случай на бърза намеса в областта на връщането.

4. При поискване Агенцията осигурява на участващите държави членки ескортиращи лица при принудително връщане за придружаване от тяхно име подлежащите на връщане лица и за участие в операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането. Тя осигурява ескортиращи лица при принудително връщане, които имат конкретен опит в областта на закрилата на децата, за всички операции по връщане, включващи деца.

5. По време на операции по връщане или на действия за намеса в областта на връщането за ескортиращите лица при принудително връщане остават приложими дисциплинарните мерки на тяхната държава членка.

Член 31

Резерв от специалисти в областта на връщането

1. Агенцията създава резерв от специалисти в областта на връщането от компетентните национални органи и от персонала на Агенцията, които разполагат с необходимите умения и експертен опит за извършване на дейности в областта на връщането и които са обучени в съответствие с член 36. Тези специалисти са на разположение за извършването на специфични задачи като установяване на самоличността на конкретни групи граждани на трети държави, получаване на пътни документи от трети държави и улесняване на консулското сътрудничество.

2. Управителният съвет, по предложение на изпълнителния директор, определя профила и броя на специалистите в областта на връщането, които трябва да бъдат осигурени за този резерв. Същата процедура се прилага при последващи промени в профилите и общия брой. Държавите членки участват в резерва, като определят специалистите, които отговарят на определения профил. В резерва се включват специалисти в областта на връщането, които имат конкретен опит в областта на закрилата на децата.

3. Участието на държавите членки с техни специалисти в областта на връщането в операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането за следващата година се планира въз основа на ежегодни двустранни преговори и споразумения между Агенцията и държавите членки. В съответствие с тези споразумения държавите членки осигуряват специалисти в областта на връщането за разполагането им по искане на Агенцията, освен ако не са изправени пред извънредна ситуация, която засяга в значителна степен изпълнението на националните задачи. Това искане се прави най-малко 21 работни дни преди предвиденото разполагане или пет работни дни в случай на бърза намеса в областта на връщането.

4. При поискване Агенцията осигурява на участващите държави членки специалистите в областта на връщането за участие в операции по връщане и в действия за намеса в областта на връщането. Тя осигурява специалисти в областта на връщането, които имат конкретен опит в областта на закрилата на децата, за всички операции по връщане, включващи деца.

5. По време на операции по връщане или на действия за намеса в областта на връщането за специалистите в областта на връщането остават приложими дисциплинарните мерки на Агенцията или дисциплинарните мерки на тяхната държава членка.

Член 32

Европейски екипи за намеса в областта на връщането

1. От резервите, създадени съгласно членове 29, 30 и 31, Агенцията съставя специални европейски екипи за намеса в областта на връщането с цел разполагане при действия за намеса в областта на връщането.

2. Членове 21, 22 и 24 се прилагат *mutatis mutandis* към европейските екипи за намеса в областта на връщането.

Член 33

Действия за намеса в областта на връщането

1. Когато държава членка е изправена пред затруднения при изпълнението на задължението за връщане на граждани на трети държави, за които има постановени решения за връщане, приети от държава членка, по искане на тази държава членка Агенцията предоставя съответната техническа и оперативна помощ под формата на действие за намеса в областта на връщането. Тази намеса може да се състои в разполагането на европейски екипи за намеса в областта на връщането в приемащата държава членка и в организацията на операции по връщане от приемащата държава членка.

2. Когато държава членка е изправена пред конкретни и прекомерни предизвикателства във връзка с изпълнението на задължението за връщане на граждани на трети държави, за които има постановени решения за връщане, приети от държава членка, по искане на тази държава членка Агенцията предоставя съответната техническа и оперативна помощ под формата на действие за намеса в областта на връщането. Агенцията може по собствена инициатива да осигури на тази държава членка такава техническа и оперативна помощ. Бързата намеса в областта на връщането може да се състои от бързото разполагане на европейски екипи за намеса в областта на връщането в приемащата държава членка и в организацията на операции по връщане от приемащата държава членка.

3. В рамките на действие за намеса в областта на връщането изпълнителният директор без забавяне изготвя оперативен план, съгласувано с приемащата държава членка и участващите държави членки. Прилагат се съответните разпоредби на член 16.

4. Изпълнителният директор взема решение относно оперативния план във възможно най-кратък срок, а в посочения в параграф 2 случай — в срок от пет работни дни. Решението се съобщава незабавно в писмен вид на съответните държави членки и на управителния съвет.

5. Агенцията финансира или съфинансира от своя бюджет действията за намеса в областта на връщането съгласно финансовите правила, които са приложими за Агенцията.

ГЛАВА III

Общи разпоредби

Раздел 1

Общи правила

Член 34

Защита на основните права и Стратегия за основните права

1. Европейската гранична и брегова охрана гарантира защитата на основните права при изпълнението на своите задачи съгласно настоящия регламент в съответствие с приложимото право на Съюза, и по-специално Хартата, приложимото международно право, включително Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г., Протокола към нея от 1967 г. и задълженията, свързани с достъпа до международна закрила, и по-специално принципа за забрана за връщане.

За тази цел Агенцията изготвя, доразвива и прилага стратегия за основните права, включително ефективен механизъм за наблюдение на зачитането на основните права в рамките на всички дейности на Агенцията.

2. При изпълнението на своите задачи европейската гранична и брегова охрана гарантира, че никое лице не се сваля на брега на държава, не се принуждава да влезе в държава, не се отвежда в държава и не се предава или връща по друг начин на нейните органи в разрез с принципа за забрана на връщането, нито на държава, от която съществува риск да бъде експулсирано или върнато в друга държава в разрез с посочения принцип.

3. При изпълнението на своите задачи европейската гранична и брегова охрана взема под внимание особените потребности на децата, непридружените малолетни и непълнолетни лица, лицата с увреждания, жертвите на трафика на хора, лицата, нуждаещи се от медицинска помощ, лицата, нуждаещи се от международна закрила, бедстващите в морето хора и други уязвими лица.

Европейската гранична и брегова охрана обръща специално внимание на правата на детето и гарантира съблюдаването на висшите интереси на детето във всички свои дейности.

4. При изпълнението на своите задачи, в своите отношения с държавите членки и в сътрудничеството си с трети държави Агенцията взема предвид докладите на консултативния форум по член 70 (наричан по-долу „консултативният форум“) и на служителя по въпросите на основните права.

Член 35

Кодекси на поведение

1. Агенцията, в сътрудничество с консултативния форум, изготвя и доразвива кодекс на поведение, приложим по отношение на всички операции по граничен контрол, координирани от Агенцията, и по отношение на всички лица, които участват в дейностите на Агенцията. В кодекса на поведение се предвиждат процедури, предназначени да гарантират принципите на правовата държава и зачитането на основните права, като се обръща особено внимание на уязвимите лица, включително децата, непридружените малолетни и непълнолетни лица и други уязвими лица, както и върху лицата, търсещи международна закрила.

2. Агенцията, в сътрудничество с консултативния форум, изготвя и доразвива кодекс на поведение за връщането на подлежащи на връщане лица, като този кодекс се прилага при всички операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането, координирани или организирани от Агенцията. В посочения кодекс на поведение се описват общи стандартни процедури, чрез които се опростява организацията на операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането и се гарантира, че връщането се извършва по хуманен начин и при пълното зачитане на основните права, и по-специално на принципите на човешко достойнство, забраната на изтезания и на нечовешко или унизително отношение или наказание, правото на свобода и сигурност и правото на защита на личните данни и недискриминация.

3. В кодекса на поведение за връщането се обръща специално внимание на задължението на държавите членки за създаване на ефективна система за наблюдение на принудителното връщане, установено в член 8, параграф 6 от Директива 2008/115/ЕО, и на стратегията за основните права.

Член 36

Обучение

1. В сътрудничество със съответните органи за обучение на държавите членки и когато е целесъобразно — с ЕСПОУ и Агенцията на Европейския съюз за основните права, Агенцията разработва специфични средства за обучение, включително специално обучение в областта на закрилата на децата и на други уязвими лица. Агенцията осигурява на граничните служители и другите компетентни служители, които са членове на европейските екипи за гранична и брегова охрана, специализирано обучение, свързано с техните задачи и правомощия. Експертите от персонала на Агенцията провеждат редовни учения с тези гранични служители в съответствие с графика за специализирано обучение и учения, посочен в годишната работна програма на Агенцията.

2. Агенцията предприема необходимите инициативи, за да гарантира, че преди участието си в оперативни дейности, организирани от Агенцията, всички гранични служители и други компетентни служители на държавите членки, които участват в европейските екипи за гранична и брегова охрана, както и персоналът на Агенцията, са преминали обучение по приложимото право на Съюза и международно право, включително по основни права, достъп до международна закрила и когато е приложимо — търсене и спасяване.

3. Агенцията финансира 100 % от обучението за граничните служители, включени в резерва за бързо реагиране, посочен в член 20, параграф 5, за целите на тяхното участие в резерва.

4. Агенцията предприема необходимите инициативи, за да осигури обучение за персонала, участващ в задачи в областта на връщането, разпределен в резерва посочен в членове 29, 30 и 31. Агенцията гарантира, че преди участието си в оперативни дейности, организирани от нея, собственият ѝ персонал, както и целият персонал, който участва в операции по връщане и в действия за намеса в областта на връщането, е преминал обучение по съответното право на Съюза и международно право, включително по основни права и достъп до международна закрила.

5. Агенцията изготвя и доразвива общи основни учебни програми за обучението на граничните служители и предоставя обучение на европейско равнище за инструкторите на националните гранични служители на държавите членки, включително и обучение по основните права, достъпа до международна закрила и приложимото морско право. Общите основни учебни програми имат за цел да насърчават най-високите стандарти и най-добрите практики при прилагането на законодателството на Съюза относно управлението на границите. Агенцията изготвя общите основни учебни програми след консултация с консултативния форум и служителя по въпросите на основните права. Държавите членки включват общите основни учебни програми в обучението, което осигуряват на своите национални гранични служители и на персонала, участващ в задачи в областта на връщането.

6. Агенцията предлага също така на служителите от компетентните служби на държавите членки и когато е целесъобразно — на трети държави, допълнителни учебни курсове и семинари по теми, свързани с контрола по външните граници и връщането на граждани на трети държави.

7. Агенцията може да организира обучителни дейности в сътрудничество с държавите членки и с трети държави на тяхна територия.

8. Агенцията установява обменна програма, която дава възможност на граничните служители, участващи в европейските екипи за гранична и брегова охрана, и на персонала, участващ в европейските екипи за намеса в областта на връщането, да придобиват знания или специфично ноу-хау от опита и добрите практики в чужбина, като работят заедно с гранични служители и персонал, участващ в задачи в областта на връщането, в държава членка, различна от тяхната собствена.

Член 37

Научни изследвания и иновации

1. Агенцията активно осъществява мониторинг и допринася за провеждането на научни изследвания и иновации, които са от значение за европейското интегрирано управление на границите, включително употребата на съвременни технологии за наблюдение. Агенцията разпространява резултатите от тези научни изследвания до Европейския парламент, държавите членки и Комисията в съответствие с член 50. Когато е целесъобразно, тя може да използва тези резултати в съвместни операции, при бърза гранична намеса, в операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането.

2. Агенцията подпомага държавите членки и Комисията при определянето на ключови теми за научни изследвания. Агенцията подпомага държавите членки и на Комисията при изготвянето и изпълнението на съответните рамкови програми на Съюза за научни изследвания и иновации.

3. Агенцията изпълнява частите от рамковата програма за научни изследвания и иновации, които са свързани със сигурността по границите. За тази цел и когато Комисията е делегирала на Агенцията съответните правомощия, Агенцията изпълнява следните задачи:

а) управление на някои етапи от изпълнението на програмата и някои фази от цикъла на конкретни проекти въз основа на съответните работни програми, приети от Комисията;

б) приемане на инструментите за изпълнение на бюджета за приходите и разходите и осъществяването на всички операции, необходими за управлението на програмата;

в) предоставяне на подкрепа при изпълнението на програмата.

4. Агенцията може да планира и да осъществява пилотни проекти в областите, които се уреждат от настоящия регламент.

Член 38

Придобиване или наем на техническо оборудване

1. Агенцията може да придобива, самостоятелно или в съсобственост с държава членка, или да наема техническо оборудване за разполагане по време на съвместни операции, пилотни проекти, бърза гранична намеса, операции по връщане, действия за намеса в областта на връщането, разполагане на екипи за съдействие в управлението на миграцията или проекти за техническа помощ в съответствие с финансовите правила, приложими към Агенцията.

2. Агенцията може да придобива техническо оборудване по решение на изпълнителния директор, взето в консултация с управителния съвет. Преди придобиването или наемането на оборудване, свързано със значителни разходи за Агенцията, се прави задълбочен анализ на потребностите и на разходите спрямо ползите. Всеки подобен разход се предвижда в бюджета на Агенцията, който се приема от управителния съвет.

3. Когато Агенцията придобива или наема голямо техническо оборудване, се прилагат следните условия:

а) в случай на придобиване или съсобственост Агенцията се договаря с една държава членка, че тази държава членка ще извърши регистрирането на оборудването в съответствие с приложимото законодателство на тази държава членка;

б) в случай на наем техническото оборудване трябва да бъде регистрирано в държава членка.

4. Въз основа на типово споразумение, изготвено от изпълнителния директор и одобрено от управителния съвет, държавата членка, в която е регистрирано оборудването, и Агенцията се споразумяват относно условията, осигуряващи оперативната съвместимост на оборудването и уреждащи използването на оборудването, включително специалните разпоредби за бързо разполагане при бърза гранична намеса. В случай на съвместно притежавани на активи условията обхващат и периодите на пълен достъп до съвместно притежаваното оборудване за Агенцията. Техническото оборудване, което е собственост единствено на Агенцията, се предоставя на Агенцията по нейно искане, а държавата членка, в която е регистрирано оборудването, не може да се позовава на извънредната ситуация, посочена в член 39, параграф 8.

5. Държавата членка, в която е регистрирано оборудването, или доставчикът на техническото оборудване осигуряват необходимите експерти и технически персонал, който да работи с техническото оборудване по законосъобразен и безопасен начин.

Член 39

Фонд от техническо оборудване

1. Агенцията създава и поддържа централизиран регистър на техническото оборудване във фонд от техническо оборудване, в който се включва техническото оборудване, притежавано от държавите-членки или от Агенцията, както и оборудването, притежавано съвместно от държавите-членки и Агенцията, за нейните оперативни дейности.

2. Оборудването, което е изключителна собственост на Агенцията, се осигурява с цел разполагане по всяко време съгласно член 38, параграф 4.

3. Оборудването, на което Агенцията е съсобственик с дял над 50 %, също се осигурява за разполагане в съответствие със споразумение между държава членка и Агенцията съгласно член 38, параграф 4.

4. Агенцията гарантира съгласуваност и оперативна съвместимост на оборудването, включено във фонда от техническо оборудване.

За тази цел при необходимост Агенцията определя техническите стандарти, на които трябва да отговаря оборудването за дейностите на Агенцията по разполагане. Оборудването, което се придобива от Агенцията самостоятелно или в съсобственост, и оборудването, собственост на държавите членки, което се включва във фонда от техническо оборудване, трябва да отговаря на тези стандарти.

5. Изпълнителният директор определя минималния брой единици техническо оборудване, необходимо за потребностите на Агенцията, по-специално с оглед провеждането на съвместни операции, разполагането на екипи за съдействие в управлението на миграцията, бърза гранична намеса, операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането в съответствие с работната ѝ програма за въпросната година.

Ако минималният брой единици техническо оборудване е недостатъчен за изпълнението на оперативния план, по който е постигнато съгласие във връзка с тези дейности, Агенцията го преразглежда въз основа на обоснованите потребности и въз основа на споразумение с държавите членки.

6. Фондът от техническо оборудване съдържа минималния брой единици оборудване, който Агенцията е определила като необходим, по вид техническо оборудване. Включеното в този фонд оборудване се разполага по време на съвместни операции, разполагането на екипи за съдействие в управлението на миграцията, пилотни проекти, бърза гранична намеса, операции по връщане или действия за намеса в областта на връщането.

7. Фондът от техническо оборудване включва фонд от оборудване за бързо реагиране, съдържащ ограничен брой единици оборудване, необходимо за евентуална бърза гранична намеса. Участието на държавите членки в този фонд се планира в съответствие с ежегодните двустранни преговори и споразуменията, посочени в параграф 8. Във връзка с оборудването, включено в списъка на единиците оборудване от фонда, държавите членки не могат да се позовават на извънредната ситуация, посочена в параграф 8.

Оборудването в този списък се изпраща на местоназначението за разполагане възможно най-скоро и при всички случаи не по-късно от 10 дни след датата, на която е постигнато съгласие по оперативния план.

Агенцията участва в този фонд с оборудване, което е на разположение на Агенцията съгласно член 38, параграф 1.

8. Държавите членки участват във фонда от техническо оборудване. Участието на държавите членки във фонда и разполагането на техническото оборудване за конкретни операции се планира въз основа на ежегодни двустранни преговори и споразумения между Агенцията и държавите членки. В съответствие с тези споразумения и дотолкова, доколкото то е част от минималния брой единици техническо оборудване за дадена година, държавите членки предоставят на разположение свое техническо оборудване с цел то да бъде разположено по искане на Агенцията, освен ако са изправени пред извънредна ситуация, която засяга в значителна степен изпълнението на националните задачи. Ако дадена държава членка се позове на подобна извънредна ситуация, тя представя писмено на Агенцията подробна обосновка и информация относно ситуацията, чието съдържание се включва в доклада, посочен в параграф 13. Агенцията отправя своето искане най-малко 45 дни преди предвиденото разполагане на голямо техническо оборудване и най-малко 30 дни преди предвиденото разполагане на друго оборудване. Всяка година се прави преглед на участието във фонда от техническо оборудване.

9. По предложение на изпълнителния директор управителният съвет ежегодно взема решение относно правилата за техническото оборудване, включително за необходимия минимален брой единици по вид техническо оборудване и условията за разполагане и за възстановяване на разходите, както и относно ограничения брой единици техническо оборудване за фонда за оборудване за бързо реагиране. По причини, свързани с бюджета, управителният съвет взема това решение до 30 юни всяка година.

10. При бърза гранична намеса се прилага съответно член 17, параграф 11.

11. В случай че след определянето на минималния брой единици техническо оборудване възникнат неочаквани потребности от техническо оборудване за съвместна операция или бърза гранична намеса и тези потребности не могат да бъдат задоволени от фонда от техническо оборудване или от фонда от оборудване за бързо реагиране, държавите членки, доколкото е възможно, осигуряват на *ad hoc* основа на Агенцията по нейно искане необходимото техническо оборудване за разполагане.

12. Изпълнителният директор докладва редовно на управителния съвет за състава и разполагането на оборудването, което е част от фонда от техническо оборудване. Когато не е достигнат минималният брой единици техническо оборудване, необходим за фонда, изпълнителният директор незабавно уведомява управителния съвет за това. Управителният съвет взема спешно решение за приоритетното разполагане на техническото оборудване и предприема необходимите действия за отстраняване на недостига. Управителният съвет уведомява Комисията за недостига и за действията, които е предприел. Впоследствие Комисията уведомява Европейския парламент и Съвета за това, като представя и собствената си оценка.

13. Агенцията ежегодно представя на Европейския парламент доклад за броя единици техническо оборудване, което всяка държава членка е предоставила за фонда от техническо оборудване в съответствие с настоящия член. Този доклад съдържа списък на държавите членки, които са се позовавали на извънредната ситуация по параграф 8 през предходната година, както и обосновката и информацията, предоставени от съответната държава членка.

14. Държавите членки регистрират във фонда от техническо оборудване всички превозни средства и оперативно оборудване, закупени в рамките на специфичните действия по фонд „Вътрешна сигурност“ в съответствие с член 7, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 515/2014 на Европейския парламент и на Съвета ([1]) или, когато е приложимо, чрез друго специално предназначено финансиране от Съюза, предоставено на държавите членки с цел повишаване на оперативния капацитет на Агенцията. Посоченото техническо оборудване представлява част от минималния брой единици техническо оборудване за дадена година.

Държавите членки осигуряват посоченото техническо оборудване за разполагане на Агенцията по нейно искане. В случай на операция, посочена в член 17 или 19 от настоящия регламент, те не могат да се позовават на извънредната ситуация, посочена в параграф 8 от настоящия член.

15. Агенцията води регистъра на фонда от техническо оборудване, като извършва следните дейности:

а) класифициране по вид техническо оборудване и вид операция;

б) класифициране по собственик (държава членка, Агенцията, други);

в) общ брой единици необходимо оборудване;

г) изисквания за персонал, ако е приложимо;

д) друга информация като данни, свързани с регистрацията, изисквания при превоз и поддръжка, приложими национални режими за износ, технически инструкции или друга информация от значение за правилната употреба на техническото оборудване.

16. Агенцията финансира изцяло разполагането на техническото оборудване, което е част от минималния брой единици техническо оборудване, предоставено от дадена държава членка за дадена година. Разполагането на техническо оборудване, което не е част от минималния брой единици техническо оборудване, се съфинансира от Агенцията, като съфинансирането е до 100 % от допустимите разходи, като се вземат предвид конкретните обстоятелства в държавите членки, които разполагат това техническо оборудване.

Член 40

Задачи и правомощия на членовете на екипите

1. Членовете на екипите трябва да са способни да изпълняват всички задачи и да упражняват всички правомощия за граничен контрол и връщане, както и тези, необходими за изпълнение на целите на Регламент (ЕС) 2016/399 и Директива 2008/115/ЕО.

2. При изпълнението на задачите си и упражняването на правомощията си членовете на екипите спазват правото на Съюза и международното право и съблюдават основните права и националното право на приемащата държава членка.

([1]) Регламент (ЕС) № 515/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. за създаване на инструмента за финансово подпомагане за външните граници и визите като част от фонд „Вътрешна сигурност“ и за отмяна на Решение № 574/2007/ЕО (ОВ L 150, 20.5.2014 г., стр. 143).

3. Членовете на екипите могат да изпълняват задачи и да упражняват правомощия единствено съгласно инструкциите и, като общо правило, в присъствието на гранични служители или персонал, участващ в задачи в областта на връщането, на приемащата държава членка. Приемащата държава членка може да оправомощи членовете на екипите да действат от нейно име.

4. Членовете на екипите носят, когато е уместно, собствената си униформа при изпълнение на задачите си и упражняване на правомощията си. Те носят също така видими лични идентификационни знаци, както и синя лента на ръкава на униформата с отличителните знаци на Европейския съюз и на Агенцията, като това ги идентифицира като участници в съвместна операция, разполагането на екипи за съдействие в управлението на миграцията, пилотен проект, бърза гранична намеса, операция по връщане или действие за намеса в областта на връщането. За удостоверяване на самоличността си пред националните органи на приемащата държава членка членовете на екипите носят винаги документ за акредитация, който представят при поискване.

5. При изпълнение на задачите си и упражняване на правомощията си членовете на екипите могат да носят служебни оръжия, боеприпаси и оборудване, разрешени в съответствие с националното право на изпращащата държава членка. Приемащата държава членка обаче може да забрани носенето на някои служебни оръжия, боеприпаси и оборудване, ако в нейното законодателство е предвидена подобна забрана спрямо граничните ѝ служители или персонал, участващ в задачи в областта на връщането. Преди разполагането на членовете на екипите приемащата държава членка уведомява Агенцията за разрешените служебни оръжия, боеприпаси и оборудване и условията за тяхната употреба. Агенцията предоставя достъп до тази информация на държавите членки.

6. По време на изпълнение на задачите им и упражняване на правомощията им на членовете на екипите се разрешава употребата на сила, включително на служебни оръжия, боеприпаси и оборудване, със съгласието на изпращащата държава членка и приемащата държава членка, в присъствието на гранични служители на приемащата държава членка и в съответствие с националното право на приемащата държава членка. Със съгласието на изпращащата държава членка приемащата държава членка може да разреши на членовете на екипите да използват сила в отсъствието на гранични служители на приемащата държава членка.

7. Служебните оръжия, боеприпаси и оборудване могат да се използват при законна самоотбрана и при законна отбрана на членовете на екипите или на други лица в съответствие с националното право на приемащата държава членка.

8. За целите на настоящия регламент приемащата държава членка може да разреши на членовете на екипите да правят справки в европейските бази данни, когато това е необходимо за изпълнението на определени в оперативния план оперативни цели за граничните проверки и наблюдение и във връзка с връщането. Приемащата държава членка може да им разреши и да правят справки в нейните национални бази данни, когато това е необходимо за същата цел. Държавите членки предприемат необходимите действия за осигуряването на такъв достъп до базите данни по ефикасен и ефективен начин. Членовете на екипите правят справки само с данните, необходими за изпълнение на задачите им и упражняване на правомощията им. Преди разполагането на членовете на екипите приемащата държава членка уведомява Агенцията за националните и европейските бази данни, в които може да се прави справка. Агенцията предоставя достъп до тази информация на всички държави членки, участващи в разполагането.

Посочените справки се извършват в съответствие с правото на Съюза и националното право на приемащата държава членка в областта на защитата на данните.

9. Решенията за отказ на достъп в съответствие с член 14 от Регламент (ЕС) 2016/399 се вземат само от гранични служители на приемащата държава членка или от членовете на екипите, ако приемащата държава членка ги е оправомощила да действат от нейно име.

Член 41

Документ за акредитиране

1. Агенцията, в сътрудничество с приемащата държава членка, издава на членовете на екипите документ за удостоверяване на самоличността и като доказателство на техните правомощия да изпълняват задачите и да упражняват правомощията по член 40, съставен на официалния език на приемащата държава членка и на друг официален език на институциите на Съюза. Документът включва следните данни за всеки член на екипите:

а) име и гражданство;

б) чин или длъжност;

в) актуална цифрова снимка; и

г) задачи, разрешени за изпълнение по време на разполагането.

2. Документът се връща на Агенцията в края на съвместната операция, разполагането на екипи за съдействие в управлението на миграцията, пилотния проект, бързата гранична намеса, операцията по връщане или намесата в областта на връщането.

Член 42

Гражданска отговорност

1. Когато членове на екипите изпълняват операции в приемаща държава членка, тази държава членка е отговорна в съответствие с националното си право за всяка вреда, причинена от тях по време на техните операции.

2. При нанасяне на вреди вследствие на груба небрежност или на умишлено нарушение приемащата държава членка може да се обърне към изпращащата държава членка с искане изпращащата държава членка да ѝ възстанови сумите, които е изплатила като обезщетение на увредените лица или на техните представители.

3. Без да се засяга упражняването на нейните права спрямо трети лица, всяка държава членка се отказва от всички свои претенции към приемащата държава членка или всяка друга държава членка във връзка с претърпените от нея вреди, освен в случаите на груба небрежност или умишлено нарушение.

4. Всеки спор между държавите членки във връзка с прилагането на параграфи 2 и 3 от настоящия член, който не може да бъде решен чрез преговори между тях, се отнася от тях до Съда на Европейския съюз в съответствие с член 273 ДФЕС.

5. Без да се засяга упражняването на нейните правомощия спрямо трети лица, Агенцията поема разходите, свързани с вреди, причинени на оборудването на Агенцията по време на разполагане, освен в случаите на груба небрежност или умишлено нарушение.

Член 43

Наказателна отговорност

По време на съвместна операция, пилотен проект, разполагане на екип за съдействие в управлението на миграцията, бърза гранична намеса, операция по връщане или действие за намеса в областта на връщането членовете на екипите се третират по същия начин като длъжностните лица на приемащата държава членка във връзка с престъпления, които могат да бъдат извършени срещу тях или от тях.

Раздел 2

Обмен на информация и защита на данните

Член 44

Системи за обмен на информация

1. Агенцията може да предприема всички необходими мерки за улесняване на обмена с Комисията и държавите членки и, когато е целесъобразно — с компетентните агенции на Съюза, на информация, която е от значение за нейните задачи. Тя разработва и управлява информационна система, посредством която е възможен обменът на класифицирана информация с тези участници, както и обменът на лични данни съгласно членове 45, 47, 48 и 49 от настоящия регламент, в съответствие с Решение 2013/488/ЕС на Съвета ([1]) и Решение (ЕС, Евратом) 2015/444 на Комисията ([2]).

([1]) Решение 2013/488/ЕС на Съвета от 23 септември 2013 г. относно правилата за сигурност за защита на класифицирана информация на ЕС (ОВ L 274, 15.10.2013 г., стр. 1).

([2]) Решение (ЕС, Евратом) 2015/444 на Комисията от 13 март 2015 г. относно правилата за сигурност за защита на класифицираната информация на ЕС (ОВ L 72, 17.3.2015 г., стр. 53).

2. Агенцията може да предприеме всички необходими мерки за улесняване на обмена на информация, която е от значение за нейните задачи, с Ирландия и Обединеното кралство, ако тя е свързана с дейности, в които те участват в съответствие с член 51 и член 62, параграф 5.

Член 45

Защита на данните

1. Агенцията прилага Регламент (ЕО) № 45/2001 при обработването на лични данни.

2. Управителният съвет установява мерки за прилагането на Регламент (ЕО) № 45/2001 от Агенцията, включително мерки, свързани със служителя по защита на данните, което работи в Агенцията. Тези мерки се установяват след консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните.

3. Без да се засягат членове 47, 48 и 49, Агенцията може да обработва лични данни за административни цели.

4. Без да се засяга член 48, се забранява предаването на лични данни, обработени от Агенцията, и по-нататъшното предаване от държави членки на органи на трети държави или трети страни, включително международни организации, на лични данни, обработени в рамките на настоящия регламент.

Член 46

Цели на обработването на лични данни

1. Агенцията може да обработва лични данни само за следните цели:

а) при изпълнението на своите задачи по организиране и координиране на съвместни операции, пилотни проекти, бърза гранична намеса и в рамките на екипите за съдействие в управлението на миграцията в съответствие с член 47;

б) при изпълнението на своите задачи по организиране и координиране на операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането в съответствие с член 48;

в) улесняване на обмена на информация с държавите членки, ЕСПОУ, Европол или Евроюст в съответствие с член 47;

г) анализ на риска, извършван от Агенцията, в съответствие с член 11;

д) идентифициране и проследяване на плавателни съдове в рамките на Eurosur в съответствие с член 49;

е) административни задачи.

2. Всяко обработване на лични данни по параграф 1 трябва да е в съответствие с принципа на пропорционалност и да е строго ограничено до личните данни, необходими за целите, посочени в същия параграф.

3. Държавата членка или друга агенция на Съюза, която предоставя на Агенцията лични данни, определя целта или целите, за които се обработват данните, както е посочено в параграф 1. Агенцията може да обработва такива лични данни с различна цел, която също попада в обхвата на параграф 1, само ако има разрешение от доставчика на данните.

4. Към момента на предаване на лични данни държавите членки и други агенции на Съюза могат да укажат възможни ограничения за достъп до тях или ползването им, при общи или специални условия, включително що се отнася до предаването, заличаването или унищожаването. Когато след предаването на лични данни стане ясно, че са необходими такива ограничения, те информират Агенцията за това. Агенцията се съобразява с тези ограничения.

Член 47

Обработване на лични данни, събрани по време на съвместни операции, пилотни проекти и действия за бърза гранична намеса и от екипите за съдействие в управлението на миграцията

1. Агенцията обработва само следните категории лични данни, събрани и предадени ѝ от държавите членки или от нейния собствен персонал в контекста на съвместни операции, пилотни проекти и действия за бърза гранична намеса, както и от екипите за съдействие в управлението на миграцията:

а) лични данни относно лица, за които има достатъчно основания да бъдат заподозрени от компетентните органи на държавите членки в участие в трансгранични престъпления, например незаконно превеждане на мигранти през граница, трафик на хора или тероризъм;

б) лични данни относно лица, които преминават външните граници без разрешение и чиито данни се събират от европейските екипи за гранична и брегова охрана, включително когато действат в рамките на екипите за съдействие в управлението на миграцията;

в) регистрационни номера на превозни средства, идентификационни номера на превозни средства, телефонни номера или идентификационни номера на кораби, които са свързани с лицата, посочени в букви а) и б), и които са необходими за разследване и анализ на маршрутите и методите, използвани за незаконна имиграция и трансгранични престъпления.

2. Посочените в параграф 1 лични данни могат да се обработват от Агенцията в следните случаи:

а) когато е необходимо информацията да се предаде на ЕСПОУ, Европол или Евроюст, за да се използва в съответствие с техните мандати и съгласно член 52;

б) когато е необходимо информацията да се предаде на органите на съответната държава членка, които отговарят за граничния контрол, миграцията, убежището или правоохранителната дейност, за да се използва в съответствие с националното законодателство, както и правилата на Съюза и националните правила за защита на данните;

в) когато това е необходимо за изготвяне на анализи на риска.

Личните данни относно лицата, посочени в параграф 1, буква б), се предават на правоприлагащите органи само в конкретни случаи и когато това е строго необходимо за целите на предотвратяването, разкриването, разследването или наказателното преследване на тежки престъпления.

3. Личните данни се заличават веднага след предаването им на ЕСПОУ, Европол или Евроюст или на компетентните органи на държавите членки или след използването им за изготвянето на анализи на риска. Срокът на съхраняване във всеки случай не надвишава 90 дни след датата на събиране на посочените данни. В резултатите от анализа на риска данните се представят на анонимна основа.

Член 48

Обработване на лични данни в контекста на операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането

1. Агенцията може да обработва лични данни на подлежащи на връщане лица при изпълнение на своите задачи за организация и координация на операции по връщане и провеждане на действия за намеса в областта на връщането.

2. Личните данни, обработвани от Агенцията, са строго ограничени до личните данни, които са необходими за целите на операцията по връщане или действието за намеса в областта на връщането.

3. Личните данни се заличават веднага след постигане на целта, за която са били събрани, и не по-късно от 30 дни след края на операцията по връщане или действието за намеса в областта на връщането.

4. Когато личните данни на подлежащи на връщане лица не са предадени на превозвача от държава членка, Агенцията може да предаде такива данни.

Член 49

Обработване на лични данни в рамките на Eurosur

Агенцията може да обработва лични данни съгласно предвиденото в член 13, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1052/2013.

Член 50

Правила за сигурност относно защитата на класифицирана информация и на некласифицирана чувствителна информация

1. Агенцията прилага правилата на Комисията относно сигурността, установени в Решение (ЕС, Евратом) 2015/444. Тези правила се прилагат, *inter alia,* към обмена, обработката и съхранението на класифицирана информация.

2. Агенцията прилага принципите за сигурност относно обработката на некласифицирана чувствителна информация, така както са установени в Решение (ЕС, Евратом) 2015/444 и както се прилагат от Комисията. Управителният съвет установява мерки за прилагането на тези принципи на сигурност.

3. Класификацията не възпрепятства достъпа на Европейския парламент до информацията. При предаването и обработването на информацията и документите, предавани на Европейския парламент в съответствие с настоящия регламент, се спазват приложимите за Европейския парламент и Комисията правила относно изпращането и обработването на класифицирана информация.

Раздел 3

Сътрудничество на Агенцията

Член 51

Сътрудничество с Ирландия и Обединеното кралство

1. Агенцията улеснява оперативното сътрудничество на държавите членки с Ирландия и Обединеното кралство по отношение на конкретни дейности.

2. Подкрепата, която Агенцията предоставя съгласно член 8, параграф 1, букви л), н) и о), включва организацията на операции по връщане, провеждани от държавите членки, в които участват и Ирландия и/или Обединеното кралство.

3. Прилагането на настоящия регламент спрямо границите на Гибралтар се отлага до датата, на която се постигне споразумение относно обхвата на мерките, свързани с преминаването на лица през външните граници.

Член 52

Сътрудничество с институции, органи, служби и агенции на Съюза и международни организации

1. Агенцията си сътрудничи с Комисията, други институции на Съюза, Европейската служба за външна дейност, ЕСПОУ, Европол, Агенцията на Европейския съюз за основните права, Евроюст, Сателитния център на Европейския съюз, Европейската агенция по морска безопасност и Европейската агенция за контрол на рибарството, както и с други органи, служби и агенции на Съюза, в областите, уредени с настоящия регламент, и по-специално с цел по-добро справяне с миграционните предизвикателства и предотвратяване и разкриване на трансгранични престъпления като незаконно превеждане на мигранти през граница, трафик на хора и тероризъм.

За тази цел Агенцията може да си сътрудничи с международни организации, компетентни в областите, уредени с настоящия регламент.

2. Сътрудничеството по параграф 1 се осъществява в рамките на работните договорености, сключени с образуванията, посочени в параграф 1. Тези договорености подлежат на предварително одобрение от Комисията. Във всеки един случай Агенцията информира Европейския парламент за всяка от тези договорености.

3. Агенцията си сътрудничи с Комисията и когато е целесъобразно — с държавите членки, по отношение на дейностите по настоящия регламент. Въпреки че попадат извън обхвата на настоящия регламент, Агенцията сътрудничи и в дейности, които се отнасят до митническата област, включително управлението на риска, когато от тези дейности може да се извлече взаимна полза. Това сътрудничество не засяга съществуващите правомощия на Комисията и на държавите членки.

4. Посочените в параграф 1 институции, органи, служби и агенции на Съюза и международни организации използват получената от Агенцията информация само в рамките на своите компетентност и доколкото се зачитат основните права, включително изискванията за защита на данните. По-нататъшното предаване или друго съобщаване на лични данни, обработени от Агенцията, на други институции, органи, служби и агенции на Съюза се урежда от специални работни договорености относно обмена на лични данни и зависи от предварителното одобрение от страна на Европейския надзорен орган по защита на данните. Всяко предаване на лични данни от страна на Агенцията се извършва в съответствие с разпоредбите относно защитата на данните, съдържащи се в членове 45—49. По отношение на обработването на класифицирана информация тези договорености предвиждат съответните институции, органи, служби и агенции на Съюза или международни организации да спазват правила и стандарти за сигурност, равностойни на прилаганите от Агенцията.

5. Агенцията може, при наличието на съгласие на заинтересованите държави членки, да кани наблюдатели от институции, органи, служби и агенции на Съюза или международни организации да участват в дейностите ѝ, и по-специално в съвместни операции и пилотни проекти, анализ на риска и обучение, доколкото тяхното присъствие съответства на целите на тези дейности, може да допринесе за подобряване на сътрудничеството и обмена на най-добри практики и не засяга цялостната безопасност на дейностите. Тези наблюдатели могат да участват в анализа на риска и обучението само със съгласието на заинтересованата държава членка. По отношение на съвместните операции и пилотните проекти участието на наблюдателите зависи от съгласието на приемащата държава членка. В оперативния план се включват подробни правила за участието на наблюдатели. Преди участието си тези наблюдатели преминават подходящо обучение, организирано от Агенцията.

Член 53

Европейско сътрудничество по отношение на функциите за брегова охрана

1. В сътрудничество с Европейската агенция за контрол на рибарството и Европейската агенция по морска безопасност Агенцията подпомага националните органи, които изпълняват функции за брегова охрана, на национално равнище и на равнището на Съюза, както и ако е целесъобразно, на международно равнище чрез:

а) споделяне, смесване и анализ на информацията, налична в системите за корабно докладване и други информационни системи, поддържани от тези агенции или достъпни за тях, в съответствие със съответните им основни правни актове и без да се засяга собствеността на държавите членки върху данните;

б) предоставяне на услуги за наблюдение и комуникации въз основа на най-съвременна технология, включително космическа и наземна инфраструктура и датчици, монтирани върху всякакви платформи;

в) изграждане на капацитет чрез изготвяне на насоки и препоръки, чрез установяване най-добри практики и чрез осигуряване на обучение и на обмен на персонал;

г) засилване на обмена на информация и на сътрудничеството в областта на функциите за брегова охрана, включително чрез анализ на оперативните предизвикателства и нововъзникващите рискове в морската област;

д) споделяне на капацитет чрез планиране и осъществяване на многоцелеви операции и чрез споделяне на активи и други възможности, доколкото тези дейности се координират от тези агенции и се осъществяват със съгласието на компетентните органи на засегнатите държави членки.

2. Конкретните форми на сътрудничество между Агенцията, Европейската агенция за контрол на рибарството и Европейската агенция по морска безопасност по отношение на функциите за брегова охрана се определят в работна договореност в съответствие със съответните им мандати и с финансовите правила, които са приложими за тези агенции. Тази договореност се одобрява от управителните съвети на Агенцията и на Европейската агенция за морска безопасност, както и от административния съвет на Европейската агенция за контрол на рибарството.

3. Комисията, в тясно сътрудничество с държавите членки, Агенцията, Европейската агенция за морска безопасност и Европейската агенция за контрол на рибарството, предоставя практическо ръководство относно европейското сътрудничество по отношение на функциите за брегова охрана. Това ръководство съдържа насоки, препоръки и най-добри практики за обмен на информация. Комисията приема ръководството под формата на препоръка.

Член 54

Сътрудничество с трети държави

1. По въпроси, които са включени с нейните дейности и в рамките на необходимото за изпълнението на нейните задачи, Агенцията улеснява и насърчава техническото и оперативното сътрудничество между държавите членки и трети държави в рамките на политиката на Съюза в областта на външните работи, включително по отношение на защитата на основните права и принципа на забрана за връщане. Агенцията и държавите членки спазват правото на Съюза, включително норми и стандарти, които са част от достиженията на правото на Съюза, включително когато сътрудничеството с трети държави се осъществява на територията на тези държави. Установяването на сътрудничество с трети държави служи за насърчаване на европейски стандарти в областта на управлението на границите и връщането.

2. Агенцията може да си сътрудничи с органите на трети държави, компетентни по въпросите, които са уредени с настоящия регламент, с подкрепата на и в координация с делегациите на Съюза. При това тя действа в рамките на политиката на Съюза в областта на външните отношения, включително по отношение на защитата на основните права и принципа на забрана за връщане. Агенцията действа в рамките на работните договорености, сключени с тези органи, съгласно правото и политиката на Съюза. В тези работни договорености се конкретизират обхвата, естеството и целта на сътрудничеството и те са свързани с управлението на оперативното сътрудничество. Проектите на договореностите подлежат на предварително одобрение от Комисията. Агенцията информира Европейския парламент преди сключването на работни договорености. Агенцията спазва правото на Съюза, включително нормите и стандартите, които са част от достиженията на правото на Съюза.

3. При обстоятелства, които изискват засилена техническа и оперативна помощ, Агенцията може да координира оперативното сътрудничество между държавите членки и трети държави по отношение на управлението на външните граници. Агенцията може да извършва действия по външните граници с участието на една или повече държави членки и трета държава, съседна на поне една от тези държави членки, като е необходимо и съгласието на тази съседна трета държава, включително на нейната територия. Операциите се осъществяват въз основа на оперативен план, одобрен от държавата членка или държавите членки, които граничат с оперативната зона. Участието на държавите членки в съвместни операции на територията на трета държава е доброволно. Комисията се информира за тези дейности.

4. Когато се предвижда разполагане на екипи в трета държава за действия, при които членове на екипите ще разполагат с изпълнителни правомощия, или когато това се налага за други действия в трета държава, Съюзът сключва споразумение за статуса със съответната трета държава. Споразумението за статуса обхваща всички аспекти, необходими за провеждане на действията. По-специално то включва описание на обхвата на операцията, гражданската и наказателната отговорност, задачите и правомощията на членовете на екипите. Споразумението за статуса гарантира пълно зачитане на основните права по време на операциите.

5. Комисията изготвя модел на споразумение за статуса за действия на територията на трети държави.

6. Агенцията си сътрудничи с компетентните органи на трети държави по отношение на връщането, включително относно получаването на пътни документи.

7. Агенцията може, при наличието на съгласие на заинтересованите държави членки, да кани наблюдатели от трети държави да участват в дейностите ѝ по външните граници, посочени в член 14, операциите по връщане, посочени в член 28, действията за намеса в областта на връщането, посочени в член 33, и обучението, посочено в член 36, доколкото тяхното присъствие съответства на целите на тези дейности, може да допринесе за подобряване на сътрудничеството и обмена на най-добри практики и не засяга безопасността на дейностите като цяло. Тези наблюдатели могат да

участват в дейностите, посочени в членове 14, 19, 28 и 36, само със съгласието на заинтересованите държави членки, а в дейностите, посочени в членове 14 и 33 — само със съгласието на приемащата държава членка. В оперативния план се включват подробни правила за участието на наблюдатели. Преди началото на участието си те преминават подходящо обучение, организирано от Агенцията. От тях се изисква да се придържат към кодексите на поведение на Агенцията по време на участието им в нейните дейности.

8. Агенцията участва в прилагането на международни споразумения, сключени между Съюза и трети държави в рамките на политиката на Съюза в областта на външните отношения и в областите, обхванати от настоящия регламент.

9. Агенцията може да получава финансиране от Съюза в съответствие с разпоредбите на съответните инструменти, които подкрепят политиката на Съюза в областта на външните отношения. Тя може да започне и финансира проекти за техническа помощ в трети държави в областите, обхванати от настоящия регламент.

10. При сключването на двустранни споразумения с трети държави, държавите членки могат със съгласието на Агенцията да включват разпоредби относно ролята и компетентността на Агенцията в съответствие с настоящия регламент, по-специално относно упражняването на изпълнителни правомощия от членовете на европейските екипи за гранична и брегова охрана, разположени от Агенцията, по време на съвместните операции, пилотните проекти, бързата гранична намеса, операциите по връщане или действията за намеса в областта на връщането. Държавите членки уведомяват Комисията за тези разпоредби.

11. Агенцията информира Европейския парламент относно дейностите, провеждани съгласно настоящия член. Тя включва в своите годишни доклади и оценка на сътрудничеството с трети държави.

Член 55

Служители за връзка в трети държави

1. Агенцията може да разполага в трети държави експерти от своя персонал като служители за връзка, които следва да се ползват с възможно най-високата степен на защита при изпълнението на задълженията си. Те са част от местните или регионалните мрежи за сътрудничество на служителите за връзка по въпросите на имиграцията и експертите по сигурността на Съюза и на държавите членки, включително от мрежата, създадена съгласно Регламент (ЕО) № 377/2004 на Съвета ([1]). Служителите за връзка се разполагат само в трети държави, в които практиките в областта на управлението на границите съответстват на минималните стандарти за правата на човека.

2. В рамките на политиката на Съюза в областта на външните отношения при разполагането на служители за връзка се дава приоритет на онези трети държави, за които при анализ на риска е установено, че представляват държави на произход или държави на транзитно преминаване по отношение на незаконната имиграция. Агенцията може да приеме служители за връзка, изпратени от тези трети държави, на основа на реципрочност. По предложение на изпълнителния директор управителният съвет ежегодно приема списък с приоритетите. Разполагането на служителите за връзка се одобрява от управителния съвет.

3. При спазване на правото на Съюза и при зачитане на основните права, задачите на служителите за връзка на Агенцията включват установяване и поддържане на контакти с компетентните органи на третата държава, в която са разположени, като целта е да допринесат за предотвратяването на незаконната миграция и борбата с нея и връщането на подлежащи на връщане лица. Тези служители за връзка си сътрудничат тясно с делегациите на Съюза.

4. Решението да се разположат служители за връзка в трети държави зависи от получаването на предварително становище от Комисията. Европейският парламент без забавяне се информира изчерпателно за тези дейности.

([1]) Регламент (ЕО) № 377/2004 на Съвета от 19 февруари 2004 г. за създаване на мрежа от служители за връзка по въпросите на имиграцията (ОВ L 64, 2.3.2004 г., стр. 1).

Раздел 4

Обща рамка и организация на Агенцията

Член 56

Правно положение и седалище

1. Агенцията е орган на Съюза. Тя има правосубектност.

2. Във всяка от държавите членки Агенцията се ползва от най-широката правоспособност, която се предоставя на юридическите лица съгласно законодателството на съответната държава членка. Тя може по-специално да придобива или да се разпорежда с движимо и недвижимо имущество, както и да бъде страна в съдебни производства.

3. Агенцията е независима по отношение на изпълнението на техническия и оперативния си мандат.

4. Агенцията се представлява от своя изпълнителен директор.

5. Седалището на Агенцията е във Варшава, Полша, при спазване на член 57.

Член 57

Споразумение за седалището

1. Агенцията и държавата членка, в която се намира седалището на Агенцията, сключват споразумение за седалището, в което се установяват необходимите договорености относно разполагането на Агенцията в тази държава членка и относно съоръженията, които да ѝ бъдат предоставени от тази държава членка, както и специалните правила, приложими в тази държава членка спрямо изпълнителния директор, заместник-изпълнителния директор, членовете на управителния съвет, персонала на Агенцията и членовете на техните семейства.

2. Споразумението за седалището се сключва след получаване на одобрение от управителния съвет и най-късно до 7 април 2017 г.

3. Държавата членка, в която се намира седалището на Агенцията, осигурява възможно най-добрите условия, които гарантират доброто функциониране на Агенцията, включително многоезично училищно обучение с европейска насоченост и подходящи транспортни връзки.

Член 58

Персонал

1. По отношение на персонала на Агенцията се прилагат Правилникът за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-долу „Правилникът за персонала“) и Условията за работа на другите служители на Съюза (наричани по-долу „Условията за работа“), установени в Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОВС) № 259/68 на Съвета ([1]), както и правилата, приети чрез споразумение между институциите на Съюза за прилагането на Правилника за персонала и Условията за работа.

([1]) ОВ L 56, 4.3.1968 г., стр. 1.

2. За целите на прилагането на членове 12 и 22 и член 32, параграф 2 единствено служител на Агенцията, спрямо когото се прилагат Правилникът за персонала или дял II от Условията за работа, може да бъде назначен за координиращ служител или служител за връзка. За целите на прилагането на член 20, параграф 11, единствено командировани гранични служители или други компетентни служители, могат да бъдат определени с цел командироване към европейските екипи за гранична и брегова охрана. Агенцията определя националните експерти, които да бъдат командировани към европейските екипи за гранична и брегова охрана в съответствие с посочения член.

3. Управителният съвет приема необходимите мерки за изпълнение, като постига съгласие с Комисията по тях по реда на член 110 от Правилника за персонала.

4. Управителният съвет може да приеме разпоредби, които да дадат възможност за командироването в Агенцията на гранични служители или други компетентни служители от държавите членки. Тези разпоредби трябва да са съобразени с изискванията на член 20, параграф 11, и по-специално с обстоятелството, че командированите гранични служители или други компетентни служители се считат за членове на екипите и имат задълженията и правомощията, предвидени в член 40. Те съдържат разпоредби относно условията на разполагане.

Член 59

Привилегии и имунитети

Протоколът за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз се прилага по отношение на Агенцията и нейния персонал.

Член 60

Отговорност

1. Договорната отговорност на Агенцията се урежда от правото, приложимо към съответния договор.

2. Съдът на Европейския съюз е компетентен да се произнася с решение съгласно арбитражна клауза, съдържаща се в сключен от Агенцията договор.

3. В случай на извъндоговорна отговорност Агенцията, в съответствие с основните принципи, които са общи за правото на държавите членки, поправя вредите, причинени от нейни отдели или служители при изпълнението на техните задължения.

4. Съдът на Европейския съюз е компетентен да разглежда споровете относно обезщетения за вредите, посочени в параграф 3.

5. Личната отговорност на персонала на Агенцията към нея се урежда от разпоредби, съдържащи се в Правилника за персонала и Условията за работа, които се прилагат по отношение на тях.

Член 61

Административна и управленска структура на Агенцията

Административната и управленската структура на Агенцията се състои от:

а) управителен съвет;

б) изпълнителен директор;

в) консултативен форум; и

г) служител по въпросите на основните права.

Член 62

Функции на управителния съвет

1. Управителният съвет е отговорен за вземането на стратегическите решения на Агенцията в съответствие с настоящия регламент.

2. Управителният съвет:

а) назначава изпълнителния директор по предложение на Комисията в съответствие с член 69;

б) назначава заместник-изпълнителния директор по предложение на изпълнителния директор в съответствие с член 69;

в) приема решения за извършване на оценката на уязвимостта в съответствие с член 13, параграфи 1 и 8,като решения, в които се приемат мерки в съответствие с член 13, параграф 8, се приемат с мнозинство от две трети от членовете с право на глас;

г) приема решения относно създаването на общ интегриран модел за анализ на риска в съответствие с член 11, параграф 1;

д) приема решения относно естеството и условията за разполагането на служители за връзка в държавите членки в съответствие с член 12, параграф 2;

е) приема техническа и оперативна стратегия за европейско интегрирано управление на границите в съответствие с член 3, параграф 2;

ж) приема решение относно профилите и общия брой на граничните служители или други компетентни служители, които да бъдат осигурени за участие в европейските екипи за гранична и брегова охрана, в съответствие с член 20, параграф 2;

з) приема с мнозинство от три четвърти от членовете с право на глас решение относно профилите и минималния брой на граничните служители или други компетентни служители, отговарящи на тези профили, които да бъдат осигурени за участие в резерва за бързо разполагане на европейските екипи за гранична и брегова охрана, в съответствие с член 20, параграф 4;

и) приема годишен доклад за дейността на Агенцията за предходната година и го предава най-късно до 1 юли на Европейския парламент, на Съвета, на Комисията и на Сметната палата;

й) до 30 ноември всяка година и след като вземе под внимание становището на Комисията, приема с мнозинство от две трети от членовете с право на глас единен програмен документ, съдържащ многогодишното програмиране на Агенцията и нейната работна програма за следващата година, и го предава на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията;

к) установява процедурите за вземане от изпълнителния директор на решения, свързани с техническите и оперативните задачи на Агенцията;

л) приема с мнозинство от две трети от членовете с право на глас годишния бюджет на Агенцията и упражнява други функции във връзка с бюджета на Агенцията в съответствие с раздел 5 от настоящата глава;

м) упражнява дисциплинарна власт над изпълнителния директор и, съгласувано изпълнителния директор — върху заместник-изпълнителния директор;

н) утвърждава своя процедурен правилник;

о) създава организационната структура на Агенцията и приема политиката на Агенцията по отношение на персонала;

п) приема стратегия за борба с измамите, пропорционална на риска от измами, като се отчитат разходите и ползите от мерките, които ще бъдат прилагани;

р) приема вътрешни правила за предотвратяване и управление на конфликти на интереси по отношение на своите членове;

с) в съответствие с параграф 8 упражнява по отношение на персонала на Агенцията правомощията, предоставени на органа по назначаването съгласно Правилника за персонала, както и тези, предоставени на органа, оправомощен да сключва договори за наемане на работа, съгласно Условията за работа (наричани по-долу „правомощия на органа по назначаването“);

т) приема необходимите правила за прилагане на Правилника за персонала и Условията за работа в съответствие с член 110 от Правилника за персонала;

у) осигурява подходящи последващи действия във връзка с констатациите и препоръките, направени вследствие на вътрешни или външни одитни доклади и оценки, както и вследствие на разследвания на OLAF;

ф) приема и редовно актуализира плановете за комуникация и разпространение на информация, посочени в член 8, параграф 3, втора алинея;

х) при спазване на Правилника за персонала и Условията за работа назначава счетоводител, който е напълно независим при изпълнение на функциите си;

ц) взема решение относно обща методология за оценките на уязвимостта, включително обективни критерии, по които Агенцията извършва оценките на уязвимостта, честотата на тези оценки и начините на извършване на последователни оценки на уязвимостта;

ч) взема решение относно по-задълбочената оценка и по-строгия мониторинг на държава членка, посочени в член 13, параграф 2;

ш) назначава служителя по въпросите на основните права, в съответствие с член 71, параграф 1;

щ) одобрява работните договорености с трети държави.

Годишният доклад за дейността, посочен в буква и), се оповестява публично.

3. Всяко предложение за решение на управителния съвет, посочено в параграф 2, свързано със специализирани дейности на Агенцията, които се извършват по външните граници на определена държава членка или в непосредствена близост до тези граници, изисква членът на управителния съвет, който е представител на съответната държава членка, да гласува в подкрепа на решението.

4. Управителният съвет може да консултира изпълнителния директор по всички въпроси, свързани с развитието на оперативното управление на външните граници и връщането, включително по дейностите, свързани с научни изследвания.

5. Управителният съвет взема решение по молбите за участие в конкретни дейности от страна на Ирландия и/или Обединеното кралство.

Управителният съвет взема отделно решение за всеки конкретен случай с абсолютно мнозинство на членовете с право на глас. За целта той проверява дали участието на Ирландия и/или Обединеното кралство допринася за изпълнението на съответната дейност. В решението се определя размерът на финансовата вноска на Ирландия и/или Обединеното кралство за дейността, която е предмет на молбата за участие.

6. Управителният съвет предава ежегодно на Европейския парламент и на Съвета („бюджетния орган“) цялата информация за резултатите от процедурите за оценка, проведени от Агенцията.

7. Управителният съвет може да създаде неголямо изпълнително бюро, което да подпомага както него, така и изпълнителния директор при изготвянето на решенията, програмите и дейностите, които трябва да се приемат от управителния съвет, и когато е необходимо, да приема временни неотложни решения от негово име. Изпълнителното бюро не може да взема решения, за които се изисква мнозинство от две трети или три четвърти от членовете на управителния съвет. Управителният съвет може да делегира определени ясно формулирани задачи на изпълнителното бюро, по-специално ако това подобрява ефективността на Агенцията. Той не може да делегира на изпълнителното бюро задачите, за които се изисква мнозинство от две трети или три четвърти от членовете на управителния съвет.

8. На основание член 2, параграф 1 от Правилника за персонала и член 6 от Условията за работа и, управителният съвет взема в съответствие с член 110 от Правилника за персонала решение за делегиране на съответните правомощия на орган по назначаването на изпълнителния директор и за определяне на условията, при които делегираните правомощия могат да бъдат отнети. Изпълнителният директор има правото, от своя страна, да делегира тези правомощия на други лица.

Когато извънредни обстоятелства налагат това, управителният съвет може с решение временно да отнеме правомощията на орган по назначаването, делегирани на изпълнителния директор, както и правомощията, които последният е делегирал на други лица. След това управителният съвет може да ги упражнява пряко или да ги делегира на някой от членовете си или на друг служител, различен от изпълнителния директор.

Член 63

Състав на управителния съвет

1. Без да се засяга параграф 3, управителният съвет се състои от по един представител от всяка държава членка и от двама представители на Комисията, като всички имат право на глас. За целта всяка държава членка определя един член на управителния съвет и един заместник, който замества титуляря в случай на отсъствие. Комисията определя двама членове и техните заместници. Срокът на мандата е четири години. Мандатът може да се подновява.

2. Членовете на управителния съвет се назначават въз основа на степента на техния опит и експертни познания на високо равнище в областта на оперативното сътрудничество по управлението на границите и връщането и на техните съответните ръководни, административни и бюджетни умения. Държавите членки и Комисията се стремят да постигнат балансирано представителство на половете в състава на управителния съвет.

3. Държавите, които са асоциирани към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, участват в Агенцията. Всяка от тях има един представител и един заместник в управителния съвет. В договореностите, изготвени съгласно съответните разпоредби от споразуменията им за асоцииране, се уточняват естеството и обхватът на участието на тези държави в работата на Агенцията, както и подробните правила за това участие, включително разпоредби за финансовите вноски и персонала.

Член 64

Многогодишно програмиране и годишни работни програми

1. До 30 ноември всяка година управителният съвет приема програмен документ, съдържащ многогодишното програмиране и годишното програмиране на Агенцията за следващата година, въз основа на проект, представен от изпълнителния директор, като взема предвид становището на Комисията и — във връзка с многогодишното програмиране — след консултация с Европейския парламент. Управителният съвет предава посочения документ на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията.

2. Документът, посочен в параграф 1, става окончателен след окончателното приемане на общия бюджет. Ако е необходимо, документът се коригира съответно.

3. В многогодишното програмиране е представено общото стратегическо програмиране в средносрочен и дългосрочен план, включително целите, очакваните резултати, показателите за изпълнението и планирането на ресурсите, включително на многогодишния бюджет и персонала. В многогодишното програмиране са определени стратегическите области за намеса и се обяснява какво трябва да се направи, за да се постигнат целите. То включва стратегия за отношенията с трети държави и международни организации, както и действия, свързани с тази стратегия.

4. Многогодишното програмиране се изпълнява посредством годишни работни програми и когато е целесъобразно, се актуализира с оглед на резултатите от оценките, извършвани съгласно член 81. Когато е целесъобразно, заключенията от тези оценки се отразяват и в годишната работна програма за следващата година.

5. Годишната работна програма съдържа описание на дейностите, които трябва да бъдат финансирани, съдържащо подробни цели и очаквани резултати, включително показатели за изпълнението. В нея също така се посочват финансовите и човешките ресурси, определени за всяка дейност, в съответствие с принципите на бюджетирането и управлението по дейности. Годишната работна програма е съобразена с многогодишното програмиране. В нея се посочват ясно добавените, променените или отпадналите задачи в сравнение с предходната финансова година.

6. Годишната работна програма се приема в съответствие със законодателната програма на Съюза в съответните области на управлението на външните граници и връщането.

7. При възлагането на нова задача на Агенцията след приемането на годишна работна програма управителният съвет внася съответните изменения в годишната работна програма.

8. Всяко съществено изменение на годишната работна програма се приема по процедурата, приложима към първоначалната годишна работна програма. Управителният съвет може да делегира на изпълнителния директор правомощието за внасяне на несъществени изменения в годишната работна програма.

Член 65

Председателство на управителния съвет

1. Управителният съвет избира председател и заместник-председател измежду своите членове с право на глас. Председателят и заместник-председателят се избират с мнозинство от две трети от членовете на управителния съвет с право на глас. Заместник-председателят замества по право председателя, когато той е възпрепятстван да изпълнява задълженията си.

2. Мандатът на председателя и този на заместник-председателя изтичат при прекратяване на тяхното членство в управителния съвет. При спазване на настоящата разпоредба продължителността на мандата на председателя и на заместник-председателя е четири години. Тези мандати могат да бъдат подновени еднократно.

Член 66

Заседания

1. Заседанията на управителния съвет се свикват от неговия председател.

2. Изпълнителният директор участва в разискванията, без право на глас.

3. Управителният съвет провежда най-малко две редовни заседания годишно. Той също така заседава и по инициатива на председателя, по искане на Комисията или по искане на най-малко една трета от неговите членове.

4. Ирландия и Обединеното кралство се канят на заседанията на управителния съвет.

5. Управителният съвет може да покани представител на съответните институции, органи, служби и агенции на Съюза.

6. Управителният съвет може, в съответствие с процедурния си правилник, да покани за участие в заседанията в качеството на наблюдател и всяко друго лице, чието становище представлява интерес.

7. Членовете на управителния съвет могат, при спазване на разпоредбите на неговия процедурен правилник, да бъдат подпомагани от съветници или експерти.

8. Секретариатът на управителния съвет се осигурява от Агенцията.

Член 67

Гласуване

1. Без да се засягат член 20, параграф 4, член 62, параграф 2, букви в), й) и л), член 65, параграф 1 и член 69, параграфи 2 и 4, управителният съвет взема решенията си с абсолютно мнозинство на своите членове с право на глас.

2. Всеки член има един глас. При отсъствието на един от членовете неговият заместник може да упражни неговото право на глас. Изпълнителният директор не участва в гласуването.

3. В процедурния правилник на агенцията се определят по-подробни правила относно гласуването. В правилата се включват условията, при които един от членовете може да действа от името на друг член, както и изискванията за кворум.

4. Представителите на държавите, които са асоциирани към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, имат ограничени права на глас, съобразени със съответните им договорености. С цел да се позволи на асоциираните държави да упражняват своето право на глас Агенцията изготвя дневния ред, като посочва по кои точки е предоставено ограничено право на глас.

Член 68

Функции и правомощия на изпълнителния директор

1. Агенцията се управлява от своя изпълнителен директор, който е напълно независим при изпълнение на задълженията си. Без да се засяга съответната компетентност на институциите на Съюза и на управителния съвет, изпълнителният директор не може да иска, нито да получава инструкции от никое правителство или друг орган.

2. Европейският парламент или Съветът могат да поканят изпълнителния директор да докладва за изпълнението на своите задължения. Това включва изпълнението и мониторинга на стратегията за основните права, годишния доклад за дейността на Агенцията за предходната година, работната програма за предстоящата година и многогодишното програмиране на Агенцията или всякакви други въпроси, свързани с Агенцията. Изпълнителният директор прави също така изявление пред Европейския парламент при поискване и му докладва редовно.

3. Изпълнителният директор отговаря за подготовката и изпълнението на стратегическите решения, взети от управителния съвет, както и за вземането на решения, свързани с оперативните дейности на Агенцията в съответствие с настоящия регламент. Изпълнителният директор има следните функции и правомощия:

а) да предлага, изготвя и изпълнява стратегическите решения, програми и дейности, одобрени от управителния съвет, в рамките, определени с настоящия регламент, правилата за неговото прилагане и приложимото право;

б) да предприема всички необходими стъпки, включително приемането на вътрешни административни инструкции и публикуването на съобщения, за да гарантира текущото управление и функциониране на Агенцията в съответствие с настоящия регламент;

в) да изготвя ежегодно програмния документ и да го предава на управителния съвет след консултация с Комисията;

г) да изготвя ежегодно годишния доклад за дейността на Агенцията и да го предава на управителния съвет;

д) да изготвя проект на разчет на приходите и разходите на Агенцията съгласно член 75 и да изпълнява бюджета съгласно член 76;

е) да делегира своите правомощия на други служители на Агенцията при спазване на правилата, които са приети в съответствие с процедурата по член 62, параграф 2, буква н);

ж) да приема препоръка за мерки в съответствие с член 13, параграф 6, включително решения, с които се предлага на държавите членки да започнат и осъществят съвместни операции, бърза гранична намеса или друго действие, посочено в член 14, параграф 2;

з) да оценява, одобрява и координира направените от държавите членки предложения за съвместни операции или за бърза гранична намеса в съответствие с член 15, параграф 3;

и) да оценява, одобрява и координира постъпилите от държавите членки искания за съвместни операции за връщане и действия за намеса в областта на връщането в съответствие с членове 28 и 33;

й) да гарантира изпълнението на оперативните планове, посочени в членове 16 и 17 и член 33, параграф 4;

к) да оценява исканията на държавите членки за помощ във връзка с екипи за съдействие в управлението на миграцията и оценката на техните потребности, в координация с компетентните агенции на Съюза съгласно член 18, параграф 2;

л) да гарантира изпълнението на решението на Съвета, посочено в член 19, параграф 1;

м) да оттегля финансирането на дейностите в съответствие с член 25;

н) да оценява резултатите от дейностите в съответствие с член 26;

о) да определя минималния брой единици техническо оборудване, необходимо за потребностите на Агенцията, по-специално във връзка с провеждането на съвместни операции, разполагането на екипи за съдействие в управлението на миграцията, бързата гранична намеса, операциите за връщане и действията за намеса в областта на връщането, в съответствие с член 39, параграф 5;

п) да изготвя план за последващи действия във връзка с констатациите и препоръките, произтичащи от вътрешните или външните одитни доклади и оценки, както и от разследвания на OLAF, и да докладва за напредъка два пъти годишно на Комисията и редовно на управителния съвет;

р) да защитава финансовите интереси на Съюза чрез прилагането на превантивни мерки срещу измамите, корупцията и всякакви други незаконни дейности, чрез ефективни проверки и чрез възстановяването на неоснователно платени суми при установени нередности и чрез налагането на ефективни, пропорционални и възпиращи административни и финансови санкции, когато е целесъобразно;

с) да изготвя стратегия на Агенцията за борба с измамите и да я представя на управителния съвет за одобрение.

4. Изпълнителният директор отговаря за своите дейности пред управителния съвет.

5. Изпълнителният директор е законният представител на Агенцията.

Член 69

Назначаване на изпълнителния директор и заместник-изпълнителния директор

1. Комисията предлага най-малко трима кандидати за длъжността изпълнителен директор въз основа на списък, който се изготвя след публикуване на обявата за длъжността в *Официален вестник на Европейския съюз* и, ако е целесъобразно, в други печатни средства или на интернет страници.

2. Изпълнителният директор се назначава от управителния съвет въз основа на неговите качества и удостоверени с документи административни и ръководни умения на високо равнище, включително въз основа на съответен професионален опит като компетентен висш служител в областта на управлението на външните граници и връщането. Преди да бъде назначен изпълнителният директор, предложените от Комисията кандидати се поканват да направят изявление пред компетентната(ите) комисия(и) на Европейския парламент и да отговорят на въпросите, поставени от членовете на комисията(ите).

След изявлението Европейският парламент приема становище, в което се излагат неговите виждания и може да се посочи предпочитания кандидат.

Управителният съвет назначава изпълнителния директор, като взема предвид тези виждания. Управителният съвет взема своето решение с мнозинство от две трети от членовете си с право на глас.

В случай че управителният съвет вземе решение да назначи кандидат, различен от кандидата, който Европейският парламент е посочил, че предпочита, управителният съвет информира Европейския парламент и Съвета писмено относно начина, по който становището на Европейския парламент е било взето под внимание.

Управителният съвет може да отстрани изпълнителния директор по предложение на Комисията.

3. Изпълнителният директор се подпомага от заместник-изпълнителен директор. Когато изпълнителният директор отсъства или е възпрепятстван, той се замества от заместник-изпълнителния директор.

4. Заместник-изпълнителният директор се назначава от управителния съвет, по предложение на изпълнителния директор. Заместник-изпълнителният директор се назначава въз основа на качествата си и на удостоверени с документи подходящи административни и ръководни умения, включително въз основа на съответен професионален опит в областта на управлението на външните граници и връщането. Изпълнителният директор предлага най-малко трима кандидати за длъжността заместник-изпълнителен директор. Управителният съвет взема своето решение с мнозинство от две трети от членовете си с право на глас.

Управителният съвет разполага с правомощието да отстрани заместник-изпълнителния директор в съответствие с установената в първа алинея процедура.

5. Мандатът на изпълнителния директор е пет години. Преди изтичането на този срок Комисията прави оценка, при която взема предвид оценката на резултатите от работата на изпълнителния директор и бъдещите задачи и предизвикателства пред Агенцията.

6. По предложение на Комисията, в което се взема предвид оценката, посочена в параграф 5, управителният съвет може еднократно да поднови мандата на изпълнителния директор с допълнителен срок от не повече от пет години.

7. Мандатът на заместник-изпълнителния директор е пет години. Той може да бъде подновен от управителния съвет еднократно за максимален срок от пет години.

Член 70

Консултативен форум

1. Агенцията създава консултативен форум, който да подпомага изпълнителния директор и управителния съвет с независими консултации по въпросите на основните права.

2. Агенцията отправя покана към ЕСПОУ, Агенцията на Европейския съюз за основните права, Върховния комисар на ООН за бежанците и други заинтересовани организации да участват в консултативния форум. По предложение на изпълнителния директор управителният съвет взема решение за състава на консултативния форум и условията на предаване на информация на консултативния форум. След консултация с управителния съвет и изпълнителния директор консултативният форум определя своите методи на работа и изготвя работната си програма.

3. С консултативния форум се провеждат консултации относно по-нататъшното развитие и прилагане на Стратегията за основните права, създаването на механизъма за жалби, кодексите на поведение и общите основни учебни програми.

4. Консултативният форум изготвя ежегоден доклад за своите дейности. Този доклад се оповестява публично.

5. Без да се засягат задачите на служителя по въпросите на основните права, консултативният форум получава реален достъп до цялата информация, отнасяща се до зачитането на основните права, включително чрез извършване на посещения на място във връзка със съвместни операции или действия за бърза гранична намеса със съгласието на приемащата държава членка, и до зони на горещи точки, операции по връщане и действия за намеса в областта на връщането.

Член 71

Служител по въпросите на основните права

1. Управителният съвет назначава служител по въпросите на основните права. Този служител има задачата да допринася за стратегията в областта на основните права, да следи за спазването и да насърчава зачитането на основните права от страна на Агенцията. Служителят по въпросите на основните права притежава необходимата квалификация и опит в областта на основните права.

2. При изпълнение на задълженията си служителят по въпросите на основните права е независим. Той се отчита пряко пред управителния съвет и си сътрудничи с консултативния форум. Служителят по въпросите на основните права редовно докладва и по този начин допринася за механизма на наблюдение на основните права.

3. Със служителя по въпросите на основните права се провеждат консултации относно оперативните планове, изготвени в съответствие с членове 16, 17 и 28 и член 33, параграф 4. Той има достъп до цялата информация, отнасяща се до зачитането на основните права в рамките на всички дейности на Агенцията.

Член 72

Механизъм за жалби

1. В сътрудничество със служителя по въпросите на основните права Агенцията предприема необходимите мерки за създаването на механизъм за жалби в съответствие с настоящия член, за да следи и гарантира зачитането на основните права при всички дейности на Агенцията.

2. Всяко лице, което е пряко засегнато от действията на служители, участващи в съвместна операция, пилотен проект, бърза гранична намеса, разполагането на екип за съдействие в управлението на миграцията, операция по връщане или действие за намеса в областта на връщането, и което счита, че в резултат на тези действия са били нарушени основните му права, или друго лице, която представлява това лице, може да подаде писмена жалба до Агенцията.

3. Допускат се само обосновани жалби, в които се посочват конкретни нарушения на основните права.

4. Служителят по въпросите на основните права отговаря за разглеждането на жалбите, получени от Агенцията, в съответствие с правото на добра администрация. За целта служителят по въпросите на основните права разглежда допустимостта на жалбата, регистрира допустимите жалби, препраща всички регистрирани жалби до изпълнителния директор, препраща жалбите, засягащи членове на екипите, до изпращащата държава членка, информира съответния орган или структура, компетентна по въпросите на основните права в държава членка, и регистрира и гарантира предприемането на последващи действия от страна на Агенцията или държавата членка.

5. В съответствие с правото на добра администрация, ако жалбата е допустима, жалбоподателите се информират, че жалбата е регистрирана, че започва разглеждането ѝ и че могат да очакват отговор веднага след като бъде изготвен. Ако жалба бъде препратена на национални органи или структури, на жалбоподателят се предоставят данните за контакт с тях. Ако жалбата е недопустима, жалбоподателите се уведомяват относно причините и, ако е възможно, получават информация относно други начини за решаване на проблема.

Всички решения са в писмена форма и са обосновани.

6. В случай на регистрирана жалба по отношение на служител на Агенцията изпълнителният директор, като се консултира със служителя по въпросите на основните права, гарантира предприемането на подходящи последващи мерки, включително дисциплинарни мерки, ако е необходимо. В рамките на определен график изпълнителният директор съобщава на служителя по въпросите на основните права констатациите и последващите действия, предприети от Агенцията в отговор на жалбата, включващи дисциплинарни мерки, когато е необходимо.

Ако жалбата е свързана с въпроси на защитата на данните, изпълнителният директор привлича за участие длъжностното лице по защита на данните на Агенцията. Служителят по въпросите на основните права и длъжностното лице по защита на данните изготвят в писмен вид меморандум за разбирателство, в който се указва разделението на задачите и сътрудничеството между тях по отношение на получените жалби.

7. В случай на регистрирана жалба по отношение на граничен служител на приемащата държава членка или член на екипите, включително командировани членове на екипите или командировани национални експерти, изпращащата държава членка гарантира предприемането на подходящи последващи действия, включително дисциплинарни мерки, ако е необходимо, или други мерки в съответствие с националното право. Съответната държава членка докладва впоследствие на служителя по въпросите на основните права относно констатациите и последващите действия във връзка с жалбата в рамките на определен срок и ако е необходимо — на определени интервали от време след това. Агенцията проследява развитието на въпроса, ако не бъде получен доклад от съответната държава членка.

8. Ако се установи, че даден граничен служител или командирован национален експерт е нарушил основни права или не е изпълнил задължения за международна закрила, Агенцията отправя искане към държавата членка да отстрани незабавно този граничен служител или командирован национален експерт от дейностите на Агенцията или от резерва за бързо реагиране.

9. Служителят по въпросите на основните права докладва на изпълнителния директор и на управителния съвет относно констатациите на Агенцията и държавите членки и последващите действия, предприети в отговор на жалби. Агенцията включва информация относно механизма за жалби в своя годишен доклад.

10. След като се консултира с консултативния форум и в съответствие с параграфи 1—9, служителят по въпросите на основните права изготвя стандартен формуляр за жалба, в който се изисква подробна и конкретна информация относно предполагаемото нарушение на основните права. Служителят по въпросите на основните права изготвя и допълнителни подробни правила, ако е необходимо. Служителят по въпросите на основните права предава този формуляр и допълнителните подробни правила на изпълнителния директор и на управителния съвет.

Агенцията гарантира, че информацията относно възможността и процедурата за подаване на жалба е леснодостъпна, включително за уязвими лица. Стандартният формуляр за жалба се осигурява на езици, които гражданите на трети държави разбират или за които с основание може да се предполага, че разбират, на интернет страницата на Агенцията и на хартиен носител при всички провеждани дейности на Агенцията. Служителят по въпросите на основните права разглежда жалбите дори когато не е използван стандартният формуляр за жалба.

11. Всички лични данни, съдържащи се в жалбата, се третират и обработват от Агенцията, включително от служителя по въпросите на основните права, в съответствие с Регламент (ЕО) № 45/2001 и от държавите членки в съответствие с Директива 95/46/ЕО и Рамково решение 2008/977/ПВР.

Счита се, че с подаването на жалбата жалбоподателят се съгласява неговите лични данни да бъдат обработени от Агенцията и служителя по въпросите на основните права по смисъла на член 5, буква г) от Регламент (ЕО) № 45/2001.

За да се защитят интересите на жалбоподателите, жалбите се обработват поверително от служителя по въпросите на основните права в съответствие с националното право и правото на Съюза, освен ако жалбоподателят се откаже изрично от своето право на поверителност. Счита се, че жалбоподателите, които се отказват от своето право на поверителност, се съгласяват служителят по въпросите на основните права или Агенцията да разкрие тяхната самоличност на компетентните органи или структури във връзка с предмета на жалбата, когато е необходимо.

Член 73

Езиков режим

1. По отношение на Агенцията се прилагат разпоредбите, предвидени в Регламент № 1 ([1]).

2. Без да се засягат решенията, приети на основание член 342 ДФЕС, годишният доклад за дейността и работната програма, посочени в член 62, параграф 2, букви и) и й), се изготвят на всички официални езици на Съюза.

3. Преводаческите услуги, необходими за функционирането на Агенцията, се предоставят от Центъра за преводи за органите на Европейския съюз.

Член 74

Прозрачност и комуникация

1. Агенцията действа съгласно Регламент (ЕО) № 1049/2001 при разглеждане на молби за достъп до документите, с които тя разполага.

2. Агенцията информира по собствена инициатива по теми, попадащи в областта на нейната компетентност. Тя оповестява публично съответната информация, включително годишния доклад за дейността, посочен в член 62, параграф 2, буква и), и по-специално гарантира, без да се засяга член 50, че обществеността и всяка заинтересована страна получават бързо обективна, подробна, надеждна и лесно разбираема информация относно нейната дейност. При това Агенцията не разкрива оперативна информация, която, ако бъде направена публично достояние, би застрашила постигането на целта на операциите.

3. Управителният съвет предвижда реда и условията за прилагане на параграфи 1 и 2.

4. Всяко физическо или юридическо лице има право да се обърне писмено към Агенцията на всеки от официалните езици на Съюза. Това лице има право да получи отговор на същия език.

5. Решенията, приети от Агенцията съгласно член 8 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, могат да станат основание за подаване на жалба до Европейския омбудсман или на иск до Съда на Европейския съюз при условията, предвидени съответно в член 228 и член 263 ДФЕС.

Раздел 5

Финансови изисквания

Член 75

Бюджет

1. Приходите на Агенцията, без да се засягат други видове приходи, се състоят от:

а) субсидия от Съюза, вписана в общия бюджет на Европейския съюз (раздел „Комисия“);

б) вноски от държавите, които са асоциирани към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, установени в съответните договорености, в които се посочват финансовите им вноски;

([1]) Регламент № 1 от 15 април 1958 г. за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност (ОВ 17, 6.10.1958 г., стр. 385).

в) финансиране от Съюза под формата на споразумения за делегиране или *ad hoc* безвъзмездни средства в съответствие с финансовите правила на Агенцията, посочени в член 79, и с разпоредбите на съответните инструменти за подкрепа на политиките на Съюза;

г) такси, които се събират за предоставени услуги;

д) доброволни вноски от държавите членки.

2. Разходите на Агенцията включват нейните административни, инфраструктурни, оперативни и свързани с персонала разходи.

3. Изпълнителният директор изготвя проект на разчет на приходите и разходите на Агенцията за следващата финансова година, включващ щатното разписание, и го предава на управителния съвет.

4. Приходите и разходите трябва да са балансирани.

5. Въз основа на изготвения от изпълнителния директор проект на разчет на приходите и разходите управителният съвет приема предварителен проект на разчет на приходите и разходите на Агенцията, включващ предварителното щатно разписание. Управителният съвет ги предава на Европейския парламент, Съвета и Комисията до 31 януари всяка година, заедно с проекта на единен програмен документ.

6. Управителният съвет изпраща окончателния проект на разчет на приходите и разходите на Агенцията, включващ проекта на щатно разписание, и съпътстващата го предварителна работна програма на Комисията до 31 март всяка година.

7. Разчетът се предава от Комисията на бюджетния орган заедно с проектобюджета на Европейския съюз.

8. Въз основа на разчета Комисията вписва в проекта на общия бюджет на Европейския съюз прогнозите, които счита за необходими за щатното разписание и размера на субсидията за сметка на общия бюджет, който Комисията представя пред бюджетния орган в съответствие с членове 313 и 314 ДФЕС.

9. Бюджетният орган разрешава бюджетните кредити за субсидията на Агенцията.

Бюджетният орган приема щатното разписание на Агенцията.

10. Управителният съвет приема бюджета на Агенцията. Бюджетът става окончателен след окончателното приемане на общия бюджет на Европейския съюз. При необходимост в него се извършват съответните корекции.

11. Всички изменения на бюджета, включително на щатното разписание, се извършват по същата процедура.

12. За всички строителни проекти, които биха могли да имат значително отражение върху бюджета на Агенцията, се прилагат разпоредбите на Делегиран регламент (ЕС) № 1271/2013 на Комисията ([1]).

13. За финансиране на разполагане при бърза гранична намеса и действия за намеса в областта на връщането приетият от управителният съвет бюджет на Агенцията включва финансов оперативен резерв в размер на поне 4 % от средствата, предвидени за оперативните дейности. Най-малко една четвърт от резерва следва да е налице към 1 октомври всяка година с цел да се покрият потребностите, които могат да възникнат до края на годината.

Член 76

Изпълнение и контрол върху бюджета

1. Изпълнителният директор изпълнява бюджета на Агенцията.

([1]) Делегиран регламент (ЕС) № 1271/2013 на Комисията от 30 септември 2013 г. относно рамковия Финансов регламент за органите, посочени в член 208 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 328, 7.12.2013 г., стр. 42).

2. Счетоводителят на Агенцията съобщава на счетоводителя на Комисията и на Сметната палата междинните счетоводни отчети за финансовата година N до 1 март на финансова година N + 1. Счетоводителят на Комисията консолидира междинните финансови отчети на институциите и децентрализираните органи в съответствие с член 147 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета ([1]).

3. Агенцията изпраща доклад за бюджетното и финансовото управление за година N на Европейския парламент, на Съвета и на Сметната палата до 31 март на година N + 1.

4. Счетоводителят на Комисията предава на Сметната палата междинните счетоводни отчети на Агенцията за година N, консолидирани със счетоводните отчети на Комисията, до 31 март на година N + 1.

5. След като получи забележките на Сметната палата по междинните отчети на Агенцията за година N съгласно член 148 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012, изпълнителният директор изготвя окончателните отчети на Агенцията на своя отговорност и ги изпраща на управителния съвет за становище.

6. Управителният съвет дава становище по окончателните отчети на Агенцията за година N.

7. До 1 юли на година N + 1 изпълнителният директор изпраща окончателните отчети, придружени от становището на управителния съвет, на Европейския парламент, на Съвета, на Комисията и на Сметната палата.

8. Окончателните отчети за година N се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз* до 15 ноември на година N + 1.

9. Изпълнителният директор изпраща на Сметната палата отговор на нейните забележки до 30 септември на година N + 1. Той изпраща този отговор и на управителния съвет.

10. Изпълнителният директор предоставя на Европейския парламент, по негово искане, всякаква информация, необходима за гладкото прилагане на процедурата по освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за година N, в съответствие с член 165, параграф 3 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012.

11. По препоръка на Съвета, който взема решение с квалифицирано мнозинство, до 15 май на година N + 2 Европейският парламент освобождава изпълнителния директор от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за година N.

Член 77

Борба с измамите

1. За целите на борбата с измамите, корупцията и другите незаконни дейности се прилагат без ограничение разпоредбите на Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013. Агенцията се присъединява към Междуинституционалното споразумение от 25 май 1999 г. относно вътрешните разследвания, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и незабавно приема съответните разпоредби, приложими към всички служители на Агенцията, като използва образеца, съдържащ се в приложението към това споразумение.

2. Сметната палата има правомощия за извършване на одит по документи и на проверки на място на всички бенефициери на безвъзмездни средства, изпълнители и подизпълнители, които са получили средства на Съюза от Агенцията.

([1]) Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L 298, 26.10.2012 г., стр. 1).

3. OLAF може да извършва разследвания, включително проверки и инспекции на място в съответствие с разпоредбите и процедурите, предвидени в Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 и Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета ([1]), с оглед установяване дали е налице измама, корупция или каквато и да било друга незаконна дейност, накърняваща финансовите интереси на Съюза, във връзка със споразумение за отпускане на безвъзмездни средства, решение за отпускане на безвъзмездни средства или договор, финансиран от Агенцията.

4. Без да се засягат параграфи 1, 2 и 3, споразуменията за сътрудничество с трети държави и с международни организации, договорите, споразуменията и решенията на Агенцията за отпускане на безвъзмездни средства съдържат разпоредби, с които Сметната палата и OLAF изрично се оправомощават да провеждат такива одити и разследвания съгласно съответната си компетентност.

Член 78

Предотвратяване на конфликти на интереси

Агенцията приема вътрешен правилник, в който от членовете на нейните органи и от членовете на нейния персонал се изисква да избягват всяка ситуация, която би могла да доведе до конфликт на интереси по време на изпълнението на техните задължения или мандат, и да докладват за такива ситуации.

Член 79

Финансови разпоредби

Приложимите за Агенцията финансови правила се приемат от управителния съвет след консултация с Комисията. Те не могат да се отклоняват от Делегиран регламент (ЕС) № 1271/2013, освен ако специфичните изисквания за функциониране на Агенцията го налагат и ако Комисията е дала предварителното си съгласие.

ГЛАВА IV

Изменение

Член 80

Изменение на Регламент (ЕС) 2016/399

В Регламент (ЕС) 2016/399 член 29, параграф 1 се заменя със следното:

„1. При извънредни обстоятелства, когато цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници е застрашено поради трайни и сериозни недостатъци, свързани с контрола на външните граници, както е посочено в член 21 от настоящия регламент, или в резултат на неизпълнение от страна на държава членка на решение на Съвета, както е посочено в член 19, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/1624 на Европейския парламент и на Съвета (*), и доколкото тези обстоятелства представляват сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност в пространството без граничен контрол на вътрешните граници или в части от него, може да бъде въведен повторно граничен контрол на вътрешните граници в съответствие с параграф 2 от настоящия член за срок от не повече от шест месеца. Този срок може да бъде удължен не повече от три пъти с допълнителен срок от не повече от шест месеца, ако извънредните обстоятелства продължават да са налице.

(*) Регламент (ЕС) 2016/1624 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. за европейската гранична и брегова охрана, за изменение на Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 863/2007 на Европейския парламент и на Съвета, Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета и Решение 2005/267/ЕО на Съвета (ОВ L 251, 16.9.2016 г., стр. 1)“.

([1]) Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета от 11 ноември 1996 г. относно контрола и проверките на място, извършвани от Комисията за защита на финансовите интереси на Европейските общности срещу измами и други нередности (ОВ L 292, 15.11.1996 г., стр. 2).

ГЛАВА V

Заключителни разпоредби

Член 81

Оценка

1. До 7 октомври 2019 г. и на всеки четири години след това Комисията възлага извършването на независима външна оценка, за да оцени по-специално:

а) резултатите, постигнати от Агенцията по отношение на нейните цели, мандат и задачи;

б) въздействието, ефективността и ефикасността на работата на Агенцията и работните ѝ практики във връзка с нейните цели, мандат и задачи;

в) осъществяването на европейското сътрудничество във връзка с функциите на бреговата охрана;

г) евентуалната необходимост от изменение на мандата на Агенцията;

д) финансовите последици от такова изменение.

Оценката съдържа специален анализ на начина, по който при прилагането на настоящия регламент се спазва Хартата и други приложими правни норми на Съюза.

2. Комисията изпраща доклада за оценката заедно със своите заключения по него до Европейския парламент, Съвета и управителния съвет. Управителният съвет може да отправи до Комисията препоръки във връзка с изменения в настоящия регламент. Докладът за оценката и заключенията по него се оповестяват публично.

Член 82

Отмяна

1. Регламенти (ЕО) № 2007/2004 и (ЕО) № 863/2007 и Решение 2005/267/ЕО се отменят.

2. Позоваванията на отменения Регламент (ЕО) № 2007/2004 се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат в съответствие с таблицата на съответствието в приложение II.

Член 83

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 20, параграфи 5 и 6 и член 39, параграф 7 се прилагат от 7 декември 2016 г. Членове 29, 30, 31 и 32 се прилагат от 7 януари 2017 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Страсбург на 14 септември 2016 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
M. SCHULZ	I. KORČOK

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ТАБЛИЦА НА УЧАСТИЕТО, КОЕТО ЩЕ БЪДЕ ОСИГУРЕНО ОТ ВСЯКА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА, ПРИ МИНИМАЛЕН ОБЩ БРОЙ ОТ 1 500 ГРАНИЧНИ СЛУЖИТЕЛИ И ДРУГИ КОМПЕТЕНТНИ СЛУЖИТЕЛИ, В СЪОТВЕТСТВИЕ С ЧЛЕН 20, ПАРАГРАФ 5

Белгия	30
България	40
Чешка република	20
Дания	29
Германия	225
Естония	18
Гърция	50
Испания	111
Франция	170
Хърватия	65
Италия	125
Кипър	8
Латвия	30
Литва	39
Люксембург	8
Малта	6
Унгария	65
Нидерландия	50
Австрия	34
Полша	100
Португалия	47
Румъния	75
Словения	35
Словакия	35
Финландия	30
Швеция	17
Швейцария	16
Исландия	2
Лихтенщайн	(*)
Норвегия	20
Общо	1 500

(*) Лихтенщайн ще участва чрез пропорционална финансова вноска.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Регламент (ЕО) № 2007/2004	Настоящият регламент
—	Член 1
Член 1, параграф 1	—
Член 1, параграф 2, първа алинея	—
Член 1, параграф 2, втора алинея	Член 6, параграф 3, член 34, параграф 1 и член 34, параграф 4
Член 1, параграф 3	—
Член 1а, уводна част	Член 2, уводна част
Член 1а, точка 1	Член 2, точка 1
—	Член 2, точки 2 и 3
Член 1а, точка 1а	Член 2, точка 4
Член 1а, точка 2	Член 2, точка 5
Член 1а, точка 3	Член 2, точка 6
—	Член 2, точка 7
Член 1а, точка4	Член 2, точка 8
Член 1а, точка 5	—
Член 1а, точка 6	—
—	Член 2, точки 9 —16
—	Членове 3 — 5
—	Член 6, параграфи 1 и 2
—	Член 7
Член 2, параграф 1, уводна част	Член 8, параграф 1, уводна част
—	Член 8, параграф 1, букви а) — в)
Член 2, параграф 1, буква а)	—
Член 2, параграф 1, буква б)	Член 8, параграф 1, буква п)
Член 2, параграф 1, буква в)	—
Член 2, параграф 1, буква г)	Член 8, параграф 1, буква р)
Член 2, параграф 1, буква га)	Член 8, параграф 1, буква г)
Член 2, параграф 1, буква д)	Член 8, параграф 1, буква д)
—	Член 8, параграф 1, буква е)
Член 2, параграф 1, буква да)	Член 8, параграф 1, буква ж)
—	Член 8, параграф 1, букви з)—о)
Член 2, параграф 1, буква е)	—

Регламент (ЕО) № 2007/2004	Настоящият регламент
Член 2, параграф 1, буква ж)	—
Член 2, параграф 1, буква з)	Член 8, параграф 1, буква с)
Член 2, параграф 1, буква и)	Член 8, параграф 1, буква т)
—	Член 8, параграф 1, букви у) и ф)
Член 2, параграф 1а	Член 34, параграфи 2 и 3
Член 2, параграф 2	Член 8, параграф 2
—	Член 8, параграф 3
—	Член 9
—	Член 10
Член 2а	Член 35
Член 3, параграф 1, първа и четвърта алинея	Член 15, параграф 3
Член 3, параграф 1, втора алинея	—
Член 3, параграф 1, трета алинея	Член 15, параграф 4
Член 3, параграф 1а, първа алинея	Член 25, параграф 1
Член 3, параграф 1а, втора алинея	Член 25, параграф 2
Член 3, параграф 1а, трета алинея	Член 21, параграф 5
Член 3, параграф 1а, четвърта алинея	Член 25, параграф 4
Член 3, параграф 1б	—
Член 3, параграф 2	—
Член 3, параграф 3	Член 26
Член 3, параграф 4	—
Член 3, параграф 5	—
Член 3а, параграф 1, първа алинея	Член 16, параграф 2
Член 3а, параграф 1, втора алинея, уводна част	Член 16, параграф 3, уводна част
Член 3а, параграф 1, втора алинея, буква а)	Член 16, параграф 3, буква а)
Член 3а, параграф 1, втора алинея, буква б)	Член 16, параграф 3, буква б)
Член 3а, параграф 1, втора алинея, буква в)	Член 16, параграф 3, буква в)
Член 3а, параграф 1, втора алинея, буква г)	Член 16, параграф 3, буква г)
Член 3а, параграф 1, втора алинея, буква д)	Член 16, параграф 3, буква д)
Член 3а, параграф 1, втора алинея, буква е)	Член 16, параграф 3, буква е)
Член 3а, параграф 1, втора алинея, буква ж)	Член 16, параграф 3, буква ж)
Член 3а, параграф 1, втора алинея, буква з)	Член 16, параграф 3, буква з)

Регламент (ЕО) № 2007/2004	Настоящият регламент
Член 3а, параграф 1, втора алинея, буква и)	Член 16, параграф 3, буква и)
Член 3а, параграф 1, втора алинея, буква й)	Член 16, параграф 3, буква й)
Член 3а, параграф 1, втора алинея, буква к)	Член 16, параграф 3, буква к)
Член 3а, параграф 2	Член 16, параграф 4
Член 3а, параграф 3	Член 22, параграф 1
Член 3б, параграф 1	Член 20, параграф 2
Член 3б, параграф 2	Член 20, параграф 3
Член 3б, параграф 3, първа и втора алинея	Член 20, параграф 11, първа алинея
Член 3б, параграф 3, трета алинея	Член 20, параграф 11, втора и трета алинея
Член 3б, параграф 4	Член 21, параграф 4
Член 3б, параграф 5, първа алинея	Член 22, параграф 2
Член 3б, параграф 5, втора алинея	Член 22, параграф 3
Член 3б, параграф 6	—
Член 3б, параграф 7	Член 20, параграф 12
Член 3в, параграф 1	Член 21, параграф 1
Член 3в, параграф 2	Член 21, параграф 2
Член 3в, параграф 3	—
Член 3в параграф 4	Член 215
Член 4, първа алинея	Член 11, параграф 1
Член 4, втора алинея	Член 11, параграф 2
—	Член 11, параграф 3
Член 4, трета алинея	Член 13, параграф 4
Член 4, четвърта алинея	Член 11, параграф 5
Член 4, пета алинея	Член 11, параграф 4
—	Член 11, параграф 6
Член 4, шеста алинея	Член 11, параграф 7
—	Член 12
—	Член 13, параграфи 1—3
—	Член 13, параграфи 5—9
Член 5, първа алинея	Член 36, параграф 1
Член 5, втора алинея	Член 36, параграф 2
—	Член 36, параграф 4

Регламент (ЕО) № 2007/2004	Настоящият регламент
Член 5, трета, четвърта и пета алинея	Член 36, параграф 5
Член 5, шеста алинея	Член 36, параграф 6
Член 5, седма алинея	Член 36, параграф 7
Член 5, осма алинея	Член 36, параграф 8
Член 6	Член 37, параграф 1
Член 7, параграф 1, първа алинея	Член 38, параграфи 1, 2 и 3
Член 7, параграф 1, втора алинея	Член 38, параграф 4
Член 7, параграф 1, трета алинея	Член 38, параграф 5
Член 7, параграф 2	Член 39, параграфи 1 и 6
Член 7, параграф 3	Член 39, параграф 8
Член 7, параграф 4	Член 39, параграф 15
Член 7, параграф 5, първа алинея	Член 39, параграф 16
Член 7, параграф 5, втора алинея	Член 39, параграф 9
Член 7, параграф 5, трета алинея	Член 39, параграф 5, първа алинея
Член 7, параграф 5, четвърта алинея	Член 39, параграф 5, втора алинея
Член 7, параграф 6	Член 39, параграф 12
Член 7, параграф 7	Член 39, параграф 13
Член 8, параграф 1	Член 14, параграф 1 и член 14, параграф 2, уводна част
Член 8, параграф 2, уводна част	Член 14, параграф 2, уводна част
Член 8, параграф 2, буква а)	—
Член 8, параграф 2, буква б)	Член 14, параграф 2, буква е)
Член 8, параграф 2, буква в)	Член 14, параграф 2, букви а) и б)
—	Член 14, параграф 2, букви в)—д) и член 14, параграф 2, буква ж)
—	Член 14, параграф 3
—	Член 14, параграф 4
Член 8, параграф 3	—
—	Член 15, параграф 1
Член 8а	Член 15, параграф 2
Член 8б, параграф 1	Член 20, параграф 8
Член 8б, параграф 2	—
Член 8в	Член 36
—	Член 15, параграф 5

Регламент (ЕО) № 2007/2004	Настоящият регламент
Член 8г, параграф 1	Член 17, параграф 1
Член 8г, параграф 2	Член 17, параграф 2
Член 8г, параграф 3	Член 17, параграф 3
Член 8г, параграф 4	Член 17, параграф 4
—	Член 17, параграф 5
Член 8г, параграф 5	Член 17, параграф 6
Член 8г, параграф 6	Член 17, параграфи 7 и 8
Член 8г, параграф 7	—
Член 8г, параграф 8	Член 17, параграф 9
Член 8г, параграф 9	Член 17, параграф 10
—	Член 16, параграф 1
Член 8д, параграф 1, уводна част	—
Член 8д, параграф 1, буква а)	Член 16, параграф 3, буква а)
Член 8д, параграф 1, буква б)	Член 16, параграф 3, буква б)
Член 8д, параграф 1, буква в)	Член 16, параграф 3, буква в)
Член 8д, параграф 1, буква г)	Член 16, параграф 3, буква г)
Член 8д, параграф 1, буква д)	Член 16, параграф 3, буква д)
Член 8д, параграф 1, буква е)	Член 16, параграф 3, буква е)
Член 8д, параграф 1, буква ж)	Член 16, параграф 3, буква ж)
Член 8д, параграф 1, буква з)	Член 16, параграф 3, буква з)
Член 8д, параграф 1, буква и)	Член 16, параграф 3, буква и)
Член 8д, параграф 1, буква й)	Член 16, параграф 3, буква й)
Член 8д, параграф 1, буква к)	Член 16, параграф 3, буква к)
—	Член 16, параграф 3, букви л)—н)
Член 8д, параграф 2	Член 16, параграф 4
—	Член 17, параграф 11
—	Член 18
—	Член 19
—	Член 20, параграф 1
—	Член 20, параграф 4
—	Член 20, параграфи 5—7

Регламент (ЕО) № 2007/2004	Настоящият регламент
—	Член 20, параграфи 9 и 10
—	Член 21, параграф 3
Член 8е	Член 23
Член 8ж, параграф 1	Член 22, параграф 2
Член 8ж, параграф 2, уводна част	Член 22, параграф 3, уводна част
Член 8ж, параграф 2, буква а)	Член 22, параграф 3, буква а)
Член 8ж, параграф 2, буква б)	Член 22, параграф 3, буква а)
Член 8ж, параграф 2, буква в)	Член 22, параграф 3, буква б)
Член 8ж, параграф 2, буква г)	Член 22, параграф 3, буква в)
—	Член 22, параграф 3, буква г)
Член 8ж, параграф 3	Член 22, параграф 4
Член 8ж, параграф 4	—
Член 8з	Член 24
—	Член 25, параграф 3
—	Член 27, параграфи 1—3
Член 9, параграф 1	Член 27, параграф 4, член 28, параграфи 1 и 9
Член 9, параграф 1а	Член 35, параграф 2
Член 9, параграф 1б	Член 35, параграф 3 и член 28, параграф 6
Член 9, параграф 1в	Член 28, параграф 2
Член 9, параграф 2	Член 54, параграф 6
—	Член 28, параграфи 3—5
—	Член 28, параграфи 7 и 8
—	Член 29
—	Член 30
—	Член 31
—	Член 32
—	Член 33
—	Член 37, параграф 2
—	Член 37, параграф 3
—	Член 37, параграф 4
—	Член 39, параграфи 2—5
—	Член 39, параграф 7

Регламент (ЕО) № 2007/2004	Настоящият регламент
—	Член 39, параграфи 10 и 11
—	Член 39, параграф 14
Член 10, параграф 1	Член 40, параграф 1
Член 10, параграф 2	Член 40, параграф 2
Член 10, параграф 3	Член 40, параграф 3
Член 10, параграф 4	Член 40, параграф 4
Член 10, параграф 5	Член 40, параграф 5
Член 10, параграф 6	Член 40, параграф 6
Член 10, параграф 7	Член 40, параграф 7
Член 10, параграф 8	Член 40, параграф 8, първа алинея
Член 10, параграф 9	Член 40, параграф 8, втора алинея
Член 10, параграф 10	Член 40. параграф 9
Член 10а, параграф 1, уводна част	Член 41, параграф 1, уводна част
Член 10а, параграф 1, буква а)	Член 41, параграф 1, буква а)
Член 10а, параграф 1, буква б)	Член 41, параграф 1, буква б)
Член 10а, параграф 1, буква в)	Член 41, параграф 1, буква в)
—	Член 41, параграф 1, буква г)
Член 10а, параграф 2	Член 41, параграф 2
Член 10б	Член 42
Член 10в	Член 43
Член 11, първа алинея	Член 44, параграф 1
Член 11, втора алинея	Член 44, параграф 2
Член 11а, първа алинея	Член 45, параграф 1
Член 11а, втора алинея	Член 45, параграфи 2 и 3
—	Член 45, параграф 4
Член 11б, параграф 1	Член 48, параграф 1
Член 11б, параграф 2	Член 48, параграф 2
Член 11б, параграф 3	Член 48, параграф 3
Член 11б, параграф 4	Член 48, параграф 4
Член 11б, параграф 5	—
—	Член 46
Член 11в, параграф 1	Член 47, параграф 1

Регламент (ЕО) № 2007/2004	Настоящият регламент
Член 11в, параграф 2	Член 47, параграф 1, уводна част и член 47, параграф 1, буква а)
—	Член 47, параграф 1, буква б)
—	Член 47, параграф 1, буква в)
Член 11в, параграф 3, уводна част	Член 47, параграф 2, първа алинея, уводна част
Член 11в, параграф 3, буква а)	Член 47, параграф 2, първа алинея, буква а)
—	Член 47, параграф 2, първа алинея, буква б)
Член 11в, параграф 3, буква б)	Член 47, параграф 2, първа алинея, буква в)
—	Член 47, параграф 2, втора алинея
Член 11в, параграф 4	Член 47, параграф 3
Член 11в, параграф 5	—
Член 11в, параграф 6	—
Член 11в, параграф 7	—
Член 11ва	Член 49
Член 11 г., параграф 1	Член 50, параграф 1
Член 11 г., параграф 2	Член 50, параграф 2
—	Член 50, параграф 3
Член 12	Член 51
Член 13, първа алинея	Член 52, параграфи 1 и 2
—	Член 52, параграф 3
Член 13, втора алинея	Член 52, параграф 4
Член 13, трета алинея	Член 52, параграф 5
—	Член 53
Член 14, параграф 1	Член 54, параграф 1
Член 14, параграф 2	Член 54, параграф 2
—	Член 54, параграф 3
—	Член 54, параграф 4
—	Член 54, параграф 5
Член 14, параграф 3	Член 55, параграфи 1 и 2
Член 14, параграф 4	Член 55, параграф 3
Член 14, параграф 5	Член 54, параграф 9
Член 14, параграф 6	Член 54, параграф 7
—	Член 54, параграф 8
Член 14, параграф 7	Член 54, параграф 10

Регламент (ЕО) № 2007/2004	Настоящият регламент
Член 14, параграф 8	Член 54, параграф 11
—	Член 55, параграф 4
Член 15, първа алинея	Член 56, параграф 1
Член 15, втора алинея	Член 56, параграф 2
Член 15, трета алинея	Член 56, параграф 3
Член 15, четвърта алинея	Член 56, параграф 4
Член 15, пета алинея	Член 56, параграф 5
Член 15а	Член 57
Член 16	—
Член 17, параграф 1	Член 58, параграф 1
Член 17, параграф 2	—
Член 17, параграф 3	Член 58, параграф 2
Член 17, параграф 4	Член 58, параграф 3
Член 17, параграф 5	Член 58, параграф 4
Член 18	Член 59
Член 19	Член 60
—	Член 61
Член 20, параграф 1	—
—	Член 62, параграф 1
Член 20, параграф 2, уводна част	Член 62, параграф 2, първа алинея, уводна част
Член 20, параграф 2, буква а)	Член 62, параграф 2, първа алинея, буква а)
—	Член 62, параграф 2, първа алинея, буква б)
—	Член 62, параграф 2, първа алинея, букви в)—з)
Член 20, параграф 2, буква б)	Член 62, параграф 2, първа алинея, буква и) и член 62, параграф 2, втора алинея
Член 20, параграф 2, буква в)	Член 62, параграф 2, първа алинея, буква й)
Член 20, параграф 2, буква г)	Член 62, параграф 2, първа алинея, буква к)
Член 20, параграф 2, буква д)	Член 62, параграф 2, първа алинея, буква л)
Член 20, параграф 2, буква е)	Член 62, параграф 2, първа алинея, буква м)
Член 20, параграф 2, буква ж)	Член 62, параграф 2, първа алинея, буква н)
Член 20, параграф 2, буква з)	Член 62, параграф 2, първа алинея, буква о)
Член 20, параграф 2, буква и)	—
—	Член 62, параграф 2, първа алинея, букви п)—щ)

Регламент (ЕО) № 2007/2004	Настоящият регламент
Член 20, параграф 3	Член 62, параграф 3
Член 20, параграф 4	Член 62, параграф 4
Член 20, параграф 5	Член 62, параграф 5
Член 20, параграф 6	Член 62, параграф 6
Член 20, параграф 7	Член 62, параграф 7
—	Член 62, параграф 8
Член 21	Член 63
—	Член 64
Член 22	Член 65
Член 23, параграф 1	Член 66, параграф 1
Член 23, параграф 2	Член 66, параграф 2
Член 23, параграф 3	Член 66, параграф 3
Член 23, параграф 4	Член 66, параграф 4
—	Член 66, параграф 5
Член 23, параграф 5	Член 66, параграф 6
Член 23, параграф 6	Член 66, параграф 7
Член 23, параграф 7	Член 66, параграф 8
Член 24, параграф 1	Член 67, параграф 1
Член 24, параграф 2	Член 67, параграф 2
Член 24, параграф 3	Член 67, параграф 3
—	Член 67, параграф 4
Член 25, параграф 1	Член 68, параграф 1
Член 25, параграф 2	Член 68, параграф 2
Член 25, параграф 3, уводна част	Член 68, параграф 3, уводна част
Член 25, параграф 3, буква а)	Член 68, параграф 3, буква а)
Член 25, параграф 3, буква б)	Член 68, параграф 3, буква б)
Член 25, параграф 3, буква в)	Член 68, параграф 3, буква в)
Член 25, параграф 3, буква г)	—
—	Член 68, параграф 3, буква г)
Член 25, параграф 3, буква д)	Член 68, параграф 3, буква д)
Член 25, параграф 3, буква е)	Член 68, параграф 3, буква е)
—	Член 68, параграф 3, букви ж), з) и и)

Регламент (ЕО) № 2007/2004	Настоящият регламент
Член 25, параграф 3, буква ж)	Член 68, параграф 3, буква й)
—	Член 68, параграф 3, букви к)—с)
Член 25, параграф 4	Член 68, параграф 4
—	Член 68, параграф 5
Член 26, параграф 1	Член 69, параграф 1
Член 26, параграф 2, първа алинея	Член 69, параграф 2, първа и трета алинея
—	Член 69, параграф 2, втора алинея
—	Член 69, параграф 2, четвърта алинея
Член 26, параграф 2, втора алинея	Член 69, параграф 2, пета алинея
Член 26, параграф 3	Член 69, параграф 3
Член 26, параграф 4	Член 69, параграф 4
Член 26, параграф 5	Член 69, параграфи 5 и 7
—	Член 69, параграф 6
Член 26a, параграф 1	Член 34, параграф 1
Член 26a, параграф 2, първа алинея	Член 70, параграфи 1 и 2
Член 26a, параграф 2, втора алинея	Член 70, параграф 3
Член 26a, параграф 2, трета алинея	Член 70, параграф 4
Член 26a, параграф 3	Член 71, параграфи 1 и 2
Член 26a, параграф 4	Член 70, параграф 5 и член 71, параграф 3
—	Член 72
Член 27	Член 73
Член 28	Член 74
Член 29, параграф 1, уводна част	Член 75, параграф 1, уводна част
Член 29, параграф 1, първо тире	Член 75, параграф 1, буква а)
Член 29, параграф 1, второ тире	Член 75, параграф 1, буква б)
—	Член 75, параграф 1, буква в)
Член 29, параграф 1, трето тире	Член 75, параграф 1, буква г)
Член 29, параграф 1, четвърто тире	Член 75, параграф 1, буква д)
Член 29, параграф 2	Член 75, параграф 2
Член 29, параграф 3	Член 75, параграф 3
Член 29, параграф 4	Член 75, параграф 4

Регламент (ЕО) № 2007/2004	Настоящият регламент
Член 29, параграф 5	Член 75, параграфи 5 и 6
Член 29, параграф 6	Член 75, параграф 7
Член 29, параграф 7	Член 75, параграф 8
Член 29, параграф 8	Член 75, параграф 9
Член 29, параграф 9	Член 75, параграф 10
Член 29, параграф 10	Член 75, параграф 11
Член 29, параграф 11, първа алинея	Член 75, параграф 12
Член 29, параграф 11, втора алинея	—
—	Член 75, параграф 13
Член 30, параграф 1	Член 76, параграф 1
Член 30, параграф 2	Член 76, параграф 2
—	Член 76, параграф 3
Член 30, параграф 3	Член 76, параграф 4
Член 30, параграф 4	Член 76, параграф 5
Член 30, параграф 5	Член 76, параграф 6
Член 30, параграф 6	Член 76, параграф 7
Член 30, параграф 7	Член 76, параграф 8
Член 30, параграф 8	Член 76, параграф 9
—	Член 76, параграф 10
Член 30, параграф 9	Член 76, параграф 11
Член 31, параграфи 1 и 2	Член 77, параграф 1
—	Член 77, параграф 2
Член 31, параграф 3	Член 77, параграф 3
—	Член 77, параграф 4
—	Член 78
Член 32	Член 79
—	Член 80
Член 33, параграф 1	Член 81, параграф 1, първа алинея
Член 33, параграф 2	—
Член 33, параграф 2а	—
Член 33, параграф 2б	Член 81, параграф 1, втора алинея
Член 33, параграф 3	Член 81, параграф 2
—	Член 82
Член 34, първа алинея	Член 83, първа алинея

Регламент (ЕО) № 2007/2004	Настоящият регламент
—	Член 83, втора алинея
Член 34, втора алинея	—
Член 34, трета алинея	Член 83, трета алинея
—	Приложение I
—	Приложение II

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/1625 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 14 септември 2016 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 1406/2002 за създаване на Европейска агенция за морска безопасност

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 100, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([2]),

като имат предвид, че:

(1) Националните органи, които изпълняват функции за брегова охрана, са отговорни за широк спектър от задачи, които могат да включват морска безопасност, сигурност, търсене и спасяване, граничен контрол, контрол на рибарството, митнически контрол, общо правоприлагане и опазване на околната среда. Поради това Европейската агенция за морска безопасност („Агенцията“), Европейската агенция за гранична и брегова охрана, създадена с Регламент (ЕС) 2016/1624 на Европейския парламент и на Съвета ([3]), и Европейската агенция за контрол на рибарството, създадена с Регламент (ЕО) № 768/2005 на Съвета ([4]), следва да подобрят, в рамките на мандатите си, сътрудничеството както помежду си, така и с националните органи, изпълняващи функции за брегова охрана, с оглед повишаване на морската ситуационна осведоменост и подкрепа за съгласувани и икономически ефективни действия.

(2) Прилагането на настоящия регламент не засяга разграничаването на компетентността между Съюза и държавите членки, нито задълженията на държавите членки съгласно международни конвенции като Конвенцията на ООН по морско право, Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море, Международната конвенция за търсене и спасяване по море, Международната конвенция за предотвратяване на замърсяването от кораби, Международната конвенция за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците и други относими международни инструменти по морско право.

(3) За да се даде възможност за ефикасна и ефективна подкрепа на националните органи, изпълняващи функции за брегова охрана, Агенцията следва да използва наличните най-съвременни технологии, като например дистанционно управляеми летателни системи.

(4) Уместно е управителният съвет на Агенцията да участва изцяло във вземането на решения по въпросите, посочени в настоящия регламент, които могат да имат отражение върху другите задачи и бюджета на Агенцията, включително работната договореност за сътрудничество между трите агенции.

(5) Поради това Регламент (ЕО) № 1406/2002 на Европейския парламент и на Съвета ([5]) следва да бъде съответно изменен,

---

([1]) Становище от 16 март 2016 г. (ОВ C 177, 18.5.2016, стр. 57).

([2]) Позиция на Европейския парламент от 6 юли 2016 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 14 септември 2016 г.

([3]) Регламент (ЕС) 2016/1624 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. относно Европейската гранична и брегова охрана и за изменение на Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 863/2007 на Европейския парламент и на Съвета, Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета и Решение 2005/267/ЕО на Съвета (вж. стр. 1 от настоящия брой на Официален вестник).

([4]) Регламент (ЕО) № 768/2005 на Съвета от 26 април 2005 г. за създаване на Агенция на Общността за контрол на рибарството и за изменение на Регламент (ЕИО) № 2847/93 за установяването на система за контрол, приложима към общата политика в областта на рибарството (ОВ L 128, 21.5.2005 г., стр. 1).

([5]) Регламент (ЕО) № 1406/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2002 г. за създаване на Европейска агенция за морска безопасност (ОВ L 208, 5.8.2002 г., стр. 1).

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

В Регламент (ЕО) № 1406/2002 се вмъква следният член:

„*Член 2б*

Европейско сътрудничество при изпълнението на функциите за брегова охрана

1. Агенцията, в сътрудничество с Европейската агенция за гранична и брегова охрана, създадена с Регламент (ЕС) 2016/1624 на Европейския парламент и на Съвета (*), и с Европейската агенция за контрол на рибарството, създадена с Регламент (ЕО) № 768/2005 на Съвета (**), всяка в рамките на своя мандат, подпомага националните органи, изпълняващи функции за брегова охрана на национално равнище и на равнището на Съюза, както и ако е целесъобразно, на международно равнище чрез:

а) споделяне, смесване и анализ на информацията, налична в системите за корабно докладване и други информационни системи, поддържани от тези агенции или достъпни за тях в съответствие със съответните им основни правни актове и без да се засяга собствеността на държавите членки върху данните;

б) предоставяне на услуги за наблюдение и комуникации въз основа на най-съвременна технология, включително космическа и наземна инфраструктура и датчици, монтирани върху всякакви платформи;

в) изграждане на капацитет чрез изготвяне на насоки и препоръки и чрез установяване на най-добри практики, както и чрез осигуряване на обучение и на обмен на персонал;

г) засилване на обмена на информация и на сътрудничеството в областта на функциите за брегова охрана, включително чрез анализ на оперативните предизвикателства и нововъзникващите рискове в морската област;

д) споделяне на капацитет чрез планиране и осъществяване на многоцелеви операции и чрез споделяне на активи и други възможности, доколкото тези дейности се координират от тези агенции и се осъществяват със съгласието на компетентните органи на засегнатите държави членки.

2. Без да се засягат правомощията на управителния съвет на Агенцията, определени в член 10, параграф 2, конкретните форми на сътрудничество между Агенцията, Европейската агенция за гранична и брегова охрана и Европейската агенция за контрол на рибарството в сферата на функциите за брегова охрана се определят в работна договореност в съответствие със съответните им мандати и с финансовите правила, приложими за тези агенции. Тази договореност се одобрява от управителния съвет на Агенцията, управителния съвет на Европейската агенция за контрол на рибарството и управителния съвет на Европейската агенция за гранична и брегова охрана.

3. Комисията, в тясно сътрудничество с държавите членки, Агенцията, Европейската агенция за гранична и брегова охрана и Европейската агенция за контрол на рибарството, предоставя практическо ръководство относно европейското сътрудничество по отношение на функциите за брегова охрана. Това практическо ръководство съдържа насоки, препоръки и най-добри практики за обмен на информация. Комисията приема ръководството под формата на препоръка.

4. Задачите, определени в настоящия член, не са в ущърб на задачите на Агенцията, посочени в член 2, и не нарушават правата и задълженията на държавите членки, особено в качеството им на държави на флага, пристанищни държави или крайбрежни държави.

(*) Регламент (ЕС) 2016/1624 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 относно европейската гранична и брегова охрана и за изменение на Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 863/2007 на Европейския парламент и на Съвета, Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета и Решение 2005/267/ЕО на Съвета (ОВ L 251, 16.9.2016 г., стр. 1).

(**) Регламент (ЕО) № 768/2005 на Съвета от 26 април 2005 г. за създаване на Агенция на Общността за контрол на рибарството и за изменение на Регламент (ЕИО) № 2847/93 за установяването на система за контрол, приложима към общата политика в областта на рибарството (ОВ L 128, 21.5.2005 г., стр. 1).“.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 14 септември 2016 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
M. SCHULZ	I. KORČOK

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/1626 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 14 септември 2016 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 768/2005 на Съвета за създаване на Агенция на Общността за контрол на рибарството

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 43, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([2]),

като имат предвид, че:

(1) Националните органи, които изпълняват функции за брегова охрана, са отговорни за широк спектър от задачи, които могат да включват морска безопасност, сигурност, търсене и спасяване, граничен контрол, контрол на рибарството, митнически контрол, общо правоприлагане и опазване на околната среда.

(2) Агенцията на Общността за контрол на рибарството, създадена с Регламент (ЕО) № 768/2005 на Съвета ([3]), известна като Европейската агенция за контрол на рибарството, Европейската агенция за гранична и брегова охрана, създадена с Регламент (ЕС) 2016/1624 на Европейския парламент и на Съвета ([4]), и Европейската агенция за морска безопасност, създадена с Регламент (ЕО) № 1406/2002 на Европейския парламент и на Съвета ([5]), оказват подкрепа на националните органи при изпълнението на повечето от тези функции.

(3) Поради това тези агенции следва да засилят сътрудничеството както помежду си, така и с националните органи, изпълняващи функции за брегова охрана, с оглед повишаване на морската ситуационна осведоменост и подкрепа за съгласувани и икономически ефективни действия.

(4) Агенцията на Общността за контрол на рибарството следва да се преименува на Европейска агенция за контрол на рибарството.

(5) Поради това Регламент (ЕО) № 768/2005 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 768/2005 се изменя, както следва:

1) В заглавието и в член 1 думите „Агенция на Общността за контрол на рибарството“ се заменят с думите „Европейска агенция за контрол на рибарството“;

([1]) Становище от 25 май 2016 г. (ОВ C 303, 19.8.2016 г., стр. 109).

([2]) Позиция на Европейския парламент от 6 юли 2016 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 14 септември 2016 г.

([3]) Регламент на Съвета (ЕО) № 768/2005 от 26 април 2005 г. за създаване на Агенция на Общността за контрол на рибарството и за изменение на Регламент (ЕИО) № 2847/93 за установяване на система за контрол, приложима към общата политика в областта на рибарството (ОВ L 128, 21.5.2005 г., стр. 1).

([4]) Регламент (ЕС) 2016/1624 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. за Европейската гранична и брегова охрана, за изменение на Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 863/2007 на Европейския парламент и на Съвета, Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета и Решение 2005/267/ЕО на Съвета (вж. стр. 1 на настоящия брой на Официален вестник).

([5]) Регламент (ЕО) № 1406/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2002 г. за създаване на Европейска агенция за морска безопасност (ОВ L 208, 5.8.2002 г., стр. 1).

2) В член 3 се добавя следната буква:

„й) да си сътрудничи с Европейската агенция за гранична и брегова охрана, създадена с Регламент (ЕС) 2016/1624 на Европейския парламент и на Съвета (*) и с Европейската агенция по морска безопасност, създадена с Регламент (ЕО) № 1406/2002 на Европейския парламент и на Съвета (**), като всяка действа в рамките на своя мандат, с цел подпомагане на националните органи, изпълняващи функции за брегова охрана съгласно член 7а от настоящия регламент, като предоставя услуги, информация, оборудване и обучение, както и като координира многоцелеви операции.

(*) Регламент (ЕС) 2016/1624 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. за Европейската гранична и брегова охрана, за изменение на Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 863/2007 на Европейския парламент и на Съвета, Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета и Решение 2005/267/ЕО на Съвета (ОВ L 251, 16.9.2016 г., стр. 1).

(**) Регламент (ЕО) № 1406/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2002 г. за създаване на Европейска агенция за морска безопасност (ОВ L 208, 5.8.2002 г., стр. 1).“;

3) Вмъква се следният член:

„Член 7а

Европейско сътрудничество при изпълнението на функциите за брегова охрана

1. Агенцията, в сътрудничество с Европейската агенция за гранична и брегова охрана и с Европейската агенция по морска безопасност, подпомага националните органи, които изпълняват функции за брегова охрана на национално равнище и на равнището на Съюза, както и, ако е целесъобразно, на международно равнище, чрез:

а) споделяне, смесване и анализ на информацията,налична в системите за корабно докладване и други информационни системи, поддържани от агенциите или достъпни за тях, в съответствие със съответните им основни правни актове и без да се засяга собствеността на държавите членки върху данните;

б) предоставяне на услуги за наблюдение и комуникации въз основа на най-съвременна технология, включително космическа и наземна инфраструктура и датчици, монтирани върху всякакви платформи;

в) изграждане на капацитет чрез изготвяне на насоки и препоръки и чрез установяване на най-добри практики, както и чрез осигуряване на обучение и на обмен на персонал;

г) засилване на обмена на информация и на сътрудничеството в областта на функциите за брегова охрана, включително чрез анализ на оперативните предизвикателства и нововъзникващите рискове в морската област;

д) споделяне на капацитет чрез планиране и осъществяване на многоцелеви операции и чрез споделяне на активи и други възможности, доколкото тези дейности се координират от тези агенции и се осъществяват със съгласието на компетентните органи на засегнатите държави членки.

2. Конкретните форми на сътрудничество между Агенцията, Европейската агенция за гранична и брегова охрана и Европейската агенция по морска безопасност по отношение на функциите за брегова охрана се определят в работна договореност в съответствие със съответните им мандати и с финансовите правила, приложими за тези агенции. Тази договореност се одобрява от административния съвет на Агенцията, управителния съвет на Европейската агенция за гранична и брегова охрана и управителния съвет на Европейската агенция за морска безопасност.

3. Комисията, в тясно сътрудничество с държавите членки, Агенцията, Европейската агенция за гранична и брегова охрана и Европейската агенция за морска безопасност, предоставя практическо ръководство относно европейското сътрудничество по отношение на функциите за брегова охрана. Това ръководство съдържа насоки, препоръки и най-добри практики за обмен на информация. Комисията приема ръководството под формата на препоръка.“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 14 септември 2016 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
M. SCHULZ	I. KORČOK

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG